

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА
ФАКУЛЬТЕТ РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра іноземних мов професійного спрямування**

**ХІ ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ВИКЛИКИ СУЧАСНОЇ НАУКИ:
МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПОГЛЯД ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ
ІНОЗЕМНИХ МОВ»**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ КОНФЕРЕНЦІЇ

17 листопада 2025

Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА
ФАКУЛЬТЕТ РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ**

**ХІ ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ВИКЛИКИ СУЧАСНОЇ НАУКИ:
МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПОГЛЯД ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ
ІНОЗЕМНИХ МОВ»**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ КОНФЕРЕНЦІЇ

17 листопада 2025 року

Одеса 2025

Збірник матеріалів конференції затверджено Вченою Радою факультету романо-германської філології Одеського національного університету імені І. І. Мечникова (протокол № 2 від 30. 10. 2025 року)

Редакційна колегія

д. філол. н., проф., декан факультету романо-германської філології, Кравченко Н. О.,

к. філол. н., доц., доц., Набока О. М.,

к.філол.н., доц., доц., Григораш В. С.,

к.філол.н., доц., доц., Іванова Н. Г.,

к.філол.н., доц., доц., Онищук І. Ю.,

к.філол.н., доц., доц., Рудік І. В.,

к.філол.н., доц., доц., Шотова-Ніколенко Г. В.,

ст. викл., Кузнєцова Г. П.,

ст. викл., Миронова Л. А.,

ст. викл., Орлов В. В.

Відповідальний секретар: к. філол.н., доц., Ульянова В. О.

Технічний секретар: викладач Кривоніс Д. В.

XI Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція «Виклики сучасної науки: міждисциплінарний погляд через призму іноземних мов»: 17 листопада 2025 р. : Збірник матеріалів конференції / М-во освіти та науки України; Одеський нац. університет імені І. І. Мечникова. Одеса: 2025. 144 с.

Збірник матеріалів науково-практичної конференції «Виклики сучасної науки: міждисциплінарний погляд через призму іноземних мов» є результатом плідної роботи науковців, аспірантів та здобувачів, які об'єдналися для обговорення актуальних питань сучасної мовознавчої, культурної, соціальної, гуманітарної та природничої сфер. Публікації, представлені в цьому збірнику, відображають широкий спектр досліджень, які охоплюють новітні методики викладання іноземних мов, проблеми міжкультурної комунікації, психологічні аспекти освітнього процесу, а також інноваційні дослідження в різних галузях знань. Вони є цінним внеском у розвиток відповідних галузей знань та можуть бути використані як для подальших наукових досліджень, так і для практичної діяльності. Матеріали збірника будуть корисними для науковців, викладачів, здобувачів та всіх, хто цікавиться проблемами сучасного суспільства.

Тези подано в авторській редакції.

ЗМІСТ

<i>Благорозумна Анна</i> ВИКОРИСТАННЯ СНАТ GPT У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ: МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	6
<i>Григораи Вікторія, Ульянова Вікторія</i> ЕФЕКТИВНА ІНТЕГРАЦІЯ ІШ В ESP.....	9
<i>Дімова Лариса</i> СУЧАСНІ ВИКЛИКИ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ЗДОБУВАЧІВ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПРИРОДНИЧИХ ТА ГУМАНІТАРНИХ НАУК.....	12
<i>Іванова Наталія, Іщук Вікторія</i> ЕКОНОМІЧНА АНАЛІТИКА У СФЕРІ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ІСПАНСЬКОЮ МОВОЮ: ДОСВІД ІСПАНІЇ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ 2025 РОКУ.....	15
<i>Іванова Наталія, Копчинська Олександра</i> ІСПАНОМОВНЕ МЕДІАВИСВІТЛЕННЯ ТУРЕЧЧИНИ: ЕКОНОМІЧНІ ДОСЯГНЕННЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ТУРИСТИЧНОГО ІМІДЖУ.....	18
<i>Іванова Наталія, Кушнір Дарина</i> ОГЛЯД ІСПАНОМОВНИХ ДЖЕРЕЛ: МІЖНАРОДНИЙ БІЗНЕС У ЦИФРОВУ ЕПОХУ.....	21
<i>Іванова Наталія, Насилевич Єлизавета</i> ВІДОБРАЖЕННЯ ТАРИФНОЇ ПОЛІТИКИ США В ІСПАНОМОВНОМУ ДИСКУРСІ: KEYС ВИДАННЯ <i>EL PAÍS</i> (СЕРПЕНЬ–ВЕРЕСЕНЬ 2025 Р.).....	24
<i>Іванова Наталія, Самойленко Анастасія</i> КАНАДА В ДЗЕРКАЛІ МЕКСИКАНСЬКИХ ЗМІ (СЕРПЕНЬ–ВЕРЕСЕНЬ 2025 РОКУ).....	26
<i>Іванова Наталія, Уривська Анна</i> МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ АНАЛІЗ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ МЕКСИКИ ЯК ТУРИСТИЧНОЇ ДЕСТИНАЦІЇ В ІСПАНОМОВНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ.....	29
<i>Котлярова Луїза</i> ВИКОРИСТАННЯ ДІЛОВИХ ТА РОЛЬОВИХ ІГОР В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА НЕМОВНИХ ФАКУЛЬТЕТАХ УНІВЕРСИТЕТІВ.....	32
<i>Кривоніс Діана, Крамаренко Анастасія</i> НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕХНОЛОГІЇ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ.....	37
<i>Куделіна Ольга</i> ТЕРМІНОЛОГІЧНА СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ НАУКОВИХ ТЕКСТІВ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЇ, ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ ТА АКВАКУЛЬТУРИ.....	39
<i>Миронова Лариса, Ульянова Вікторія</i> ЗАСТОСУНОК QLANGO ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЦИФРОВОГО НАВЧАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ.....	42
<i>Романець Валентина</i> ІННОВАЦІЙНІ ШЛЯХИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ВИШІ.....	45
<i>Рудік Ірина</i> МЕТАДИСКУРСИВНІ МАРКЕРИ В АКАДЕМІЧНОМУ ЮРИДИЧНОМУ ПИСЬМІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СТРАТЕГІЙ НОСІЇВ І НЕ НОСІЇВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	46
<i>Сніговська Оксана</i> МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ КУЛЬТУРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН.....	50
<i>Стрижньова Маріана</i> СТРАТЕГІЇ ПЕРЕДАЧІ ОБРАЗУ ГЕРОЇВ У ПЕРЕКЛАДІ ТВОРУ «НІЧНИЙ ПОЛІТ» АНТУАНА ДЕ СЕНТ-ЕКЗЮПЕРІ.....	54
<i>Фокіна Світлана</i> ДИСКУРСИВНЕ ПОЛЕ КАЛПТИКИ В ЛІРИЦІ ДАНИ РАНГІ.....	56

<i>Ahibalova Tetiana, Karachova Daria</i> RECONCEPTUALIZING THE RESEARCH–PRACTICE INTERFACE IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING THROUGH APPLIED LINGUISTICS.....	59
<i>Aksonova Yuliia, Karavaieva Tetiana</i> LINGUISTIC REPRESENTATION OF LEADERSHIP STYLES IN INNOVATION MANAGEMENT DISCOURSE.....	62
<i>Bigunova Natalia</i> ON THE NON-COGNITIVE NATURE OF EMOTIONS.....	65
<i>Dimova Tetiana</i> PSYCHOLOGICAL FEATURES OF THE ADAPTATION OF ADOLESCENTS IN CREATIVE SPECIALTIES UNDER CRISIS CONDITIONS.....	67
<i>Karavaieva Tetiana</i> LEGAL ENGLISH AS A TOOL FOR CROSS-CULTURAL COMMUNICATION IN THE FIELD OF LAW.....	69
<i>Kavalzhy Oleh, Kiose Tetiana</i> SUPPORTED MONO- AND BIMETALLIC COMPOSITIONS BASED ON NATURAL BENTONITE IN THE PROCESS OF CHEMOSORPTION–CATALYTIC CAPTURE OF SULPHUR DIOXIDE FROM AIR.....	71
<i>Khadzhylii Tetiana, Nedelcheva Anna</i> MODERN THEORETICAL APPROACHES TO THE NATURE AND DETERMINANTS OF ECONOMIC DEVELOPMENT.....	74
<i>Kharkova Hanna</i> CREATING INTERACTIVE PROFESSIONAL DIALOGUES: USING AI FOR WRITING ROLE-PLAYING SCENARIOS AND SIMULATIONS.....	77
<i>Kravchenko Nina</i> COMMUNICATIVE SECONDARITY OF SERMON DISCOURSE.....	81
<i>Kremenchutska Margaryta, Polyakova Anna</i> THE ROLE OF PSYCHOLOGICAL RESOURCES IN MAINTAINING INDIVIDUAL PSYCHOLOGICAL WELL-BEING.....	82
<i>Kulova Yanina</i> THE ROLE OF CREATIVITY IN RECOVERY AFTER A HEAD INJURY.....	86
<i>Kuznietsova Galyna</i> BRIDGING THE GAP: ALIGNING ENGLISH LANGUAGE INSTRUCTION WITH MATHEMATICAL REASONING.....	88
<i>Maslov Ivan</i> FICTIONAL PARTICIPATION OR FANCULTURE IN THE POSTSECULAR WORLD.....	92
<i>Mataieva Liana, Karavaieva Tetiana</i> INTERPRETING PUBLIC POLICY IN INTERNATIONAL ARBITRATION: LEGAL AND LINGUISTIC CHALLENGES.....	96
<i>Naboka Olena</i> INTEGRATING INNOVATIVE RESEARCH METHODOLOGIES AND ENGLISH FOR SPECIFIC PURPOSES IN INTERNATIONAL RELATIONS.....	99
<i>Nykyforenko Iryna</i> PARTIKELN IM DEUTSCHEN ALLTAGSDISKURS.....	101
<i>Obukhina Victoriia, Karavaieva Tetiana</i> LANGUAGE STRATEGIES IN MOTIVATING REMOTE TEAMS.....	103
<i>Onyshchuk Iryna, Aleksandrova Kateryna</i> ASSESSING MEDIATION COMPETENCIES IN ESP: FROM THEORY TO PRACTICE.....	105
<i>Orlova Yelyzaveta, Karavaieva Tetiana</i> THE IMPACT OF INTERCULTURAL COMMUNICATION ON THE EFFECTIVENESS OF ORGANIZATIONAL STRUCTURES OF INTERNATIONAL COMPANIES.....	108

<i>Postna Dariia, Karavaieva Tetiana</i> PROBLEMS AND METHODS IN TRANSLATING ENGLISH LEGAL TERMS.....	111
<i>Rostomova Lada</i> THE RELATIONSHIP BETWEEN THOUGHT AND LANGUAGE: A PSYCHOLINGUISTIC VIEW.....	114
<i>Rybalchenko Oleksandr, Karavaieva Tetiana</i> THE IMPACT OF DIGITAL TECHNOLOGIES ON LEGAL ENGLISH VOCABULARY.....	117
<i>Stepashova Natalia, Ulianova Viktoriia</i> LINGUA EX MACHINA: THE LANGUAGE THAT HAS TAUGHT THE BRAIN TO COMPREHEND ITSELF.....	120
<i>Ter-Hryhorian Maryna</i> TRANSFORMATION OF LEGAL SYSTEMS THROUGH TECHNOLOGY.....	122
<i>Tkach Vladyslava, Karavaieva Tetiana</i> IMPROVEMENT OF THE ENTERPRISE MANAGEMENT SYSTEM CONSIDERING INTERNAL AND EXTERNAL ENVIRONMENTAL FACTORS.....	125
<i>Ulianova Viktoriia, Lazarevych Maria</i> THE EFFECTIVENESS OF AN ACADEMIC WRITING COURSE: A STUDENT PERSPECTIVE.....	128
<i>Vasyliiev Artem, Karavaieva Tetiana</i> COMMUNICATIVE STRATEGIES FOR MANAGING INTRA-INDUSTRY COMPETITION IN GLOBAL PROFESSIONAL DISCOURSE.....	132
<i>Virchenko Mariia, Miller Vyacheslav, Barladian Dmytro, Zhukovetska Olena, Snigur Denys</i> ACID-BASE, SPECTROPHOTOMETRIC, AND SOLVATOCHROMIC PROPERTIES OF SOME CATIONIC DYES – DERIVATIVES OF 1,3,3-TRIMETHYLINDOLIUM.....	135
<i>Ziberov Ihor, Karavaieva Tetiana</i> LANGUAGE RIGHTS IN INTERNATIONAL JUSTICE.....	136
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	140

ВИКОРИСТАННЯ СНАТ GPT У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ: МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Благорозумна Анна

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Стрімкий розвиток цифрових технологій усе більше змінює картину нашого світу та постійно впливає на всі сфери людського життя, зокрема й на освіту. З появою штучного інтелекту відкрилися нові можливості для вдосконалення методів викладання, особливо в онлайн-форматі. Важливо підкреслити, що пандемія COVID-19 стала каталізатором активного впровадження технологій штучного інтелекту в освітній сфері. У цей період викладачі по всьому світу були змушені адаптувати традиційні методи навчання до дистанційного формату, щоб пристосуватися до нових реалій.

Актуальність теми зумовлена потребою у впровадженні інноваційних підходів до вивчення іноземних мов, які б відповідали динаміці розвитку суспільства. Розвиток світу нерозривно пов'язаний із розвитком освіти, адже саме вона формує здатність людини адаптуватися до технологічних змін і мислити креативно. Використання таких інструментів, як ChatGPT, відкриває новий етап у взаємодії людини й технологій у сфері навчання.

Метою цього дослідження є визначення освітнього потенціалу ChatGPT як сучасного інструмента, здатного сприяти підвищенню якості та результативності навчального процесу. Науково-методичну основу роботи становлять дослідження фахівців, присвячені проблемі інтеграції технологій штучного інтелекту в мовну освіту (Вікторова, 2021; Зубенко, 2023; Кадемія, 2022; Оруг, 2022). Матеріалом дослідження стали практичні приклади застосування ChatGPT у процесі вивчення іноземних мов студентами та викладачами різних освітніх закладів, а також теоретичні джерела, присвячені проблемі цифровізації освіти.

Проведений аналіз показав, що ChatGPT може виступати потужним інструментом підтримки у вивченні іноземних мов. Його головна перевага полягає у здатності персоналізувати навчання – тобто підлаштовуватись під рівень знань, цілі й темп конкретного користувача. Одним із найефективніших напрямів застосування ChatGPT є моделювання автентичних комунікативних ситуацій. Завдяки можливості спілкуватися з мовною моделлю в режимі діалогу студенти розвивають навички говоріння, засвоюють побутову та професійну лексику, а також отримують негайний зворотний зв'язок щодо граматичних чи лексичних помилок. Це допомагає зменшити мовний бар'єр і формує впевненість у спілкуванні.

Важливим результатом є й те, що ChatGPT підвищує рівень мотивації студентів. Формат інтерактивної взаємодії робить процес навчання більш захопливим, дозволяє студентам самостійно обирати теми для обговорення, створювати власні навчальні сценарії чи навіть практикувати іноземну мову через рольові ігри. Також ChatGPT демонструє високу ефективність у тренуванні граматики й лексики. Модель здатна пояснювати складні правила простою мовою, створювати індивідуальні вправи й одразу перевіряти їх, що особливо корисно для самостійного навчання. Крім того, ChatGPT сприяє розвитку письмових навичок: він допомагає студентам редагувати тексти, аналізує типові помилки, пропонує варіанти покращення стилю та структури, виступаючи своєрідним “віртуальним редактором”.

Використання ChatGPT також удосконалює навички аудіювання та читання, оскільки можна створювати адаптовані тексти або завдання з поступовим ускладненням, що підходить для індивідуальної траєкторії навчання. Крім того, ChatGPT підтримує викладачів у створенні навчальних матеріалів – від тестів до інтерактивних вправ, що значно скорочує час підготовки занять і підвищує ефективність викладання. Разом із тим результати показують і певні обмеження. Штучний інтелект не завжди розпізнає культурні відтінки мови, іноді подає надто узагальнені або спрощені відповіді. Тому його варто сприймати як допоміжний інструмент, який працює найкраще в поєднанні

з керівництвом викладача. Узагальнюючи, можна сказати, що ChatGPT відкриває нові можливості для розвитку автономного навчання, персоналізованих підходів і креативної мовної практики.

Підсумовуючи результати дослідження, можна зробити висновок, що використання ChatGPT у процесі вивчення іноземних мов є перспективним напрямом розвитку сучасної освіти. Цей інструмент не лише підвищує ефективність навчання, а й сприяє формуванню навичок самостійної роботи, критичного мислення та міжкультурної компетентності.

Переваги ChatGPT полягають у його гнучкості, доступності та здатності створювати умови для безперервного навчання. Проте важливо забезпечити педагогічний супровід і критичне осмислення отриманих результатів, щоб уникнути поверхневого засвоєння матеріалу.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні впливу ChatGPT на довготривале засвоєння мовного матеріалу, а також у розробленні методик інтеграції штучного інтелекту в систему формальної освіти. Отже, штучний інтелект, зокрема ChatGPT, має потенціал стати не просто технічним помічником, а справжнім партнером у навчанні, що поєднує технологічні можливості з людською творчістю й прагненням до знань.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вікторова Л.В., Кочарян А.Б., Мамчур К.В., Коротун О.О. (2021). Застосування штучного інтелекту та чат-ботів під час вивчення іноземної мови. *Інформаційно-комунікаційні технології в освіті*. Вип. 32. Т. С. 166–173.
2. Зубенко О.В. (2023). Штучний інтелект і вивчення іноземної мови. *Закарпатські філологічні студії*. Випуск 27. Том 2. С. 80-85.
3. Кадемія М., Візнюк І., Полішук А., Долинний С. (2022). Використання штучного інтелекту у вивченні іноземної мови здобувачами освіти. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. Випуск 63. С. 153–163.
4. Огур М., Dobrovolska S., Panchyshyn S. (2022). Artificial intelligence for learning English. *Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи : зб. статей VII Міжнар. наук.-практ. конф.* С. 181–184.

ЕФЕКТИВНА ІНТЕГРАЦІЯ ІІІ В ESP

Григораш Вікторія, Ульянова Вікторія

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Вступ. З огляду на стрімкий розвиток технологій, роль штучного інтелекту (ІІІ) у професійному світі невпинно зростає. Це вимагає негайної та обдуманної інтеграції ІІІ у викладання англійської для спеціальних цілей (ESP). Курси ESP, які охоплюють ділову, юридичну, медичну та технічну англійську, мають готувати студентів до реальних, високотехнологічних робочих середовищ, де взаємодія з ІІІ є буденністю та нормою.

Через значний потенціал і пов'язані з ним проблеми впровадження штучного інтелекту в навчанні англійської мови для спеціальних цілей активно досліджується науковцями. Технології штучного інтелекту пропонують адаптивні, персоналізовані та інтерактивні можливості, які можуть доповнювати ESP, покращуючи прагматичні та соціолінгвістичні навички (Doo, 2023). Гу та Лі (2025) показали, що саморобні чат-боти на основі ІІІ підвищують мотивацію та впевненість учнів; а в статті Заре та ін. (2025), вказується, що ІІІ підвищує мотивацію до виконання письмових завдань,

Результати дослідження. Персоналізація та автоматизація є двома основними теоретичними основами, на яких ґрунтується впровадження ІІІ в ESP. Інноваційна технологія дозволяє адаптувати навчальний контент до потреб кожного студента, а також автоматизувати рутинні перевірки, що вивільняє час викладача для спілкування та виконання важливих завдань.

Таким чином, необхідно визначити чіткі моделі інтеграції ІІІ, щоб реалізувати його потенціал. Ефективна інтеграція може відбуватися у трьох основних форматах, що взаємно доповнюють один одного:

Модель	Фокус ІІІ-Діяльності	Роль Студента ESP
Компенсаторна	Заповнення прогалин у базових навичках (граматика, загальна лексика).	Виконує автоматизовані вправи вдома; фокусується на фаховому контенті в класі.

Симулятивна	Створення складних автентичних, професійних сценаріїв.	Бере участь у віртуальних рольових іграх (наприклад, VR-симуляція роботи на будівельному майданчику англійською).
Продуктивна	Генерація чернеток, пошук фахової інформації, формулювання складних речень.	Використовує ІІІ як робочий інструмент, а потім редагує, критично аналізує та доповнює створений ІІІ текст.

Розглянемо три типи завдань, спеціально розроблених для студентів технічних спеціальностей, щоб продемонструвати, наскільки ефективна інтеграція ІІІ:

1. Завдання на основі (компенсаторна модель):

- Мета: швидке закріплення Passive Voice, який є важливим та корисним для технічних описів та вказівок-інструкцій.
- Діяльність ІІІ: студент використовує ІІІ-чат-бот (наприклад, вбудований у LMS) і дає йому інструкцію (промпт): *«Створи 15 речень, що описують етапи будівництва мосту, і навмисно включи в них помилки у використанні пасивного стану. Виділи ці помилки».*
- Роль студента: здобувач отримує текст із помилками, де спочатку виправляє їх самостійно, а потім просить, щоб ІІІ перевірів виправлений текст. Це своєю чергою забезпечує багаторазове повторення та миттєвий фідбек.

2. Завдання на Критичний Аналіз (Продуктивна Модель):

- Мета: навчити здобувачів критично оцінювати та редагувати професійну документацію.
- Діяльність ІІІ: викладач пропонує складний промпт для ІІІ: *«Склади чернетку технічного звіту про несправність турбіни (500 слів), використовуючи складну термінологію, але зроби звіт надто емоційним та некоректним за форматом IEEE».*
- Роль студента: здобувачі отримують згенерований ІІІ текст, де їхнє завдання це не просто знайти граматичні помилки, а зробити звіт більш об'єктивним. Наприклад, прибрати зайві прислівники та перефразувати

емоційні, метафоричні вислови на пряму та точну технічну мову, дотримуючись академічного стилю.

3. Завдання з комунікативною симуляцією (симулятивна модель):

- Мета: практика в усному поясненні складних технічних концепцій нефахівцям.
- Діяльність ІІІ: здобувач використовує чат-бот штучного інтелекту, що налаштований на роль "роздратованого інвестора". Промпт: *«Ти – менеджер проєкту. Поясни мені (інвестору, який не розуміє інженерії), чому ми маємо витратити додаткові кошти на систему 'Cloud Computing' замість 'On-Premise Server'. Використовуй просту англійську»*.
- Роль студента: здобувач веде розмову письмово або голосом з ІІІ-ботом, який ставить уточнювальні та критичні запитання. ІІІ оцінює зрозумілість, логічність аргументів та правильність переходу від складної термінології до простої мови.

Незважаючи на значні переваги, впровадження ІІІ створює низку проблем, які вимагають обережного та стратегічного підходу. Загроза плагіату та надмірне використання ІІІ для виконання завдань без належного засвоєння матеріалу є найбільшими проблемами. Якщо студент використовує штучний інтелект для написання всього звіту, мета навчання не досягається, а професійний розвиток гальмується. Таким чином, нам потрібно переналаштувати завдання. Замість простого написання тексту студенти повинні критично аналізувати, редагувати та вдосконалювати контент, створений за допомогою штучного інтелекту, зосереджуючись на його професійній точності та стилістиці. Таким чином, пріоритет перемістився з генерації на експертне редагування.

Також, ІІІ-інструменти особливо сильні у загальній англійській, проте їхня точність може бути нижчою у вузькоспеціалізованих галузях (наприклад, біохімія, космічна інженерія), де обсяги навчальних даних є обмеженими. Це підкреслює, що викладач завжди має залишатися фінальним експертом для

перевірки фахової точності матеріалу, що був згенерований штучним інтелектом.

Висновки. Інтеграція штучного інтелекту в курси ESP є потужним стимулом для персоналізації та автоматизації рутинних процесів. Для викладачів ESP це дозволяє зосередитися на розвитку критичних, комунікативних і професійних навичок, необхідних для успіху в сучасному високотехнологічному світі. Збалансований, моральний і методично коректний підхід до штучного інтелекту є запорукою якості навчання ESP у XXI столітті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Dou, A. Q., Chan, S. H., & Win, M. T. (2023). Changing visions in ESP development and teaching: Past, present, and future vistas. *Front Psychol*, 14, 1140659. doi:<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1140659>
2. Gu, J., & Liu, Q. (2025). Enhancing Chinese EFL University Students' self-regulated learning through AI chatbot intervention: Insights from achievement goal theory. *Learning and Motivation*, 92, 102191. doi:<https://doi.org/10.1016/j.lmot.2025.102191>
3. Zare, J., Al-Issa, A., & Madiseh, F. R. (2025). Interacting with ChatGPT in essay writing: A study of L2 learners' task motivation. *ReCALL*, 1-18. doi:<https://doi.org/10.1017/S0958344025000035>

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ЗДОБУВАЧІВ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПРИРОДНИЧИХ ТА ГУМАНІТАРНИХ НАУК

Дімова Лариса

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

Тема викликів сучасної науки через навчання іноземних мов (ІМ) є надзвичайно актуальною в українському науковому середовищі. В останні роки ця тематика ретельно досліджується в Україні, про що свідчить започаткування та проведення багаторічних міжнародних конференцій у вищих навчальних закладах України.

Такий інтерес пов'язано перш за все з прагненням приєднання до європейської наукової спільноти та необхідністю удосконалення підготовки з іноземних мов серед здобувачів всіх рівнів вищої освіти.

Мета полягає в систематизації та аналізі міждисциплінарних напрямів досліджень, важливості володіння ІМ для наукової комунікації, публікації результатів досліджень у міжнародних виданнях та інтеграції у світову наукову спільноту. Завданням є стисле представлення результатів проведеного аналізу.

Методами дослідження є методи аналізу, аналогії та аксіоматичний метод. Матеріалом дослідження виступає аналіз матеріалів наукових конференцій ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», проведених у співпраці з Інститутом педагогіки НАПН України, Всеукраїнською асоціацією викладачів іноземних мов (Матеріали....) та матеріалів 10 конференцій Одеського національного університету імені І.І Мечникова (Всеукраїнська....).

Серед актуальних проблем, з якими стикається сучасна світова наука в різних галузях знань, основними є необхідність вільного володіння іноземними мовами для публікації та співпраці, втрата нюансів під час перекладу наукових текстів, мовні бар'єри у міжнародних наукових командах, доступ до наукової інформації з перевагою на користь англійської мови.

Наявність зазначених чинників потребує застосування нових методик з використанням новітніх технологій, зокрема різноманітних інструментів генеративного штучного інтелекту (ГШІ), таких як Anthropic Claude, Gemini, Microsoft Copilot, ChatGPT, Clockwise, Grammarly, Jasper, NotebookLM, Notion AI, GitHub Copilote, Tabnine, Jupyter AI, Adobe Firefly, Canva Magic Design, Dall-e, ElevenLabs, Google Ads, Mid journey, Runway тощо, в рамках запропонованих годин для аудиторної і самостійної роботи задля забезпечення всіх необхідних для іншомовної підготовки комунікативних компетентностей магістрів зі спеціальностей, за якими кафедра іноземних мов професійного спрямування Одеського національного університету імені І. І. Мечникова здійснює викладання.

Використання ГШІ в роботі з магістрами з різноманітних спеціальностей природничих та гуманітарних наук може зробити навчальний процес більш ефективним. При цьому великі виклики, з якими стикаються користувачі ГШІ, в

першу чергу пов'язані з необхідністю дотримуватися принципів академічної доброчесності задля запобігання плагіату, галюцинованої інформації, інших проявів його некоректного використання.

Відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII (з урахуванням змін 2020 та 2021 років) порушенням академічної доброчесності вважається: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування тощо, адже Стаття 42 означеного Закону визначає академічну доброчесність як *сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень* (Про освіту, 2017).

Йдеться про посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; надання вірогідної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації, а також про власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність; контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти; об'єктивне оцінювання результатів навчання.

Саме цьому слід приділяти велику увагу під час підготовки учасників освітнього процесу другого (магістерського) рівня, адже різноманітні інструменти ГШІ дають можливість за декілька хвилин створити презентацію, знайти необхідну інформацію, проаналізувати великий обсяг інформації, систематизувати факти в різний візуальний спосіб, спростити подачу інформації тощо та потребують чіткого дотримання авторських прав, правил етики, де панує чесність, об'єктивність, відповідальність, самостійність та повага до чужого матеріалу.

Цей процес набирає оберти, що свідчить про важливість пошуку подальших кроків в цьому напрямі, адже сьогодні кожен заклад освіти формує

свою власну політику використання ГШІ, з урахуванням своєї професійної специфіки, етики та принципів академічної доброчесності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Викладання іноземних мов в Україні та за її межами: Досвід і виклики». URL : <https://fim.pnu.edu.ua>. (дата звернення: 10.11.2025).
2. Всеукраїнська науково-практична Інтернет-конференція. URL: <https://onu.edu.ua/vseukrainska-naukovo-praktychna-konferentsiia> (дата звернення: 09.11.2025).
3. Про освіту. Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/> (дата звернення: 06.11.2025).

ЕКОНОМІЧНА АНАЛІТИКА У СФЕРІ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ІСПАНСЬКОЮ МОВОЮ: ДОСВІД ІСПАНІЇ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ 2025 РОКУ

Іванова Наталія, Іщук Вікторія

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

У сучасних умовах глобальної економічної нестабільності прямі іноземні інвестиції (ПІІ) займають важливе місце в розвитку країн з відкритою економікою. Вони сприяють створенню нових робочих місць, розвитку інноваційних секторів, збільшенню державних доходів і підвищенню фінансової стабільності. У 2025 році ПІІ демонструють різну динаміку в країнах, де переважно говорять іспанською мовою. Іспанія, незважаючи на глобальні економічні коливання, залишається однією з найпривабливіших для інвесторів країн Європи, що відзначається зростанням обсягів інвестицій на 15% у 2024 році (EY España, 2025). Водночас у сучасних дослідженнях вважається (Andrino López, López Espinosa, Martín Machuca, Matos Celemín, 2025), що глобальні ризики, пов'язані з геополітичною напругою та порушеннями постачання, впливають на структуру й напрям інвестицій. Метою цієї роботи є виявлення ролі прямих іноземних інвестицій як фактора економічної стабільності іспаномовних країн у 2025 році з урахуванням культурологічного контексту. Дослідження базується на припущенні, що культурна спільність та мовна єдність між Іспанією та країнами Латинської Америки впливають на інвестиційну динаміку, посилюючи економічну

інтеграцію в межах іспаномовного простору. Аналітичну основу дослідження становлять офіційні джерела, опубліковані іспанською мовою, що гарантує автентичність викладених економічних даних та аналітичних висновків: *EY España*, що подає актуальну статистику, яка вказує на зростання обсягу прямих іноземних інвестицій в Іспанії на 15 % у 2024 році; *Banco de España* у своєму економічному бюлетені пропонує поглиблений макроекономічний аналіз у державному форматі; *Instituto de Estudios Económicos (IEE)* досліджує показники бізнес-довіри як важливого елементу інвестиційної активності; *Comisión Económica para América Latina y el Caribe (CEPAL)* публікує офіційну статистику з Латинської Америки.

Усі зазначені матеріали є іспаномовними, що дозволяє дослідити економічні процеси з урахуванням лінгвокультурної специфіки регіону задля забезпечення багатовимірного міждисциплінарного аналізу (поєднання економічних показників з мовно-культурним підґрунтям розвитку інвестиційних процесів в іспаномовному світі).

У країнах Латинської Америки, згідно з даними Х. Саласар-Хіріначс (Salazar-Xirínachs, 2025), спостерігається зростання ПІІ на 7,1 % у 2024 році. Однак їхній розподіл є нерівномірним: найбільші обсяги інвестицій отримали Бразилія, Мексика та Чилі, тоді як менш розвинені економіки стикаються з проблемами валютних коливань і політичних ризиків. Для Іспанії, згідно з публікацією Х.Фернандеса де Меса (Fernández de Mesa, 2025), спостерігається стабільність у залученні інвестицій завдяки високому рівню довіри бізнесу та сприятливому регуляторному середовищу. Ці фактори допомагають залучати інвестиції навіть у періоди економічної нестабільності. Іспанія є важливим фінансовим центром, і в 2024 році країна досягла значного зростання ПІІ на 15 % (*EY España*, 2025). Загалом результати дослідження свідчать, що ПІІ відіграють ключову роль у зміцненні економічної стабільності та розвитку іспаномовних країн. Залучення інвестицій сприяє модернізації інфраструктури, розвитку новітніх технологій і інтеграції на глобальні ринки. Для забезпечення сталого зростання необхідно ефективно управляти ризиками, пов'язаними з

геополітичною та економічною нестабільністю, а також формувати сприятливе бізнес-середовище. ППІ також сприяють розвитку людського капіталу і покращенню інституційного середовища, що підвищує стійкість економіки.

Отже, прямі іноземні інвестиції у 2025 році продовжують відігравати важливу роль у забезпеченні економічної стабільності та розвитку іспаномовних країн. Вони виступають каталізатором зростання виробництва, зайнятості та інновацій, сприяючи підвищенню конкурентоспроможності національних економік. Іспанія демонструє стійку здатність залучати капітал навіть в умовах глобальної невизначеності, що підтверджує ефективність її економічної політики та привабливість для інвесторів. У країнах Латинської Америки спостерігається позитивна динаміка, хоча нерівномірність розподілу інвестицій і політичні ризики залишаються викликами для сталого розвитку. Загалом, ППІ сприяють не лише модернізації інфраструктури та розвитку високотехнологічних секторів, а й формуванню сприятливого бізнес-клімату, підвищенню довіри до національних економік і розширенню інтеграційних процесів у глобальному просторі. У перспективі важливо зосередити увагу на ефективному управлінні ризиками, удосконаленні інституційного середовища та реалізації стратегій, спрямованих на рівномірний розподіл інвестиційних потоків, що забезпечить сталий економічний розвиток і підвищення добробуту населення.

ЛІТЕРАТУРА

1. EY España. La inversión extranjera directa (IED) aumentó un 15 % en España en 2024. (2025). URL: https://www.ey.com/es_es/newsroom (Consulta: el 25 de octubre de 2025).
2. Andrino López, I.; López Espinosa, E.; Martín Machuca, C.; Matos Celemín, O. La inversión extranjera directa en España en un contexto de fragmentación de las relaciones internacionales. Boletín 3. Económico 2025/T3, Artículo 03. Banco de España. URL: <https://www.bde.es> (Consulta: el 25 de octubre de 2025).
4. Fernández de Mesa, J. La confianza empresarial y la inversión extranjera en España. Índice Kearney de Confianza para la Inversión Extranjera Directa 2025. Instituto de Estudios Económicos (IEE), Madrid, 2025. URL: <https://www.ieemadrid.es> (Consulta: el 25 de octubre de 2025).
5. Salazar-Xirinachs, J. Inversión extranjera directa en América Latina y el Caribe aumentó 7,1 % en 2024, totalizando 188.962 millones de dólares. CEPAL, Comunicado de prensa, 17 julio 2025. URL: <https://www.cepal.org/es/comunicados> (Consulta: el 25 de octubre de 2025).

ІСПАНОМОВНЕ МЕДІАВІСВІТЛЕННЯ ТУРЕЧЧИНИ: ЕКОНОМІЧНІ ДОСЯГНЕННЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ТУРИСТИЧНОГО ІМІДЖУ

Іванова Наталія, Копчинська Олександра

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

У межах роботи досліджено публікації іспанською мовою, що розглядають Туреччину як економічну й туристичну одиницю в умовах глобальної нестабільності: від макроекономічних звітів — зростання економіки, зовнішня торгівля, інвестиції — до журналістських матеріалів про втрату Туреччиною туристичної привабливості через інфляцію та пошук туристами альтернатив.

Туреччина — це держава, яка традиційно демонструє швидке економічне зростання, спираючись на вигідне географічне положення, кваліфіковану робочу силу та розвинену промисловість. Водночас як зазначають аналітики (Leon Vera, 2023; Arredondas, 2025), це зростання супроводжується глибокими структурними проблемами, що гальмують сталий розвиток. Зокрема, вказується на такі фундаментальні дисбаланси, як висока інфляція, слабкість національної валюти та залежність від імпорту енергії (Leon Vera, 2023; Arredondas, 2025). Ці економічні труднощі безпосередньо впливають на туристичний сектор — важливе джерело бюджетних надходжень. Попри високу історичну привабливість країни (Turkey Evisa, 2023), зростання цін (Arias, 2025) знижує її конкурентоспроможність як “бюджетного” напрямку. Отже, попри значний потенціал, економічна нестабільність і слабе макроекономічне управління створюють серйозні ризики для розвитку туризму.

З 1980-х років економіка Туреччини пережила значну лібералізацію, перетворившись на диверсифіковану, де домінує сектор послуг (близько 64%) (Leon Vera, 2023). Незважаючи на стійке зростання (4,5% у 2023 році), вона має критичні вразливості, зокрема: високу інфляцію (72% у 2022 році), залежність від імпорту енергії, що посилює торговельний дефіцит (\$36 млрд у 2022 році) (Leon Vera, 2023). Боротьба з хронічною інфляцією (близько 39% у I кварталі

2024 року) вимагала від Центрального банку рішучих, хоча й болісних, дій, таких як підвищення ключової відсоткової ставки до 46% у квітні, що мала стабілізувати ціни, але уповільнила економічну активність. Попередня політика валютних інтервенцій призвела до виснаження близько \$50 мільярдів валютних резервів. Таким чином, перед Туреччиною стоїть двоєдине завдання: забезпечити прогнозоване зростання 3,1% у 2025 році і водночас рішуче подолати структурну інфляцію та відновити валютну стабільність (Arredondas, 2025).

Саме ці макроекономічні дисбаланси безпосередньо трансформуються у виклики для туристичного сектору (Arias, 2025). Із зростанням інфляції понад 75% у травні ціни на туристичні послуги різко підвищилися, і Туреччина втратила статус “бюджетного” напрямку. Це спричинило миттєвий ефект — туристичний потік знизився на 1,81% порівняно з минулим роком, особливо з таких ключових ринків, як Німеччина (Arias, 2025). Туристична галузь Туреччини втрачає конкурентоспроможність: зростання цін і погіршення якості послуг спонукають туристів обирати дешевші альтернативи, зокрема Грецію, та скорочувати тривалість відпочинку в середньому на 10-15% (Arias, 2025). Власне без стабілізації економіки країна ризикує втратити значну частку свого туристичного ринку.

Незважаючи на ці нагальні економічні виклики, фундаментальна привабливість Туреччини як туристичного напрямку залишається незмінною, що є її найбільшою надією на відновлення. Підкреслюється унікальний синтез культур, через унікальне розташування між Європою та Азією (Turkey Evisa, 2023). Туреччина є справжнім музеєм просто неба, пропонуючи незліченні історичні пам'ятки світового значення та виняткову природну красу (ландшафти Каппадокії та тераси Памуккале), смачну кухню та її глибоко вкорінені традиції гостинності, що підтримують постійну зацікавленість туристів (Turkey Evisa, 2023). Таким чином, внутрішня цінність туристичного продукту Туреччини залишається високою, але зовнішні економічні фактори тимчасово роблять його менш досяжним.

Комплексний аналіз показує, що економіка Туреччини перебуває на критичному етапі: швидке зростання (4,5% у 2023 році) супроводжується глибокими структурними проблемами (İleri, Tatoğlu, Yücel, 2023; Leon Vera, 2023). Інфляція та валютна нестабільність послаблюють туристичну конкурентоспроможність, а підвищення ключової ставки до 46% (Arredondas, 2025) має на меті відновити довіру інвесторів. Водночас залежність від імпорту енергії й нестача резервів залишають економіку вразливою. Подальший розвиток Туреччини залежить від переходу до стабільної монетарної та фіскальної політики, що може забезпечити прогнозоване зростання ВВП на 3,1% у 2025 році.

Таким чином, Туреччина в іспаномовному дискурсі постає як міжкультурний і економічний об'єкт, сприйняття якого визначається взаємодією макроекономічних показників та культурної репрезентації. Використання джерел із різномовних інформаційних платформ дозволяє розглядати країну як складну соціоекономічну реальність, де туризм виступає не лише як галузь економіки, а й як канал міжкультурного діалогу, що забезпечує міждисциплінарне розуміння Туреччини як економічного феномену й культурно-туристичної дестинації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Arias C. Turquía pierde atractivo como destino turístico: la inflación dispara los precios y los turistas buscan alternativas como Grecia. *INFOBAE*. El 8 de julio de 2025. URL: <https://www.infobae.com/espana/2025/07/08/turquia>. (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).
2. Arredondas M. Persisten los problemas económicos en Turquía a pesar de las reformas. *Atalayar*. El 2 de mayo de 2025. URL: <https://www.atalayar.com>. (Consulta: el de noviembre de 2025).
3. İeri A., Tatoğlu T., Yücel, G. Turquía: la economía creció un 4,5% en 2023. *BBVA Research*. El 29 de febrero de 2024. URL: <https://www.bbvarsearch.com>. (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).
4. Leon Vera C. Turquía: perspectivas económicas y comerciales. *Revista Gerencia de Riesgos y Seguros*. El 21 de septiembre de 2023. URL: <https://www.mapfreglobalrisks.com>. (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).
5. ¿Por qué Turquía es tan popular entre los turistas? *Turkey Evisa*. 2023. URL: <https://turkey-evisa.it.com/es/news>. (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).

ОГЛЯД ІСПАНОМОВНИХ ДЖЕРЕЛ: МІЖНАРОДНИЙ БІЗНЕС У ЦИФРОВУ ЕПОХУ

Іванова Наталія, Кушнір Дарина

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

У наш час інформаційні технології (ІТ) відіграють важливу роль у зміні світової економіки. Вони сприяють інтеграції ринків, оптимізації бізнес-процесів і розвитку цифрової економіки. Цілком очевидно, що тема є актуальною через те, що цифровізація є основою глобальної конкуренції, що визначає здатність держав і організацій реагувати на нові виклики. Проблема полягає в тому, що різні люди мають різний доступ до ІТ-рішень, що створює економічні та технологічні проблеми. Наше дослідження ґрунтується на аналізі іспаномовних джерел, які відображають регіональні підходи до розуміння цифрових трансформацій: аналіз ролі ІТ у міжнародних переговорах (Сапо, Баена 2015); опис технологічних викликів глобалізації (Elizondo, Jiménez, Codina, 2014); моделювання концепту цифрової комерційної екосистеми (Guillén-Miranda, 2024); розгляд експорту програмного забезпечення як стратегічного ресурсу для розвитку малого бізнесу (García Torre, Valdez Palazuelos, 2018); огляд емпіричних даних щодо зростання цифрового сектору в Іспанії (Muñoz, 2025).

Згідно з дослідженням Хосе Алехандро Кано та Хосе Хайме Баена (Сапо, Баена 2015), що базується на аналізі практичного досвіду, застосування інформаційно-комунікаційних технологій у міжнародних переговорах підвищує прозорість процесів, зменшує витрати на транзакції та зміцнює довіру між сторонами. Автори наголошують, що цифрові платформи полегшують міжнародну комунікацію, оптимізують обмін інформацією, сприяють підвищенню оперативності, зниженню витрат і подоланню культурних бар'єрів у транснаціональних переговорах.

У публікації Хеана Карлоса Гійєн-Міранди (Guillén-Miranda, 2024), дослідника з Карибського університету, зазначається, що інформаційні

технології формують нову модель глобальної економіки, засновану на цифрових екосистемах. Ці екосистеми являють собою взаємопов'язані мережі споживачів, фінансових установ і компаній, які сприяють динамічному поширенню інновацій і розвитку сталих міжнародних бізнес-зв'язків. Гійєн-Міранда підкреслює, що ІТ не лише пришвидшують комерційні процеси, а й докорінно змінюють моделі ведення бізнесу, створюючи нові канали взаємодії та механізми ринкової адаптації. Вчений використовує поняття «екосистема» для опису комплексної взаємодії між суб'єктами комерції, де цифрові інструменти забезпечують доступність, ефективність, адаптивність і транснаціональну інтеграцію.

У статті вчених Автономного університету Сіналоа (м. Кульякан) Ліліани Гарсія Торре та Омара Вальдеса Паласуелоса (García Torre, Valdez Palazuelos, 2018), застосування експорту програмного забезпечення розглядається як засіб виходу малих і середніх підприємств на міжнародний рівень, що є ефективною стратегією інтернаціоналізації, оскільки цифрові продукти легше адаптуються до вимог різних ринків. Автори підкреслюють, що цифрова продукція дозволяє уникнути багатьох міжкультурних бар'єрів, оскільки її можна адаптувати мовно, візуально та функціонально до конкретного ринку. Як приклад наводяться проекти, у яких мексиканські компанії забезпечили локалізацію програмного забезпечення для користувачів у Франції, Чилі та Канаді. Стаття також містить рекомендації щодо розробки ефективної експортної стратегії для ІТ-сектору.

Матеріал іспанського аналітика Р. Муньоса (Muñoz, 2025) подає стислий статистичний огляд розвитку цифрової економіки Іспанії. Згідно з наведеними даними, цифровий сектор у 2024 році зафіксував зростання на 56 %, що в абсолютному вимірі становить понад 138 млрд євро доходу. Автор пов'язує це зі зростанням інвестицій у цифрову інфраструктуру, автоматизацію та хмарні технології. Стаття також містить прогнози щодо збереження позитивної динаміки у 2025 році, що підкреслює стратегічну роль цифрової економіки для національного розвитку.

Стаття, підготовлена Едвардом Сауседо Елісондо, Монікою Бланко Хіменес та Хосе Ніколасом Барраганом Кодіна (Elizondo, Jiménez, Codina, 2014) вчених з Автономного університету Нуево-Леон (Мексика), присвячена дослідженню того, як інформаційні технології стають критичним чинником адаптації бізнесу до умов глобалізації. Автори стверджують, що сучасні компанії мають переглядати свої стратегії розвитку, орієнтуючись на цифрову трансформацію, управління знаннями та кіберпростір. Увага приділяється проблемам адаптації компаній до високотехнологічного середовища, зокрема в умовах країн, що розвиваються.

Проведене дослідження показало, що іспаномовна наукова думка пропонує цілісне бачення цифрової трансформації міжнародної економіки, в якому ІТ виступають не лише інструментом підвищення ефективності, але й основою формування нової культури глобальної економічної взаємодії. Акценти на інноваційності, гнучкості, міжкультурній комунікації та сталому розвитку дозволяють розглядати іспаномовний досвід як вагомий інтелектуальний внесок у світовий дискурс цифровізації бізнесу. Інформаційні технології створюють нову парадигму міжнародної економіки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Cano, J. C., Baena, M. Tendencias en el uso de las tecnologías de información y comunicación para la negociación internacional. *Estudios Gerenciales*. Universidad Icesi. 2015. Vol. 31. № 136. P. 335-346. URL: <https://www.icesi.edu.co/revistas/index.php/estudios> (Consulta: el 27 de octubre de 2025).
2. Elizondo E.S., Jiménez M.B., Codina J.N. Globalización: Las tecnologías de la información como reto actual de los negocios. *Innovaciones De Negocios*. 2014. Vol. 11. № 21. P. 1-14. URL: <https://revistainnovaciones.uanl.mx/index.php> (Consulta: el 27 de octubre de 2025).
3. Guillen-Miranda J. C. Las TIC y el ecosistema comercial internacional. *Entre Líneas UEA*. 2024. Vol. 3. № 1. P. 19-28. URL: <https://entrelineasuea.com/ojs/index.php/revista/article/view/4> (Consulta: el 27 de octubre de 2025).
4. García Torre L., Valdez Palazuelos O. La exportación de software como estrategia de internacionalización de las PYMES. *Revista de Investigación en Tecnologías de la Información (RITI)*. 2018. Vol. 6. № 11. P. 78-85. URL: <https://riti.es/index.php/riti/article/view/181> (Consulta: el 27 de octubre de 2025).
5. Muñoz R. El sector digital elevó un 56 % su facturación en 2024, hasta los 138 200 millones. *CincoDías. El País*. 03.09.2025. URL: <https://cincodias.elpais.com> (Consulta: el 27 de octubre de 2025).

ВІДОБРАЖЕННЯ ТАРИФНОЇ ПОЛІТИКИ США В ІСПАНОМОВНОМУ ДИСКУРСІ: KEYС ВИДАННЯ *EL PAÍS* (СЕРПЕНЬ–ВЕРЕСЕНЬ 2025 Р.)

Іванова Наталія, Насилевич Єлизавета

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Тарифна політика є важливим елементом зовнішньоекономічної діяльності кожної держави. У 2024–2025 роках адміністрація Дональда Трампа запровадила низку митних заходів, які суттєво вплинули на світову економіку, міжнародну торгівлю та фінансові ринки. Ці дії стали продовженням протекціоністського курсу, спрямованого на підтримку національного виробника, зменшення залежності від імпорту та відновлення промислової потужності США. Метою роботи є визначення наслідків тарифної політики США для розвитку глобальної економічної системи та оцінка її ефективності з погляду фінансової стабільності та міжнародного співробітництва за матеріалами одного з провідних джерел аналітичної інформації в іспаномовному світі, відомого високими стандартами журналістики та ґрунтовним аналітичним підходом до висвітлення суспільно-політичних, економічних та культурних подій – видання *El País* (Vidal Liy, Salces Acebes & Escribano, 2025), заснованого у 1976 році, та його економічного підрозділу *Cinco Días* (Sempere, 2025), який спеціалізується на глибокому аналізі подій у сфері макроекономіки, фінансової політики та глобальної торгівлі. Обидва ресурси публікують матеріали, що базуються на офіційних даних, експертних думках і міжнародних аналітичних звітах, завдяки чому вони вважаються релевантним джерелом для наукових досліджень у галузі міжнародних економічних відносин.

Дослідження базується на аналітичних матеріалах *Caixabank Research* (Sempere, 2025), публікаціях у виданнях *Cinco Días* та *El País* (Sempere, 2025; Vidal Liy, Salces Acebes & Escribano, 2025), а також на даних Міжнародного валютного фонду та Світової організації торгівлі. Аналізовані публікації охоплюють короткий хронологічний період – серпень і вересень 2025 року, що

дозволяє розглядати їх як своєчасну медіавідповідь на актуальні економічні зміни та підкреслює високий рівень уваги ЗМІ до теми митної політики США.

За даними Caixabank Research (Sempere, 2025), у 2025 році США зібрали понад 114,86 млрд доларів у вигляді мит, що становить близько 0,4 % ВВП. Підвищення тарифів на сталь, алюміній, автомобілі та китайські товари призвело до короткострокового зростання бюджетних надходжень, але водночас – до зменшення імпорту, підвищення цін для споживачів та збільшення витрат для підприємств. Зростання митної бази дозволило уряду тимчасово покращити фіскальні показники, проте негативний ефект для домогосподарств і бізнесу проявився вже у другій половині 2025 року, коли знизилися темпи промислового виробництва.

Як повідомляє El País (Sempere, 2025), торгова війна між США, Китаєм, ЄС і Канадою призвела до переформатування глобальних торговельних потоків. Європейські країни, Китай і Мексика запровадили дзеркальні тарифи на американські товари, що ускладнило доступ США до зовнішніх ринків. Водночас деякі держави почали формувати нові економічні союзи без участі США, послаблюючи їхній вплив на міжнародну систему торгівлі. В окремих галузях, зокрема металургійній, спостерігався короткочасний підйом, але більшість секторів економіки, залежних від імпортних комплектуючих, зазнали зростання витрат, скорочення виробництва та втрати конкурентоспроможності.

Фінансові ринки реагували значною волатильністю. Індекси на біржах США, Європи та Азії демонстрували коливання через побоювання інвесторів щодо зниження прибутковості компаній, що працюють у глобальних ланцюгах постачання (Vidal Liu та ін., 2025). Міжнародні організації, такі як МВФ і Світовий банк, попереджали, що затяжна тарифна політика може спровокувати уповільнення темпів зростання світової економіки. Реакція бізнесу була неоднозначною: частина виробників повернула виробництво до США, але більшість компаній повідомили про скорочення інвестицій і підвищення ризиків збитковості.

Отже, тарифна політика Дональда Трампа має подвійний ефект. З одного боку, вона сприяла короткостроковому збільшенню державних доходів і частковій підтримці окремих галузей національної промисловості. З іншого – створила нові бар'єри для міжнародної торгівлі, підвищила вартості виробництва та викликала невизначеність на фінансових ринках (Sempere, 2025). Довгостроково зазначена політика несе ризики для економічної стабільності США, оскільки скорочення обсягів імпорту і міжнародного обміну обмежує інноваційний потенціал країни. Слід підкреслити, що всі наведені висновки ґрунтуються виключно на аналізі іспаномовних джерел (Vidal Liy та ін., 2025), оприлюднених протягом двомісячного періоду у 2025 році, що простежує інтерпретацію американської торгівельної політики у міжнародному інформаційному середовищі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Sempere P. Estados Unidos recauda más que nunca con los aranceles. *Caixabank Research. Cinco Días*. 15.09.2025. URL: <https://cincodias.elpais.com> (Consulta: el 25 de octubre de 2025).
2. Sempere P. Los aranceles de Trump reconfiguran el comercio mundial. *El País*. 25.08.2025. URL: <https://elpais.com/economia/2025-08-25.html> (Consulta: el 25 de octubre de 2025).
3. Vidal Liy M., Salces Acebes L., Escribano G. Los mercados vislumbran ya los estragos de los aranceles de Trump a la economía, global. *El País*. 02.08.2025. URL: <https://elpais.com/internacional/2025-08-02.html> (Consulta: el 25 de octubre de 2025).

КАНАДА В ДЗЕРКАЛІ МЕКСИКАНСЬКИХ ЗМІ (СЕРПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 2025 РОКУ)

Іванова Наталія, Самойленко Анастасія

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Сучасна економічна динаміка Північної Америки характеризується зростанням взаємозалежності між Канадою, Мексикою та США. Торгівельна угода Т-МЕК (USMCA), що замінила НАФТА, задала новий формат співпраці, але протекціоністська політика США, особливо за Дональда Трампа, створила низку викликів для партнерів. Мексика активно реагує на ці процеси, зокрема через медійний простір. Мексиканські ЗМІ регулярно аналізують економічну ситуацію в Канаді, розглядаючи її як показник регіональної стабільності й впливу змін у торгівельній політиці США. Упродовж серпня-вересня 2025 року

мексиканські іспаномовні ЗМІ, зокрема *El Economista* та *El Universal*, опублікували низку актуальних матеріалів, що формують політико-економічні наративи, присвячених економічній ситуації в Канаді, її ролі у тристоронніх відносинах та впливу нових тарифних ініціатив США. Метою статті є дослідити, як через мову та зміст публікацій іспаномовні медіа Мексики інтерпретують економічну роль Канади в новій геоекономічній реальності та відображають дискурсивні тенденції формування образу цієї країни як водночас вразливої та стратегічно значущої сторони.

Однією з головних тем у мексиканських економічних ЗМІ став майбутній перегляд угоди Т-МЕК (Morales, 2025). Міністерство економіки Мексики оголосило про відмову від формату «Четвертого залу», що передбачав участь лише великих бізнес-груп у консультаціях із владою. Замість цього пропонується інклюзивніша модель, яка передбачає залучення представників робітників, підприємців, профспілок і регіональних асоціацій. Такий підхід демонструє прагнення уряду зробити переговорний процес відкритішим і збалансованішим. Водночас Канада у висвітленні мексиканських медіа постає не лише як важливий торгівельний партнер, а й як приклад прозорості економічного діалогу. У контексті підготовки до оновлення угоди наголошується на необхідності збереження тісних відносин із Канадою як противаги впливу США. Згідно з дослідженням Конференції ООН із торгівлі та розвитку (UNCTAD), на яке посилаються мексиканські видання, митна політика США спричиняє «ефект доміно» у світовій економіці. Найбільше постраждала Канада, що очолює рейтинг вразливості до американських тарифів, тоді як Мексика посідає п'яте місце (Saldaña, 2025). Цей контраст демонструє різницю між економічними структурами двох країн: Канада тісно інтегрована у виробничі ланцюги США, особливо в автомобільній та металургійній галузях, а Мексика поступово диверсифікує свій експорт. Аналітики наголошують, що головна загроза полягає не у самих митах, а в непередбачуваності торгівельної політики США, яка ускладнює стратегічне планування й підриває довіру інвесторів. Для малих і середніх підприємств це особливо критично через

обмежені можливості адаптації до мінливих умов торгівлі. Серія публікацій у мексиканських ЗМІ детально висвітлює вплив американських мит на економіку Канади. У липні 2025 року інфляція знизилася до 1,7% завдяки падінню цін на нафту після зменшення напруги на Близькому Сході, тоді як раніше торгівельні бар'єри США спричиняли зростання цін на автомобілі та металопродукцію (EL ECONOMISTA, 20.08.2025). Експерти відзначають, що Банк Канади зміг стабілізувати ситуацію, хоча ризики залишаються. Водночас інші матеріали фіксують скорочення ВВП Канади на 0,4% у другому кварталі 2024 року, перше падіння після тривалого зростання, зумовлене спадом експорту, зокрема автомобілів, обладнання та туристичних послуг (EL ECONOMISTA, 29.08.2025). Таким чином, Канада у мексиканських медіа постає як економіка, надмірно залежна від політики США, попри фінансову стабільність і ефективне регулювання. Ця залежність, за оцінками журналістів, спонукає Оттаву активніше розвивати партнерство з Мексикою як перспективним напрямом диверсифікації. В одному з матеріалів описано офіційний візит міністрів закордонних справ і фінансів Канади до Мехіко, що став важливим на тлі торгівельної війни США з сусідами (EL ECONOMISTA, 02.09.2025). Канадська делегація заявила про намір «визнати та використати роль Мексики у світовій економіці». Сторони домовилися створити спільний «план роботи» для розвитку стійких ланцюгів постачання, енергетичної безпеки та співпраці у сфері штучного інтелекту. Для Канади це спроба зменшити залежність від США, а для Мексики – зміцнити позиції у північноамериканському виробничому просторі. Візит відбувся невдовзі після оголошення США нових мит, а саме 30% для Мексики та 35% для Канади, тому мексиканські ЗМІ розцінили партнерство як спільну відповідь на американський протекціонізм.

Вивчення публікацій мексиканських ЗМІ за серпень–вересень 2025 року дозволило виявити послідовне висвітлення Канади як ключового суб'єкта у новій геоекономічній конфігурації регіону. Мексиканські медіа демонструють високий рівень обізнаності з внутрішніми процесами в Канаді, водночас інтерпретуючи їх через призму національних інтересів Мексики. Такий підхід у

ЗМІ свідчить про зростаючу роль Канади у стратегічних розрахунках Мехіко, а також про важливість медіапростору як платформи для формування публічного бачення міжнародної економічної взаємодії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Canadá busca aprovechar el rol de México en la economía mundial ante la guerra comercial de Trump. *EL ECONOMISTA*. 06.08.2025. URL: <https://www.eleconomista.com.mx> (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).
2. Inflación en Canadá se desacelera durante julio. *EL ECONOMISTA*. 20.08.2025. URL: <https://www.eleconomista.com.mx/economia> (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).
3. Morales Y. Secretaría de Economía confirma que no habrá Cuarto de Junto acompañando negociaciones del T-MEC. *EL ECONOMISTA*. 25.09.2025. URL: <https://www.eleconomista.com.mx> (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).
4. PIB de Canadá bajó un 0.4% en el segundo trimestre por impacto de los aranceles en las exportaciones. *EL ECONOMISTA*. 29.08.2025. URL: <https://www.eleconomista.com.mx/economia> (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).
5. Saldaña I. Aranceles de Trump: México, menos expuesto que Canadá a “efecto dominó” por política arancelaria de Estados Unidos: UNCTAD. *El Universal*. 02.09.2025. URL: <https://www.eluniversal.com.mx/cartera> (Consulta: el 7 de noviembre de 2025).

МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ АНАЛІЗ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ МЕКСИКИ ЯК ТУРИСТИЧНОЇ ДЕСТИНАЦІЇ В ІСПАНОМОВНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ

Іванова Наталія, Уривська Анна

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

У сучасних умовах глобалізації туризм виступає не лише економічним явищем, а й потужним каналом міжкультурної комунікації. Аналіз іспаномовного медіадискурсу щодо туризму в Мексиці дає змогу виявити, як за допомогою мови формуються уявлення про країну, її привабливість, відкритість до інших культур і стратегічні пріоритети в галузі міжнародної співпраці. Туризм є однією з ключових галузей економіки Мексики, що формує значні надходження до бюджету, створює робочі місця та сприяє розвитку регіонів. У 2024–2025 роках Мексика демонструє стійке зростання іноземного відвідування, підтверджуючи свій статус однієї з найпопулярніших туристичних держав світу. Метою роботи є узагальнення статистичних даних щодо кількості туристів, основних ринків їх походження та виявлення тенденцій розвитку туристичного сектора країни. Дослідження базується на офіційних даних та

матеріалах із різних джерел: з інформаційної платформи мексиканських державних інституцій (Gobierno de México, 2025, Brenda Garza), з галузевого ресурсу, який спеціалізується на новинах туристичної індустрії Латинської Америки (Reportur, 2022), з національного мексиканського медіа, що висвітлює соціальні, економічні і фінансові події (El Horizonte, 2025).

У статті «México se coloca entre los países más visitados del mundo» висвітлюється позиція Мексики у світовому рейтингу найвідвідуваніших країн, з наголосом на зростанні її туристичного потенціалу та конкурентоспроможності на глобальному ринку (El Horizonte, 2025).

У публікації «El top 10 de países que más turistas mandan a México» надається кількісний огляд країн, громадяни яких найчастіше відвідують Мексику з виокремленням 10 основних джерел туристичних потоків. Матеріал дозволяє простежити географічну спрямованість туристичної взаємодії та особливості ринку в'їзного туризму (Reportur, 2022).

Пресреліз уряду Мексики подає статистичні дані про прибуття 11 022 128 іноземних туристів авіасполученням лише за перше півріччя 2025 року, що свідчить про масштабність турпотоку та важливість авіатранспортного сполучення як чинника розвитку туризму (Gobierno de México, 2025, Brenda Garza). Для аналізу використано методи порівняльного аналізу та систематизації статистичних даних, що дозволяє оцінити динаміку туристичних потоків, визначити основні країни походження туристів та виявити тенденції розвитку туристичного сектора Мексики.

У 2024 році Мексика посіла шосте місце у світовому рейтингу найпопулярніших туристичних напрямків, прийнявши близько 45 мільйонів іноземних туристів, що підтверджує її статус важливої туристичної держави. Лідерами залишаються Франція, Іспанія, США, Туреччина та Італія. За даними Міністерства туризму (Sectur), лише за перші чотири місяці 2025 року до Мексики повітряним транспортом прибуло 7,86 мільйона туристів, що на 4,8% більше, ніж за аналогічний період 2024 року. Основними країнами походження

залишаються США, Канада та Аргентина, разом понад 6,6 мільйона туристів, що на 8,6% більше, ніж торік, і на 28,4% більше, ніж у 2019 році.

У першій половині 2025 року загальна кількість іноземних туристів, що прибули повітряним транспортом, склала 11 022 128 осіб, що на 1,6% більше, ніж у 2024 році, і на 12,1% більше, ніж у 2019 році. З США прибуло понад 7,36 мільйона туристів, з Канади — понад 1,68 мільйона, а з Великої Британії — близько 206 тисяч. Решта туристів прибули з 237 інших країн. Найчастіше відвідувачі обирали популярні курортні напрямки, зокрема Канкун, Лос-Кабос та Пуерто-Вальярта, а найбільш завантаженими авіарейсами були Даллас–Канкун, Х'юстон–Мехіко та Лос-Анджелес–Гвадалахара. Частка Мексики на ринку авіап перевезень США сягнула 24,7%, що свідчить про міцні туристичні зв'язки між країнами. Водночас спостерігалися проблеми з потоком туристів з Колумбії та Бразилії через ускладнення імміграційних процедур, що призвело до очікуваного скорочення туристичного потоку на 50% і 80% відповідно. Міністр туризму Мексики зазначив, що розвиток нових міжнародних рейсів і збільшення частоти польотів полегшує прибуття туристів, сприяє рівномірному розподілу туристичних потоків та створює економічні та соціальні вигоди для місцевих громад, закріплюючи туризм як рушійну силу соціально-економічного розвитку країни.

Узагальнюючи, слід зазначити, що іспаномовні джерела, присвячені туризму в Мексиці, формують цілісний позитивний дискурс, у якому країна позиціюється як безпечна, доступна та приваблива для міжнародного туриста. Статистична аргументація поєднується з акцентом на регіональну унікальність і інтеркультурну привабливість, що відображає специфіку туристичного дискурсу як соціокультурного явища.

В іспаномовному інформаційному просторі створюється імідж Мексики як привабливої туристичної та економічної дестинації, країни, здатної до міжкультурного діалогу й відкритої до міжнародної співпраці. Завдяки поєднанню комунікативних стратегій, економічної аргументації та культурного позиціонування, Мексика формує сталий міжнародний імідж, що сприяє

розвиткові регіонів, укріпленню економічних зв'язків і поширенню власної культурної ідентичності в глобальному контексті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Brenda Garza. Arriban a México 11 millones 22 mil 128 turistas extranjeros vía aérea durante el primer semestre de 2025. *Gobierno de México*.(2025) URL: <https://www.gob.mx/sectur/articulos> (Consulta: el 22 de octubre de 2025).
2. El top 10 de países que más turistas mandan a México. *Reportur*.(2022) URL: <https://www.reportur.com/aerolineas/2022/12/28/el-top-10> (Consulta: el 22 de octubre de 2025).
3. México se coloca entre los países más visitados del mundo. *El Horizonte*.(2025) URL: <https://www.elhorizonte.mx/finanzas> (Consulta: el 22 de octubre de 2025).

ВИКОРИСТАННЯ ДІЛОВИХ ТА РОЛЬОВИХ ІГОР В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА НЕМОВНИХ ФАКУЛЬТЕТАХ УНІВЕРСИТЕТІВ

Котлярова Луїза

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Актуальність застосування ігрових методів навчання англійської мови особливо важлива для майбутніх фахівців, які навчаються на немовних факультетах університетів. Застосування ігрових технологій збільшує ефективність освітнього процесу та формування комунікативної компетентності. Існує чимало різновидів як рольових, так і ділових ігор для підвищення якості навчання сучасних здобувачів вищої освіти іноземним мовам шляхом впровадження їх у освітній процес. Ділові та рольові ігри мають важливий потенціал для підготовки майбутніх фахівців різних спеціальностей до комунікативного спілкування та вироблення в них професійно значущих якостей в процесі навчання англійської мови. Акцентуючи увагу на фонетичних, лексичних та граматичних іграх, викладачі ефективніше формують іншомовну компетентність здобувачів вищої освіти. Найбільші можливості для розвитку пізнавальної активності здобувачів вищої освіти немовних факультетів надають ігри, пов'язані саме з майбутньою професією (Ковальова, 2023: 81–89).

Процес використання ігрових технологій на заняттях з іноземної мови на немовних факультетах дозволяє удосконалювати іншомовну лексичну компетентність здобувачів. Мовна підготовка здобувачів вищої освіти таких

факультетів має певну специфіку. Система вищої освіти змінюється дуже швидко. Сучасному суспільству потрібні фахівці різних спеціальностей, яких готують в немовних вишах, що мають певні традиційні знання, уміння та навички та водночас вони є професіоналами міжнародного рівня. Існує ряд переваг використання ігор у викладанні англійської мови: «розвиток взаємодії здобувачів вищої освіти – в ігровому процесі розвиваються навички міжособистісного спілкування під час гри; покращення якості засвоєння мови – в процесі гри здобувачі активно залучаються до дій, а чітке висловлювання дає можливість перемоги в грі; підвищення успішності здобувачів – реалізується завдяки застосуванню ігор різного типу (розвиток навичок аудіювання, говоріння, читання, письма)» (Мірошник, 2024: 41–46). Англійська мова визнана мовою професійного спілкування в різних сферах діяльності. Сьогодні змінилися вимоги до професійної підготовки випускників немовних вишів. Вітчизняні дослідники проблеми зазначають, що основною метою сучасної вищої професійної освіти є підготовка фахівця, компетентного у сфері своєї професійної діяльності, здатного до ефективної праці за фахом на рівні міжнародних стандартів згідно з обраною спеціальністю, який досконало володіє англійською мовою. На думку О. Пометун (Пометун, 2024), необхідно весь час пам'ятати про важливість опанування англійської мови, формування комунікативної компетентності та викладання у немовних вишах.

Необхідно також усвідомлювати, що урахування професійного фактора у вдосконаленні рівня володіння англійською мовою майбутніх фахівців передбачає спрямованість курсу на англійську мову на високому професійному рівні. Здобувачі вищої освіти (як в умовах бакалаврату, так і в умовах магістратури) мають труднощі під час читання фахової англомовної літератури, у бесідах та дискусіях за професійною тематикою. Тому необхідно донести до здобувачів, що для успішного здійснення професійної діяльності вони мають отримати навички професійного мовлення як основи для подальшого професійного саморозвитку майбутнього фахівця. Недостатньо вивченими

вважаємо практичні аспекти методики проведення рольових та ділових ігор в немовних закладах вищої освіти.

Інноваційні технології в процесі навчання англійської мови здобувачів вищої освіти немовних вишів сприяють досягненню наступних цілей: «доступність сприйняття навчального матеріалу; систематизація знань; розвиток творчих здібностей студентів; самоосвіта; позбавлення психологічного бар'єра (страх спілкування, страх зробити помилку); аналіз засвоєного матеріалу» (Щербань, 2004). Згідно з науковими розвідками П. Щербань, принципами інноваційних технологій є такі: діяти від цілого до окремого, орієнтація занять на здобувача освіти, цілеспрямованість та змістовність занять, спрямованість на досягнення соціальної взаємодії здобувачів вищої освіти в освітньому середовищі, інтеграція англійської мови як професійно орієнтованої відповідно до міжнародного рівня фахової підготовки з різних спеціальностей. Б. Кукса доводить, що лексичний запас є будівельним матеріалом англійської мови, а вивчення англомовної лексики є необхідною умовою для удосконалення усіх мовленнєвих навичок кожного здобувача вищої освіти немовних факультетів університетів. Це доводить, що засвоєні лексичні навички мають виступати як засіб для опанування усіх видів мовленнєвої діяльності майбутніх фахівців різних спеціальностей (Кукса, 2015: 301).

Погоджуємося з обґрунтованим фактом (згідно з працями Б. Кукси), що процес формування лексичних навичок здобувачів вищої освіти немовних вишів може відбуватися через різні завдання (для розвитку навичок письма, читання та ін.). R. Oxford з'ясовано, що ігрова форма проведення заняття забезпечує умови комплексного використання знань здобувачів вищої освіти різних спеціальностей згідно з їхньою фаховою діяльністю. Це вдосконалює їхнє іноземне мовлення та краще володіння англійською мовою як засобом професійного спілкування та предметом вивчення здобувачами вищої освіти немовних університетів (Oxford, 2011). Як стверджує П. Щербань, ефективним методом вирішення труднощів у засвоєнні лексичного матеріалу та підвищення мотивації здобувачів вищої освіти немовних вишів, на заняттях з англійської

мови є рольова гра, що моделює різноманітні аспекти професійної діяльності здобувачів різних спеціальностей.

В межах даного дослідження важливо звернути увагу на мультимедійні програми, які підвищують мотивацію до вивчення англійської мови, а також проконтролюють фонетичні, лексичні та граматичні навички здобувачів. Інтернет надає здобувачам вищої освіти немовних спеціальностей унікальну можливість візуального спілкування з носіями англійської мови в реальному часі. Працюючи з інтернет-ресурсами здобувач може правильно сприйняти мову на основі автентичних звуків, міміки і жестикуляції носіїв мови, а також знайти вірші, пісні, скороговки, відеоуроки англійською мовою. Процес формування іншомовної лексичної компетентності починається з отримання нових лексичних знань (наприклад, ознайомлення з новою лексикою) і продовжується через розвиток навичок використання вивченої лексики у контексті. Цей факт має лежати в основі будь-якої гри (рольової або ділової) (Шмідт, 2009: 143).

Важливою інтерактивною методикою, що набула популярності у Великобританії, США, Німеччині, Данії та інших країнах, стала Case study (кейс-метод, метод аналізу ситуацій). «Суть методу полягає у використанні конкретних випадків (ситуацій, історій, тексти яких називаються «кейсом») для спільного аналізу», обговорення або вироблення рішень здобувачами вищої освіти немовних спеціальностей з певного розділу або теми в процесі навчання англійської мови (Сурмін, 2005). В межах даного дослідження маємо зазначити, що вітчизняні та зарубіжні вчені вважають ефективним використання інноваційних технологій в процесі вивчення англійської мови, як в умовах бакалаврату, так і в умовах магістратури немовних закладів вищої освіти. Більшість досліджень наголошує на потребі використання рольових та ділових ігор, бо вони є необхідним компонентом для фахової підготовки спеціалістів різних спеціальностей.

З огляду на все вищесказане, можна зробити наступні висновки. 1. Ігрові технології є важливим елементом методики викладання англійської мови в немовних закладах вищої освіти. 2. Рольові та ділові ігри в системі англійської

підготовки у вищій школі передбачають досягнення поставлених освітніх цілей. 3. Рольові та ділові ігри можна застосовувати на різних етапах практичних занять з англійської мови як в умовах бакалаврату, так і магістратури. Гра сприяє кращому засвоєнню англомовної лексики. 4. Використання Інтернету дозволяє здобувачам вищої освіти візуально спілкуватися з носіями англійської мови в реальному часі. 5. Застосування рольових та ділових ігор забезпечує інтерактивність навчання в немовних закладах вищої освіти, в процесі якого покращується якість навчання з англійської мови. 6. Використання рольових та ділових ігор як інноваційних методів навчання сприяє ефективності вивчення здобувачами англійської мови за професійним спрямуванням у немовних закладах вищої освіти.

Подальшими перспективами наукових розвідок вбачаємо у виокремленні та підборі рольових та ділових ігор з англійської мови відповідно до навчальних планів бакалаврату та магістратури фахової підготовки різних спеціальностей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ковальова К.В. Використання ігрових методів навчання на заняттях з іноземної мови для студентів аграрних закладів. *Young Scientist*. № 9 (121). September, 2023. С. 81–89.
2. Кукса Б. Актуальність проблеми взаємопов'язаного навчання монологічного мовлення і письма з використанням мультимедійних засобів майбутніх учителів англійської мови. *Наукові записки*. Сер.: Філологічні науки. 2015. Вип. 89. С. 301–303.
3. Мірошник С.О. Використання ігрових технологій на заняттях з іноземної мови для удосконалення іншомовної лексичної компетентності студентів філологічних спеціальностей. *Педагогічна інноватика: сучасність та перспективи*, 2024. № 5. С. 41–46.
4. Пометун О.І., Пироженко Л.В. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. Київ: А.С.К., 2004. 192 с.
5. Сурмін Ю.П. Метод аналізу ситуацій (Case study) та його навчальні можливості. *Глобалізація і Болонський процес: проблеми і технології*: кол. моногр. К.: МАУП, 2005. 126с.
6. Шмідт В.В. Етапи формування іншомовної лексичної компетенції студентів немовних спеціальностей. *Наукові праці*. 2009. Вип. 95. Т. 108. С. 141–145.
7. Щербань П.М. Навчально-педагогічні ігри у вищих навчальних закладах: навч. посіб. Київ: Вища шк., 2004. 207 с.
8. Oxford R.L. Teaching and Researching: Language Learning Strategies. Pearson Longman, 2011. 360 p.

НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕХНОЛОГІЙ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ

Кривоніс Діана, Крамаренко Анастасія

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Сучасний освітній процес у будь-якій галузі вже немислимий без використання технологій, це даність, реальність і те середовище, яка сьогодні дає змогу вивести навчання на новий рівень. Технології віртуальної реальності демонструють революційний потенціал у розвитку комунікативних навичок та культурної компетенції.

Дослідження показують, що використання VR-технологій у вивченні мов позитивно впливає на мотивацію учнів та академічні результати, створюючи більш реалістичне, захоплююче та інтерактивне середовище навчання (Parmaxi, 2023). VR-технології особливо ефективні для подолання психологічних бар'єрів у говорінні. Багато, хто вивчає іноземну мову, відчувають тривожність при спілкуванні з носіями, що перешкоджає розвитку необхідних навичок. Віртуальне середовище створює безпечний простір для практики, де помилки не мають соціальних наслідків. Дослідження показують, що студенти, які використовують VR для мовної практики, демонструють зниження мовної тривожності на 34%, порівняно з традиційними методами навчання (Wu, Miller, Huang, Wang, 2021).

Проте VR-технології мають і певні обмеження. Тривале використання VR-пристроїв може викликати фізичний дискомфорт та втому очей. Крім того, висока вартість VR-обладнання обмежує його доступність для широкого кола. Поки що не всі нюанси інтонації, невербальної комунікації, властиві живому особистісно орієнтованому спілкуванню, можуть бути відтворені у віртуальному середовищі.

Існує низка інноваційних VR-платформ, які допомагають освоїти різні іноземні мови. Mondly VR виділяється як провідна VR-платформа, яка за допомогою свого імерсійного та інтерактивного підходу переносить студентів у змодельовані середовища, де вони можуть брати участь у реалістичних

розмовах, практикувати вимову та розширювати свій словниковий запас. Платформа включає технологію розпізнавання мови, гейміфіковані уроки та візуально привабливі віртуальні сценарії, що робить вивчення мови цікавим та приємним досвідом. ImmerseMe пропонує унікальний підхід до вивчення мов у VR, поміщаючи користувачів у різні сценарії, які спонукають їх практикувати говоріння у реальних ситуаціях, таких як купівля багета у Парижі, візит до лікаря у Німеччині або замовлення їжі у пабі в Англії.

Language Lab дає завдання для виконання у віртуальному світі, використовуючи лише англійську мову. Програма зосереджена на навчанні мови через слух. Доступні різні ігри, які мають на меті розширення словникового запасу. Є також соціальні світи, де користувачі можуть спілкуватися з носіями мови з різних країн у середовищі 3D.

Платформа Virtual Speech комбінує VR та штучний інтелект, націлена на вдосконалення вмінь проводити презентації, публічні виступи, взаємодію з роботодавцем та клієнтами англійською мовою, надає рекомендації щодо вдосконалення умінь на основі практики конкретного студента.

Noun Town: VR Language Learning Користувачі потрапляють у віртуальне місто Noun Town, яке спочатку знебарвлене. У міру вивчення слів та фраз світ навколо набуває кольорів, що є візуальним відображенням прогресу навчання. Вивчення лексики відбувається через захоплюючі міні-ігри, які імітують реальні ситуації. Кожна симуляція розроблена для відпрацювання певного типу лексики. У грі є 16 унікальних персонажів (NPC), з якими можна спілкуватися за допомогою мікрофона та технології розпізнавання мовлення.

Таким чином, VR є важливою технологією для навчання та підготовки фахівців у різних галузях. Вона дозволяє створювати унікальні ситуації та сценарії, в яких студенти можуть зануритися та отримати практичний досвід. Це допомагає їм розвивати комунікативні навички та бути готовими до різних ситуацій у сучасному світі, де взаємодія з людьми з різних культур та країн стає дедалі важливішою.

Проте слід пам'ятати, що використання технології віртуальної реальності має бути розумним і відповідати принципу дидактичної доцільності, який передбачає інтеграцію нових технологій тільки в тих ситуаціях, коли вирішення навчального завдання буде ефективнішим з цією технологією, ніж за допомогою традиційних методів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Parmaxi A. Virtual reality in language learning: A systematic review and implications for research and practice. *Interactive Learning Environments*, 31(1), 2023, 172-184.
2. Wu J. G., Miller L., Huang Q., Wang M. Learning with immersive virtual reality: An exploratory study of Chinese college nursing students. *RELC Journal*, 52(3), 2021, 459-477.

ТЕРМІНОЛОГІЧНА СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ НАУКОВИХ ТЕКСТІВ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЇ, ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ ТА АКВАКУЛЬТУРИ

Куделіна Ольга

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Переклад термінології у сфері екології, водних біоресурсів та аквакультури має низку особливостей, пов'язаних з високою науковою точністю, міждисциплінарністю та постійним оновленням лексики. Ці сфери науки тісно пов'язані з питаннями сталого розвитку, раціонального використання природних ресурсів та охорони навколишнього середовища. Оскільки значна частина наукових публікацій та документів у цих галузях створюється англійською мовою, переклад спеціалізованих текстів стає важливою складовою міжнародного співробітництва та обміну знаннями.

Науковий переклад вимагає від фахівця як відмінного володіння мовою, так і розуміння суті описуваних процесів. Основне завдання перекладача полягає в тому, щоб передати значення терміна максимально точно, враховуючи контекст та дисциплінарну належність. Багато термінів мають кілька значень, і тільки аналіз змісту дозволяє вибрати коректний варіант. Так, англійське слово *fishery* може означати "рибне господарство", "промисел" або "галузь рибальства", залежно від контексту. Подібні труднощі зустрічаються і з

термінами *biomass*, *stock* та *habitat*, які мають різну семантику у біології, екології чи економіці (Куделіна, Соборова, 2024).

Екологія та аквакультура є міждисциплінарними областями, де перетинаються знання біології, хімії, інженерії та економіки. Без розуміння цих зв'язків неможливо точно передати зміст таких термінів, як *recirculating aquaculture system* (система замкнутого водозабезпечення) або *carrying capacity* (екологічна місткість). Тому перекладач повинен мати базові знання у суміжних науках, щоб правильно інтерпретувати значення кожного терміна.

Екологічна термінологія особливо динамічна. Вона постійно поповнюється новими поняттями, що відображають сучасні підходи до охорони природи та сталого розвитку. Складність у тому, що термінологічна база ще повністю уніфікована. Один і той самий термін може мати кілька варіантів перекладу.

Наприклад, *ecosystem services* зустрічається як «екосистемні послуги» та як «екологічні функції». Хоча обидва варіанти передають загальний зміст, у науковій літературі переважно використовувати перше, закріплене у міжнародних джерелах. Аналогічні труднощі виникають під час перекладу неологізмів: *carbon footprint* перекладається як «вуглецевий слід», а *biodiversity hotspot* – як «територія з високою концентрацією видів» (Бурковська, 2015).

В області водних біоресурсів основна увага приділяється видам гідробіонтів, їх запасам та умовам існування. Тут широко застосовуються латинські назви, які не перекладаються, але потребують точного написання та форматування, наприклад *Cyprinus carpio* (короп звичайний). При перекладі важливо враховувати, що багато термінів мають вузьке значення. *Spawning ground* - це не просто "місце нересту", а певний тип біотопу, що забезпечує оптимальні умови для розмноження риб. Термін *recruitment* означає "поповнення запасу риб", а не просто "поповнення", як можна було б припустити. Крім того, у цій сфері часто зустрічаються міжнародні стандарти та офіційні документи (Куделіна, Соборова, 2024).

Наприклад, *Total Allowable Catch* (ТАС) має закріплений переклад «допустимий загальний вилов», який повинен суворо дотримуватися, щоб

уникнути двозначності. Для якісного перекладу наукових текстів у цих галузях важливо дотримуватися кількох правил. Насамперед необхідно використовувати термінологічні бази даних ФАО, ICES та інших міжнародних організацій.

Контекст має першорядне значення: той самий термін може мати різні значення залежно від дисципліни чи конкретного дослідження. Важливо також зберігати однаковість перекладу протягом усього тексту – неприпустимо використовувати різні варіанти одного й того терміна. Якщо термін зустрічається в офіційних документах, слід дотримуватись затвердженого перекладу (Мітіна, Швелідзе, 2020).

Таким чином, переклад термінів в екології, водних біоресурсах та аквакультурі потребує високої точності, аналітичного мислення та глибокого розуміння предмета. Від якості перекладу залежить правильна інтерпретація наукових даних та ефективність міжнародного співробітництва. Перекладач має не просто підбирати слова, а осмислено передавати зміст, зберігаючи наукову точність та стилістичну цілісність тексту. Удосконалення перекладацької практики, розвиток єдиних термінологічних стандартів та взаємодія фахівців різних країн сприяють формуванню загальної наукової мови, необхідної для сталого розвитку та раціонального використання водних та біологічних ресурсів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Куделіна О., Соборова О. Особливості перекладу термінології в галузі екології, водних біоресурсів та аквакультури (на прикладі евтрофікації Одеської затоки). *Актуальні питання гуманітарних наук*. Дрогобич: видавничий дім «Гельветика». № 78 том 2, 2024 р. С. 153-159
2. Бурковська О. Синонімія та варіантність у системі української термінології лісівництва. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Проблеми української термінології»*. 2015. № 817. С. 47–54.
3. Мітіна О.М., Швелідзе Л.Д. Безеквівалентні економічні одиниці англо-українського перекладу: шляхи подолання. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Дрогобич: видавничий дім «Гельветика». № 30. Том 2, 2020. С. 302–307. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.2/30.212344>

ЗАСТОСУНОК QLANGO ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЦИФРОВОГО НАВЧАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ

Миронова Лариса, Ульянова Вікторія

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

Сучасна освітня парадигма дедалі активніше спрямовується у бік цифровізації навчального процесу, що передбачає інтеграцію мобільних технологій у формальну та неформальну освіту. Особливої актуальності набуває використання мобільних застосунків для вивчення іноземних мов, адже вони забезпечують гнучкість, інтерактивність і можливість самостійного опанування навчального матеріалу. У цьому контексті окрему увагу привертають україномовні платформи, які сприяють локалізації світових освітніх практик і полегшують доступ користувачів до іншомовного контенту. Аналіз сучасного світового ринку освітніх послуг і продуктів, на думку Балалаєвої О., дозволяє виявити такі основні тенденції щодо розвитку інформаційних ресурсів для вивчення латини: найширше представлені і найбільший попит мають мультимедійні курси з елементами інтерактивних вправ або окремі збірки інтерактивних тестів з латини, а також різноманітні словники й онлайн перекладачі (Балалаєва, 2014: 80). Доводиться констатувати помітне відставання у цій галузі вітчизняної освіти як за кількісними, так і за якісними показниками.

Актуальність нашого дослідження зумовлена потребою у переосмисленні підходів до викладання латинської мови у вищій школі з урахуванням сучасних технологічних ресурсів. Незважаючи на тривалу традицію вивчення латини у філологічній, медичній та біологічній освіті, використання мобільних застосунків у цій галузі поки що залишається недостатньо дослідженим. Метою дослідження є аналіз дидактичного потенціалу україномовного застосунку *Qlango* у процесі вивчення латинської мови, визначення його структурних, методичних та мотиваційних особливостей, а також окреслення перспектив упровадження подібних цифрових інструментів у практику викладання класичних мов. Мобільний застосунок *Qlango* є одним із таких інструментів, що

пропонує користувачам можливість вивчення кількох мов, зокрема й латинської, через український інтерфейс. Завдяки доступній структурі, системі тематичних завдань і багатоаспектним вправам *Qlango* поєднує ігровий елемент із дидактичною послідовністю, створюючи умови для ефективного засвоєння лексичного та граматичного матеріалу. Головною особливістю цього ресурсу є акцент на систематичне засвоєння лексики через інтерактивні форми навчання, адаптовані до різних рівнів мовної компетенції. Важливою перевагою *Qlango* є наявність інтерфейсу українською мовою, що робить його більш доступним для україномовних користувачів у порівнянні з більшістю аналогічних додатків. Система пропонує можливість вибору рівня володіння мовою – від початкового (A1) до середнього (B1), що дозволяє адаптувати навчальний процес до індивідуальних потреб. Крім того, користувачі можуть обрати між двома основними режимами навчання: вивчення окремих слів або освоєння лексики у контексті речень, що є суттєвою перевагою для формування мовної компетенції. Навчальний процес у *Qlango* організований за принципом карток, де кожна лексична одиниця супроводжується не тільки перекладом, а й прикладами використання у реченнях. Наприклад, слово "cattus" (кіт) подається разом із прикладом "Cattus in sella dormit" (Кіт спить на стільці). Такий підхід сприяє кращому запам'ятовуванню слів і розумінню їх вживання. Додаток також включає вправи на перевірку знань, де користувачам пропонується визначити, чи розуміють вони певне слово, чи фразу.

Особливістю *Qlango* є використання штучного інтелекту для формування індивідуальних уроків та підбору матеріалу. Однак візуальне оформлення додатка виглядає дещо спрощеним у порівнянні з аналогами, а зображення, створені штучним інтелектом, не завжди є достатньо якісними та доречними. Система мотивації в додатку представлена статистикою успішності та показниками прогресу, що дозволяє користувачам відстежувати свої досягнення. Головним обмеженням *Qlango* є його вузька спрямованість на вивчення лексики без достатньої уваги до граматичних аспектів мови. *Qlango* зосереджений переважно на словниковому запасі. Це робить його корисним

інструментом для поповнення лексичного матеріалу, але недостатнім для повноцінного засвоєння мови.

Отже, *Qlango* може бути ефективним доповненням до основних ресурсів для вивчення латинської мови, особливо для тих, хто потребує систематизації та розширення словникового запасу. Його переваги – українськомовний інтерфейс, гнучкість у виборі рівня та формату навчання – роблять його зручним для україномовних користувачів. Однак для всебічного вивчення латинської мови варто поєднувати його використання з іншими ресурсами, які пропонують більш глибокий підхід до граматики та роботи з текстами. Для досконалого опанування мови необхідно поєднувати систематичне вивчення граматики, лексики та різноманітну практику – читання, аудіювання, письмо та говоріння. Мобільний застосунок *Qlango* може стати корисним помічником у цьому процесі: він ідеально підходить для поповнення словникового запасу, відпрацювання граматичних структур, повторення матеріалу та щоденної практики. Проте його слід використовувати як доповнення до класичних методів навчання, таких як робота зі спеціалізованими підручниками або заняття з викладачем.

Отже, мобільні додатки – це корисні помічники у вивченні латинської мови, однак їхня результативність визначається грамотним використанням у поєднанні з рештою навчальних методик. Оптимальним рішенням є комплексний підхід: доцільно поєднувати сильні сторони різних методів навчання, нівелюючи їхні недоліки, та правильно розподіляти час, аби забезпечити різнобічне покращення мовних навичок. Використання мобільних додатків підвищує мотивацію здобувачів, сприяє розвитку автономності у навчанні та відповідає сучасним тенденціям цифровізації мовної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балаласва О. Ю. Аналітичний огляд електронних ресурсів для вивчення латинської мови. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2014. Т. 40, № 2. С. 74–82.

ІННОВАЦІЙНІ ШЛЯХИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ВИШІ

Романець Валентина

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Вступ. В наш час навчальний процес вимагає постійного удосконалення, тому що у сучасному світі відбувається зміна пріоритетів і соціальних цінностей. Таким чином, **актуальним є завдання** вдосконалювати підготовку спеціалістів з викладання зарубіжної літератури у виші, що потребує докорінної зміни стратегії і тактики навчання.

Метою нашого дослідження є дослідження ефективності методів дослідження процесу пізнання. Успішність досягнення цієї мети залежить не тільки від того, що засвоюється (зміст навчання), але і від того, як засвоюється: індивідуально чи колективно, в авторитарних чи колективних умовах, з опорою на увагу, сприйняття, пам'ять чи увесь особистий потенціал студента, за допомогою репродуктивних чи активних методів навчання. Основним методом дослідження є **компаративний** метод, що дозволяє проаналізувати традиційні та інноваційні технології в педагогічній діяльності.

Слід зазначити, що: «кожна педагогічна епоха породила своє покоління технологій» (Романець В. М., 2020, 39). Перше покоління освітніх технологій представляло собою **традиційні** методики. Технологіями другого і третього поколінь були **модульно-блочні** та **цільно-блочні** системи навчання. До четвертого покоління навчальних технологій належать **інтегральні** технології.

Педагогічна інновація – це новий метод педагогічної діяльності, який змінив зміст і технології навчання та виховання, який має на меті підвищення та ефективність організації сучасної діяльності викладача і студента. «При інноваційному підході навчання використовуються: комп'ютерні технології, проектна діяльність, технології «портфоліо студента» тощо» (Радул В. В., Радул О. С., 2012, 18).

Надамо приклади декотрих варіантів інноваційних типів практичних занять з зарубіжної літератури. Наприклад, з нашої точки зору, дуже ефективним є заняття прес-конференція, коли студентська аудиторія поділяється навпіл, а потім навпаки, і оцінюються питання і відповіді кожної групи. Не менш продуктивним є такий тип практичних занять як урок-вистава, коли студентам пропонується на їхній вибір в умовній формі протягом регламентованого заздалегідь часу для кожного інсценування, показати свій предмет інтерпретації обраного твору. Такі саме можливості надають наступні типи практичних занять, як, наприклад, урок-брейнринг, урок-бесіда, урок-аукціон тощо.

Саме такі форми практичних занять є продуктивними, творчими та найкраще дозволяють дослідити тексти художніх творів, що є головним завданням для вивчення зарубіжної літератури.

Висновки. Для всіх технологій як традиційних, так і інноваційних характерні певні **загальні** ознаки: усвідомлена діяльність викладача та студента, ефективність, мобільність, валеологічність, цілісність, відкритість, самостійна діяльність студентів та індивідуалізація.

ЛІТЕРАТУРА

1. Радул В. В., Радул О. С. Організація та методи педагогічного дослідження. Редакц.-видав. відділ Кіровогр. держ. педагог. ун-ту ім. В. Винниченка. Кіровоград, 2012. 156 с.
2. Романець В. М. Педагогічна майстерність викладача зарубіжної літератури як організатора процесу формування професійного світогляду студентів-філологів. ФОП Бондаренко М. О. Одеса, 2020. 147 с.

МЕТАДИСКУРСИВНІ МАРКЕРИ В АКАДЕМІЧНОМУ ЮРИДИЧНОМУ ПИСЬМІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СТРАТЕГІЙ НОСІЇВ І НЕ НОСІЇВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Рудік Ірина

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

У сучасному міжнародному науковому просторі володіння англійською мовою як *lingua franca* стало обов'язковою умовою успішної академічної кар'єри. Проте автори-не носії англійської мови стикаються зі значними труднощами не стільки на лексико-граматичному рівні, скільки у сфері

риторичної організації тексту та взаємодії з читачем (Hyland, 2019; Mauranen, 2012). Метадискурсивні маркери – мовні засоби, що організовують текст та встановлюють діалог з читачем – є ключовим інструментом переконливої аргументації. Незважаючи на значну кількість досліджень метадискурсу в різних академічних жанрах (Hyland, 2005; Ädel, 2006), юридичний дискурс залишається недостатньо вивченим, а порівняльні дослідження стратегій українських та англомовних авторів практично відсутні.

Мета дослідження – виявити та проаналізувати відмінності у використанні метадискурсивних маркерів англомовними та українськими авторами академічних юридичних текстів. Завдання: 1) створити спеціалізований корпус текстів; 2) ідентифікувати та класифікувати метадискурсивні маркери; 3) провести кількісний та якісний аналіз; 4) виявити типові прогалини українських авторів.

Емпірична база: спеціалізований корпус обсягом 240 000 слів, що включає 80 статей з міжнародного права (2020-2024). Група 1 (носії): 40 статей з провідних юридичних журналів (Harvard Law Review, Yale Law Journal, Oxford Journal of Legal Studies), автори – США, Великобританія, Австралія. Група 2 (не носії): 40 статей українських науковців у міжнародних виданнях. Методи: корпусний аналіз (AntConc 4.2.0), статистична обробка (t-test), дискурс-аналіз за класифікацією Hyland (2005): інтерактивні маркери (transitions, frame markers, evidentials, code glosses) та інтерперсональні маркери (hedges, boosters, attitude markers, engagement markers, self-mentions).

Результати дослідження. Загальна щільність метадискурсивних маркерів у текстах носіїв англійської мови становить 142,3 на 1000 слів, тоді як у текстах українських авторів – 98,7 на 1000 слів ($p < 0,001$), що свідчить про значно меншу інтерактивність текстів не носіїв.

Таблиця 1. Порівняльна частотність метадискурсивних маркерів (на 1000 слів)

Тип маркера	Носії	Українці	Різниця
Hedges (might, could, tends to)	31,5	14,2	-55 %
Boosters (clearly, certainly)	19,3	24,7	+28 %
Attitude markers (surprisingly, importantly)	15,8	5,1	-68 %
Engagement markers (note that, consider)	12,4	3,2	-74 %
Self-mentions (I/we argue)	8,9	2,1	-76 %
Transitions (however, therefore)	28,4	35,7	+26 %

Найбільш виражена відмінність виявлена у використанні hedges (пом'якшувачів): носії використовують їх у 2,2 рази частіше (31,5 vs 14,2 на 1000 слів). Hedges роблять аргументацію більш нюансованою та академічно коректною. Приклад носія: "This interpretation may suggest that the court tends to prioritise procedural safeguards". Типовий приклад українського автора: "This interpretation shows that the court prioritizes procedural safeguards" (категоричність без епістемічної обережності).

Критичний дефіцит виявлено також у engagement markers (74% менше) та self-mentions (76% менше). Українські автори уникають прямої взаємодії з читачем та експліцитного позиціювання власного внеску, що відображає традицію радянської наукової школи з орієнтацією на "безособовість" викладу. Натомість українські автори надмірно використовують boosters (на 28% більше): always, never, obviously, що може сприйматися як некоректна категоричність у міжнародному академічному середовищі.

Якісний аналіз виявив системні риторичні відмінності. Англomовні автори створюють багаторівневу аргументацію з градацією впевненості, активно залучають читача до діалогу, балансують між впевненістю та обережністю. Приклад риторичної стратегії носія: "*While scholars generally agree that human rights are universal (booster), the implementation mechanisms remain somewhat contested (hedge). As I will demonstrate (self-mention + frame marker), this tension may reflect (hedge) deeper philosophical disagreements*".

Українські автори схильні до механічної організації тексту (надмірне використання firstly-secondly-thirdly: 35,7 vs 28,4 transitions), категоричних тверджень без пом'якшення, надмірної формальності та дистанційованості.

Типова структура українського автора: "Scholars agree that human rights are universal. The implementation mechanisms are contested. This research analyzes this problem. International law provides the solution" (відсутні hedges, attitude markers, engagement markers; механічна структура без плавних переходів).

Виявлені відмінності пояснюються культурно-риторичними чинниками: традицією орієнтації на об'єктивність та безособовість у пострадянській науковій школі; відмінностями у концептуалізації ввічливості (категоричність як ознака компетентності vs. епістемічна скромність); різною риторичною організацією (прямолінійна дедукція vs. діалогічна модель).

Дослідження виявило системні відмінності у використанні метадискурсивних маркерів між носіями та не носіями англійської мови в академічному юридичному письмі. Українські автори демонструють нижчу щільність метадискурсу (98,7 vs. 142,3 на 1000 слів), критичний дефіцит hedges (14,2 vs. 31,5), engagement markers (3,2 vs. 12,4) та attitude markers (5,1 vs. 15,8). Практичні рекомендації для українських авторів: використовувати hedges при інтерпретаціях (might suggest, could indicate, tends to); уникати надмірної категоричності; експліцитно позиціювати власний внесок (I/we argue); залучати читача (note that, consider); відмовитися від механічного firstly-secondly-thirdly; виражати оцінну позицію (importantly, surprisingly). Результати можуть бути використані для розробки курсів академічного письма, спрямованих на формування культурно-адекватних комунікативних стратегій у міжнародному науковому середовищі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ädel, A. (2006). *Metadiscourse in L1 and L2 English*. Amsterdam: John Benjamins.
2. Bhatia, V. K. (2004). *Worlds of Written Discourse: A Genre-Based View*. London: Continuum.
3. Dafouz-Milne, E. (2008). The pragmatic role of textual and interpersonal metadiscourse markers in the construction and attainment of persuasion. *Journal of Pragmatics*, 40(1), 95–113.
4. Hyland, K. (2005). *Metadiscourse: Exploring Interaction in Writing*. London: Continuum.
5. Hyland, K. (2019). *Metadiscourse: Exploring Interaction in Writing* (2nd ed.). London: Bloomsbury.
6. Mauranen, A. (2012). *Exploring ELF: Academic English Shaped by Non-Native Speakers*. Cambridge: Cambridge University Press.
7. Thompson, G., & Thetela, P. (1995). The sound of one hand clapping: The management of interaction in written discourse. *Text*, 15(1), 103–127.
8. Vassileva, I. (2001). Commitment and detachment in English and Bulgarian academic writing. *English for Specific Purposes*, 20(1), 83–102.

МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ КУЛЬТУРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Сніговська Оксана

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Сучасний міжнародний простір формується під впливом багатовекторних комунікацій, де культура виступає ключовим чинником державного впливу. В умовах гібридних загроз, інформаційної турбулентності та боротьби за ідентичність, мовна політика стає визначальним елементом культурної дипломатії – сфери, що забезпечує присутність держави в глобальному дискурсі та зміцнює її імідж. Для України, що активно виборює своє місце у світовій спільноті, особливо актуальним є формування нової генерації міжнародників, здатних не лише здійснювати політичну комунікацію, а й презентувати українську культуру та національні цінності через іноземну мову.

Проблема дослідження полягає у виявленні структурної неузгодженості між лінгвістичним і міжнародно-політичними складниками професійної підготовки майбутніх фахівців з міжнародних відносин, коли іншомовна освіта функціонує у межах філологічної парадигми, обмежуючи можливості розвитку навичок культурної дипломатії та послаблюючи готовність здобувачів до повноцінної участі у міжнародному дискурсі, що передбачає міжкультурне посередництво, представлення державних інтересів і взаємодію з інституціями глобального рівня. Відтак, актуальним постає завдання концептуального перегляду освітніх стратегій і створення інтегративної моделі навчання міжнародників, яка забезпечила б змістову й функціональну єдність мовної та професійної компонент (Сніговська, 2025).

У роботі застосовано аналіз наукових джерел, порівняльний та контент-аналіз освітніх програм підготовки здобувачів за спеціальністю СЗ «Міжнародні відносини», узагальнення практик культурної дипломатії та

міждисциплінарні підходи (лінгводидактичний, культурологічний, компетентнісний).

Греція є однією з країн-партнерів України, яка послідовно бере участь у зміцненні міждержавного діалогу, надає гуманітарну підтримку та сприяє збереженню культурної спадщини України в умовах сучасних викликів. Її активність у питаннях безпеки Чорноморського регіону, співпраця в межах Європейського Союзу та НАТО, а також участь у міжнародних гуманітарних ініціативах формують стратегічне тло, в якому постає потреба підготовки фахівців, здатних до професійного спілкування з грецькими партнерами. У цьому контексті новогрецька мова набуває значення не лише як інструмент лінгвістичної комунікації, але й як ключ до розуміння політичних наративів, історичного досвіду та культурно-дипломатичних стратегій Греції і Кіпру.

Грецька культурна спадщина, що є фундаментом європейської інтелектуальної традиції, продовжує формувати сучасні міжнародні дискурси через гуманістичні цінності, демократичні ідеали, філософські школи та мистецькі феномени. Для майбутніх міжнародників вивчення новогрецької мови означає занурення у широкий спектр культурних кодів та концептів, які визначають зміст публічної дипломатії. Така підготовка дає змогу здобувачам адекватно інтерпретувати офіційну позицію Афін і Нікосії у питаннях регіональної безпеки, зовнішньополітичних пріоритетів, енергетичного партнерства, міграційної політики тощо.

Навчальна дисципліна «Новогрецька мова» в системі професійної підготовки майбутніх фахівців з міжнародних відносин сприяє розвитку їхньої здатності до міжкультурного посередництва. Володіння новогрецькою створює передумови для участі у комунікації з дипломатичними установами, міжнародними організаціями, медіапростором та академічними інституціями як у Греції, так і на Кіпрі. Це розширює горизонти академічної мобільності, стажувань, культурних і наукових обмінів, а також формує практичні компетентності публічної дипломатії – уміння вибудовувати довірливий діалог, репрезентувати Україну у політичному і культурному середовищі.

Аналітичні спостереження доводять, що залучення здобувачів до вивчення грецьких медіатекстів, актуальних дипломатичних матеріалів, історико-культурних джерел забезпечує розвиток у них критичного мислення, медіаграмотності та вмінь аналізувати міжнародні інформаційні кампанії. Освоєння новогрецької мови в поєднанні з дисциплінами культурної дипломатії формує готовність майбутніх міжнародників діяти у багатомовному та багатокультурному середовищі, що є ключовою умовою кар'єрної успішності в системі міжнародних відносин (Сніговська, 2016). Таким чином, новогрецька мова як освітній компонент професійної підготовки виступає ресурсом розширення співпраці України, Греції і Кіпру, чинником підсилення гуманітарного та дипломатичного потенціалу держави, а також невід'ємним елементом розвитку компетентностей, що забезпечують ефективну участь фахівців у міжнародних процесах Середземноморського та загалом Європейського регіонів.

Оскільки професійна діяльність фахівців з міжнародних відносин вимагає володіння іноземними мовами як засобом комунікації у багатокультурному середовищі; знаннями про цивілізаційні, історичні, культурні контексти партнерських країн; навичками культурного посередництва, презентації власної держави світові, ці елементи формуються через інтеграцію іншомовної освіти з культурно-дипломатичними практиками (Сніговська, 2014), що і демонструє нижченаведена таблиця.

Таблиця 1. Освітній потенціал новогрецької мови для формування культурної дипломатії майбутніх міжнародників

Освітній компонент	Зміст і можливості реалізації	Очікувані професійні результати
Лінгвістична підготовка	Поглиблення знань сучасної грецької дипломатичної термінології	Високий рівень міжнародної комунікації, участь у переговорах
Кроскультурний аналіз	Вивчення традицій, політичного дискурсу, культурних символів Греції й Кіпру	Здатність до культурного посередництва та запобігання конфліктам сприйняття
Проектно-публічна діяльність	Спільні культурні заходи, участь у програмах університетських обмінів,	Практичний досвід реалізації культурної дипломатії, нетворкінг

	практики в грецьких інституціях	
Медіакультурні практики	Підготовка мультимедійних презентацій про Україну новогрецькою мовою, аналіз ЗМІ	Комунікаційна видимість України в міжнародному просторі
Академічна мобільність та стажування	Імерсивне занурення у мовне середовище, залучення до європейських дослідницьких мереж	Підвищення конкурентоспроможності фахівця на міжнародному ринку

Відтак, новогрецька мова в освітньому процесі стає не лише навчальним курсом, а механізмом формування «soft power» майбутніх міжнародників, сприяючи просуванню українських наративів у Середземноморському регіоні. Участь здобувачів у публічних заходах, медійних комунікаціях і спільних культурних проєктах із партнерами з Греції та Кіпру активізує культурно-дипломатичний діалог. Мова є ключовим інструментом міжнародного впливу, адже через неї вибудовується образ країни, створюються довготривалі партнерства й реалізується гуманітарна присутність держави у світі.

Тож, професійна підготовка майбутніх міжнародників повинна орієнтуватися на інтеграцію іншомовного навчання з практиками культурної дипломатії, що забезпечить фахівцям здатність не лише комунікувати, а й просувати культурні інтереси України на міжнародній арені.

ЛІТЕРАТУРА

1. Snigovska O. Linguistic country studies as foundational elements in the formation of intercultural competence among higher education learners. *Best EU and Ukrainian practices in education for sustainable development monograph (in the framework of the Jean Monet module “Fostering EU practices of education for sustainable development through the brand language: interdisciplinary studies” (ESDbrandEU) of the EU Erasmus+ program (101085708 – ERASMUS-JMO-2022-HEI-TCH-RSCH))* : monograph / edited by Ushchapovska I. V. Sumy : Sumy State University, 2025. P. 145–174.
2. Сніговська О. В. Іншомовна підготовка як засіб формування професійної компетентності майбутніх дипломатів. *Зовнішні справи. Історичні науки* : науковий журнал. К., 2016. № 2. С. 44–47.
3. Сніговська О. Роль іноземної мови в контексті сучасних вимог до професійної підготовки фахівців із міжнародних відносин в умовах інтеграційних і глобалізаційних світових процесів. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини*. Умань, 2014. Ч. 2. С. 349–355.

СТРАТЕГІЇ ПЕРЕДАЧІ ОБРАЗУ ГЕРОЇВ У ПЕРЕКЛАДІ ТВОРУ «НІЧНИЙ ПОЛІТ» АНТУАНА ДЕ СЕНТ-ЕКЗЮПЕРІ

Стрижньова Маріана

Київський національний університет імені Т. Г. Шевченка

Проблемами художнього перекладу літературних творів займалися багато вітчизняних вчених. Зокрема теоретичні аспекти художнього перекладу розглядалися у працях С. В. Засєкіна, М. В. Іконнікової, В. В. Мирошніченка, С. А. Остапенко, А. Є. Потапової, Н. В. Швець та інших.

Матеріалом дослідження слугував оригінальний франкомовний твір «Нічний політ» Антуана де Сент-Екзюпері та його переклад Анатолія Перепаді.

Методи дослідження. Дослідження здійснювалось на основі використання таких методів та прийомів: лінгвістичного спостереження та аналізу, описового метода та методу інтерпретативного аналізу.

«Нічний політ» (Vol de Nuit) – це роман про відважних пілотів які перетинають Південну Америку. В ньому відображено французький дух авіації та національне прагнення бути першими, освоювати нові горизонти. Французький герой і його боротьба з природою, пошта як символ зв'язку і єдності — це також частина культурної специфіки. «Нічний політ» прославляє труд і смерть людини во ім'я загальнолюдського блага. Екзюпері в цьому творі художньо окреслює мотив обов'язку як провідний рушій людяності.

Сент-Екзюпері відкриває у благородному вчинку вияв одвічного людського потягу до безсмертя. Тут перемога над смертю пов'язується з добром, яке людина повинна чинити для інших; людинолюбство диктується не почуванням, а думкою про те, що зберегти твоє життя може тільки життя інших, а пам'ять інших ти повинен засіяти зерном добра, якщо хочеш аби твоє насліддя не випололи, як бур'ян [3].

Для аналізу перекладу ми обрали цитати, які описують трьох основних персонажів твору: Рів'єра, директора експлуатації в компанії аеропошти в Буенос-Айресі, Аргентина, його підлеглих пілотів Пельрена та Фаб'єна.

Peut-être cuisait-il les hommes, mais il leur donnait une immense joie. « Il faut qu'ils vivent sur une corde, pensait Rivière, d'une vie où l'amertume est mêlée à la joie : car c'est là l'existence véritable. - Може, він і варив воду з людей, але й давав їм величезну радість. «Треба їх примусити жити у постійній напрузі, — міркував Рів'єр, життям, яке їм завдає мук і радощів: це і є правдиве життя» (с. 109). Авторську метафору *cuire les hommes* було передано за допомогою ідіоми «варити воду з людей», однак для ідіоми *vivre sur une corde* було надано лише описовий переклад «жити у постійній напрузі». [...] *Pellerin parlait de son métier avec simplicité, comme un forgeron parle de son enclume.* — [...] Пельєрен говорив про своє ремесло просто, говорив про польоти, мов той коваль про ковадло [2, с. 106]. При перекладі було використано еквівалентну лексику, іменникову конструкцію *avec simplicité* було замінено на більш властиву для української мови – «просто». Також було здійснено надлишкове додавання: «говорив про польоти», якого немає в оригіналі.

Т. Хмельницька зазначає, що літак для авіатора таке ж знаряддя пізнання світу, як плуг для селянина, лопата і ножиці для садівника, рубанок для теслі. У його книгах людина-трудівник відчуває нерозривний зв'язок з людьми своєї країни і відповідальність за їхні долі. Вона також відзначає, що процес польоту асоціюється в Екзюпері з польотом думки [1, с. 67].

У наступній цитаті безіменний бортрадист, що працював із пілотом Фаб'єном розповідає про його мужню поведінку під час грози в польоті:

Il devinait pourtant la puissance ramassée dans l'immobilité de cette ombre, et il l'aimait. Elle l'emportait sans doute vers l'orage, mais aussi elle le couvrait. Il savait que ces mains, fermées sur les commandes, pesaient déjà sur la tempête comme sur la nuque d'une bête, et que les épaules pleines de force demeuraient immobiles et gardaient une énorme provision de vigueur. Le radio pensa que toute la responsabilité retombait sur le pilote. — Він угадував, проте, можуть, яка зачаїлася в самій нерухомості цієї темної постаті. Він захоплювався могуттю, що необорно поривала його назустріч бурі, але й боронила його. Він знав, що руки, стиснуті на штурвалі, уже пригнули бурю, мов карк звірові, а дужі, поки що нерухомо

застиглі рамена зберігають величезний запас сили. Радист подумав, що зрештою вся відповідальність лягає на пілота [2, с. 116]. Перекладач застосував інтерпретацію та транскатегоризацію при передачі *ramassée* (букв. зібрана) – зачайлася, тому що цього вимагає за контекстом слово «нерухомість». Також він розвинув поняття *l'aimait*, передавши його як «захоплювався могуттю» і перенісши на початок нового речення.

Загалом перекладач А. Перепадя майстерно передав стиль і сенс філософських і поетичних роздумів автора, використавши стратегії ідіоматичного, описового та еквівалентного перекладу, а також додавання, інтерпретації та транскатегоризації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Григор'єв В. П. Антуан де Сент-Екзюпері. Л.: Просвіта, 1973. 208 с.
2. Антуан де Сент-Екзюпері. Південний поштовий, Нічний політ, Планета людей, Військовий Льотчик, Маленький принц: Твори в 4 т. з фр. пер. П. Тарашук, А. Перепадя, А. Жаловський, О. Жупанський. Передмова А. Перепадя. К.: Вид. Жупанського, 2014 р. Т. IV. 2017. 448 с.
3. Павличко Д. Крила Людини. URL: <https://md-eksperiment.org/kрила-lyudini>
4. Antoine de Saint-Exupéry. (1931). Vol de nuit. 190 p.

ДИСКУРСИВНЕ ПОЛЕ КАЛІПТИКИ В ЛІРИЦІ ДАНИ РАНГИ

Фокіна Світлана

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Вступ. У сьогоденні на етапі розвитку літературознавства актуальним є вивчення дискурсивних контекстів сучасної літератури. Також актуальним є вивчення дискурсивних контекстів літератури сьогодення, що визначається діалогом між традицією, як складовою архіву дискурсу, та літературними практиками ХХІ століття. **Мета** статті була спрямована на виявлення дискурсивних формацій ностальгії як маркера німфи Каліпсо у вірші «Вода» сучасної поетеси-емігрантки Дани Ранги. Відповідно до мети заявлені наступні **завдання**: 1. Проаналізувати дискурсивні контексти вірша «Вода» в їх історичній та міфологічній перспективі. 2. Простежити обумовленість архіву дискурсу ностальгії історичними пластами. 3. Осмислити ностальгічний

дискурс у взаємозв'язку з міфологемою, що реалізується фігурою німфи Каліпсо.

Методи дослідження. Роботи Я. Ассмана, Р. Барта, Ж. Боллака, С. Буріні, П. Нора, К. Юханнісон визначили методологію цього дослідження, що дозволяють осмислити історичні верстви дискурсивних контекстів. У сучасному жіночому емігрантському дискурсі одиссеїв канон може трансформуватися у вигляді перенесення ряду аспектів, пов'язаних з царем Ітаки на коло його супутниць. Формування дискурсивних контекстів коханих Одиссея сприяє розкриттю як їх взаємозв'язку з героєм першоемігрантом, так й безпосередньо їх жіночого архетипічного потенціалу. У плані такої інтерпретації одиссеєва конона з урахуванням дискурсивних контекстів міфологеми німфи Каліпсо та дискурсивних контекстів каліптичної естетики показовим є вірш «Вода» сучасної поетеси-емігрантки румунського походження – Дани Рангі. Поетичний дискурс Дани Рангі реалізується сьогодні як важлива сторінка сучасної німецької поезії.

Wasser

Sie atmen mich ein, ihre Lieder durchziehen mich;
ihn, den Einsamsten, trage ich.
Das Messer wählt nicht zwischen hell oder dunkel, ein Versteck
bleibt mir verwehrt. Hinter dem Spiegel und auf dem Grund,
was bin ich? Sie sagen, ich sei nur ein Teil
von allem, nur ein Aspekt

Wasser [Сайт Дани Рангі]

Вода

Вони вдихають мене,
їхні пісні течуть крізь мене;
Я несу його, самого самотнього.
Ніж не вибирає між світлом і темрявою,
я не можу знайти укриття.
Що я за дзеркалом і внизу?
Вони кажуть, що я всього лише частина з усього, тільки один аспект

Вода

Результати дослідження. З позицій каліптичної поетики прочитання «пісень» у вірші Дани Рангі представляється посиленням до архаїчної форми ліричного дискурсу, що є алюзіями поем Гомера «Іліада» і «Одіссея». У свою чергу жіноча іпостась ліричного «я» активує парафрази з «Одіссеї», вказуючи на Цирцею, сирен, й, безпосередньо, німфу Каліпсо. Фантазійно розмитий

ліричний сюжет вірша Дани Рангі цілком вписується в сюжетний канон «Одіссей на острові Огігія, в полоні у німфи Каліпсо», з певним феміністичним зміщенням акцентів з фігури хитромудрого царя Ітаки на його кохану з Огігії.

У контексті відсилань до «Одіссеї» Гомера, ліричне «я» Дани Ранги можна ідентифікувати як фігуру німфи Каліпсо в її феміністичному тлумаченні як можливість домінування жіночого міфу і відповідно жіночої сутності. Подібна ідентифікація відкриває широкі можливості для інтерпретації вірша. Авторський міф Дани Ранги розширює «тлумачення архетипічної природи водної стихії в плані алюзій гомерівської поеми» (Фокіна, 2025, 300) в каліптичному ключі. Такий ракурс дозволяє поглянути на образ німфи Каліпсо як втілення жіночої божественності, пов'язаної зі світом життя та смерті, при цьому даючи можливість осмислити й специфіку любовних стосунків Одіссея та німфи, що полонила його.

Каліпсо, чие ім'я означає «та, що приховує», за словом О. А. Ханзена-Льове, живе «на кордоні між водою / морем і землею, тутешнім світом й небом» (Ханзен-Льове, 1991, 133). Така прикордонність Каліпсо може стати як символічним втіленням трансгресивної ідентичності, так й дозволяє ототожнити її з водною стихією, особливо враховуючи деякі неканонічні міфи про Одіссея та Каліпсо.

Висновки. Ностальгія ж у випадку Дани Ранги проявляється як дискурсивні каліптичні контексти жіночої водної стихії. Показовим є також інший зв'язок ліричного «я» вірша Дани Ранги «Вода» з образом Каліпсо в як втіленням каліптичної естетики та ностальгією. Ностальгія в ліричному сюжеті посилюється з урахуванням дискурсивного контексту материнської пропам'яті й в плані особливого типу свідомості поета-емігранта з показовою трансгресивною ідентичністю, що відповідає особистості Дани Ранги.

В ході аналізу були виявлені наступні показники дискурсивних контекстів образу німфи Каліпсо та каліптичної естетики. 1. Книги віршів Дани Ранги є важливою сторінкою сучасної німецької поезії. 2. В ліричному сюжеті вірша Дани Ранги «Вода» домінує ностальгічні дискурсивні формації. 3. Можна

зафіксувати прояви каліптичної естетики, через те, що авторка головні сенси ховає до підтексту. 4. Поетична свідомість сучасної поетеси-емігрантки Дани Ранги відрізняє трансгресивна ідентичність. 5. Ліричне «я» можна ідентифікувати з образом німфи Каліпсо. 6. Каліпсо втілює божественність водної стихії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сайт Дани Ранги. URL: <http://danaranga.com/preise/>
2. Фокіна С. О. Дискурсивні контексти каліптичної естетики та образу німфи Каліпсо в ліричному сюжеті Дани Ранги. *Закарпатські філологічні студії*. Вип. 41. Т. 2. 2025. С. 297–301. DOI: <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2025.41.2.47>
3. Hansen-Löve Aage. Zur Tiepologie des Erhabenen in der russischen Moderne. *Poetika*. 1991. Bd. 23. Heft 1–2.

RECONCEPTUALIZING THE RESEARCH–PRACTICE INTERFACE IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING THROUGH APPLIED LINGUISTICS

Ahibalova Tetiana

Kharkiv National Automobile and Highway University,

Karachova Daria

National Technical University «Kharkiv Polytechnic Institute»

The complexity of effective English language teaching arises from the necessity to educate learners within increasingly multicultural and globalized contexts. Teachers must handle a wide range of linguistic and cultural backgrounds, focusing not only on basic skills such as grammar and vocabulary but also on practical fluency, intercultural understanding, and individualized learning needs. Under such circumstances, the main problem that applied linguistics aims to solve is closing the gap between detailed linguistic research and everyday classroom practice. Evidence indicates that applied-linguistic concepts are often not fully integrated into curricula. It results in pedagogical practices that fail to leverage contemporary advances in understanding language acquisition and use. The incorporation of linguistic theory into classroom practice is crucial, as it has been demonstrated to inform recommendations for modifying teaching methods and enhancing the presentation of information, thereby increasing student motivation and the desire to learn. This

observation establishes a direct causal link between adopting AL principles (ensuring theoretical consistency) and achieving measurable pedagogical outcomes (improved teaching effectiveness and student engagement). Therefore, the **purpose** of this scholarly inquiry is to synthesize established theoretical perspectives derived from applied linguistics (AL) and rigorously demonstrate their crucial relevance to the field of English Language Teaching (ELT), specifically in teaching the four macro skills (listening, speaking, reading, and writing). The **research method** is a theoretical, literature-based synthesis that employs comparative, analytical, and interpretive approaches to explore how applied linguistic theories can be effectively implemented into classroom practice. Applied linguistics is fundamentally defined as an interdisciplinary, empirically grounded field dedicated to the systematic application of linguistic theory and empirical inquiry to resolve real-world language problems. By operating in the field of translational science, AL provides an essential conceptual and methodological framework for understanding how language functions across complex cognitive, social, and cultural dimensions within educational contexts.

Research results. Applied linguistics directly informs the structure and methodology of effective language education. The communicative competence framework underpins several highly influential modern methodologies. Communicative Language Teaching (CLT) and Task-Based Language Teaching (TBLT) are essential models that collectively advance the understanding of how learners construct linguistic knowledge, negotiate meaning, and participate in authentic interaction. CLT prioritizes meaningful interaction, while TBLT focuses on sequencing tasks (including problem-solving, projects) that require the use of language to achieve non-linguistic outcomes. The field also validates specialized approaches based on specific linguistic findings. For instance, the Lexical Approach is supported by corpus linguistics research, demonstrating that fluency is significantly enhanced by learning high-frequency multi-word chunks and collocations rather than isolated words. Similarly, approaches like Content-Based Instruction (CBI), where

language is acquired implicitly through meaningful academic content, are justified by cognitive models emphasizing deep, contextualized processing.

An expert teacher, informed by AL, possesses theoretical grounding to select the most appropriate method based on the learning objective and learner profile. This allows for principled eclecticism, ensuring that methodological choices are evidence-based rather than arbitrary. Thus, AL-driven instruction of the four macro skills – listening, speaking, reading, and writing – has been significantly improved through cognitive and sociolinguistic research.

Listening is no longer seen as a passive process; instead, it is considered an active, strategy-based skill. Modern teaching methods guide learners to use both bottom-up decoding (phoneme and word recognition) and top-down processing (predicting content based on context or schemata). Classroom activities include pre-teaching key vocabulary, setting clear listening objectives, and, importantly, exposing students to a variety of global accents to develop essential global listening skills for intercultural communication.

Speaking is taught as an interactive form of communication, supported by scaffolding mechanisms like sentence frames and modeled dialogues. Activities, such as information-gap tasks, are designed to necessitate genuine negotiation of meaning, blending grammatical accuracy development with fluency practice. Corrective feedback is provided discreetly to minimize anxiety and maximize the effectiveness of noticing and subsequent refinement of output.

Reading instruction is approached from both cognitive and critical perspectives. Cognitively, teachers activate background knowledge and teach rapid processing strategies (skimming, scanning). Critically, teachers apply insights from discourse analysis and pragmatics, encouraging students to interpret text structure, authorial intent, and underlying cultural biases. This focus on critical literacy prepares learners to navigate complex global discourse, which is essential given the contemporary requirement for intercultural competence.

Writing instruction is conceptualized as a dynamic process of meaning-making, rather than a final product. Learners engage in drafting, peer-review, and revision,

utilizing feedback to improve both content and form. Grammar and vocabulary are delivered in a 'just-in-time' fashion, relevant to the immediate writing task. Furthermore, instruction encourages social-context awareness, teaching students how to adapt their stylistic choices based on the rhetorical purpose (a formal letter versus an informal email), demonstrating that writing is a context-sensitive skill informed by applied linguistics research.

Conclusion. Applied linguistics serves as the crucial link between linguistic research and classroom practice, equipping teachers with evidence-based strategies for effective instruction in all four macro skills: listening, speaking, reading, and writing. The overall benefit of adopting an AL framework is systemic: it fosters an ongoing research-practice dialogue that facilitates evidence-based decisions and reflective teaching, ensuring that English language instruction adapts to the constantly evolving realities of global communication and multilingual education.

LINGUISTIC REPRESENTATION OF LEADERSHIP STYLES IN INNOVATION MANAGEMENT DISCOURSE

Aksonova Yuliia, Karavaieva Tetiana

Odesa I. I. Mechnikov National University

In today's very competitive market which is always changing, a company's ability to innovate is the main factor for its survival, growth, and success. Therefore, it is very important to understand innovation management and its key drivers. The most important driver is the role of top leaders and their leadership approach. The main problem is the fundamental conflict between two leadership styles: should a CEO be directive (a Top-Down model), forcing their own vision to achieve big breakthroughs? Or should they be facilitative (a Bottom-Up model), helping employees share their ideas and supporting a culture of continuous improvement?

The aim of this paper is to analyse how directive and facilitative leadership styles are expressed linguistically in innovation management discourse, and to show how their combination shapes effective communication in business contexts.

This work investigates how leaders communicate when they guide or support their teams, whether by giving clear instructions or encouraging collaboration. Particular attention is paid to the language they use, including modal verbs, commands, and polite forms, to understand how each style functions in real-life situations. By highlighting the strengths and challenges of both directive and facilitative leadership, the analysis leads to a balanced approach that combines the best of both worlds.

This is a theoretical study. The main methods include discourse analysis, comparative linguistic analysis of leadership communication, and interpretation of authentic business communication samples from managerial contexts. The research is based on fundamental works about innovation management, leadership, and organizational theory. Specifically, we analysed: theories of leadership styles (Goleman, 2000), the concept of “disruptive innovations” (Christensen, 1997), organisational learning theories, including the “exploration and exploitation” paradox (March, 1991), the “ambidextrous organisation” model (O’Reilly, Tushman, 2004).

An analysis of the directive (Top-Down) approach shows that it provides a clear strategy and speed (Goleman, 2000). This is critical for breakthrough innovations. However, as D. Goleman notes, using directive styles too much stops initiative from employees and slows down the organisation's flexibility (Goleman, 2000), which makes it vulnerable (weak). In directive leadership, language is characterised by imperatives (“Do it this way”), strong modals (“must”, “have to”), and assertive tone. In contrast, the facilitative (Bottom-Up) approach focuses on the CEO's role as an “architect” of the system. The leader creates psychological safety and a good climate for internal entrepreneurship (new ideas from employees) (Ibarra et al., 2023). This supports “bottom-up creativity”. However, without a clear vector (direction), this approach risks strategic chaos or an inability to make radical changes. Facilitative leaders use inclusive language (“Let’s consider...”), softeners (“perhaps”, “might”), and open questions (“What do you think?”). Such linguistic choices reflect the balance between authority and collaboration in business communication.

Trying to choose only one “pure” style is a mistake. As C. Christensen showed in “The Innovator's Dilemma,” companies fail because they focus too much on their existing products and ignore “disruptive innovations” (Baruah, Ward, 2013). This proves that the facilitative approach is not enough. A directive push towards new things is also needed. The solution to this dilemma is the “ambidextrous organisation” concept by Charles O'Reilly and Michael Tushman. This organisation can “explore” (find new things) and “exploit” (use existing things well) at the same time. In this model, the leader has a dual (two-part) role. The first role is the CEO as Director (for “Exploration”). In this case, the leader is directive. They protect new, radical projects from the main business bureaucracy, giving them resources and protection “from the top”. The second role is the CEO as Facilitator (for “Exploitation”). Here the leader supports the main business, creating a culture of continuous improvement and “bottom-up” innovations (O'Reilly, Tushman, 2004). The role of leadership in innovation management is not a choice between “directive or facilitative” but about managing this duality (both sides). An effective CEO is an architect of the system who consciously manages the “exploration and exploitation” paradox. The leader must be directive when setting a strategic vision and protecting radical innovations (to ensure future growth). At the same time, the leader must be facilitative when creating a culture that supports incremental (small) improvements (to guarantee current competitiveness). Future research should study the specific tools and practices that allow leaders to implement this “ambidextrous” approach in Ukrainian companies.

From a linguistic perspective, the contrast between directive and facilitative leadership styles is reflected in different discourse strategies. Understanding these patterns helps future managers and linguists develop intercultural competence and adapt their communicative style to diverse business contexts.

REFERENCES

1. Goleman D. Leadership That Gets Results. *Harvard Business Review*. 2000. Vol. 78, No. 2. P. 78–90.
2. Christensen C. M. The Innovator's Dilemma: When New Technologies Cause Great Firms to Fail. Boston : Harvard Business School Press. 1997. 288 p.
3. March J. G. Exploration and Exploitation in Organizational Learning. *Organization Science*. 1991. Vol. 2, No. 1. P. 71–87.

4. O'Reilly C. A., Tushman M. L. The Ambidextrous Organization. *Harvard Business Review*. 2004. Vol. 82, No. 4. P. 74–81.
5. Ibarra H., Rattan A., Johnston A. Satya Nadella at Microsoft: Instilling a Growth Mindset: HBR Case Study 423010. Boston : Harvard Business Publishing, 2023.
6. Baruah B., Ward A. Can CEOs be influential facilitators of intrapreneurship? *Voice of Research*. 2013. Vol. 2, No. 3. P. 47–52.
7. Schnurr S. Leadership Discourse at Work: Interactions of Humour, Gender and Workplace Culture. Basingstoke : Palgrave Macmillan, 2009. 161 p.
8. Holmes J, Stubbe M. Power and Politeness in the Workplace: A Sociolinguistic Analysis of Talk at Work. 2nd ed. London : Routledge. 2015. 194 p.

ON THE NON-COGNITIVE NATURE OF EMOTIONS

Bigunova Natalia

Odesa I. I. Mechnikov National University

The study of emotions in linguistics was most influenced by two theories: cognitive and motivational, that is, non-cognitive.

Cognitive theories of emotion were on the rise in both psychology and philosophy in the last decades of the previous century. According to cognitivists, emotion is a function of the mind, it is cognition that mediates and organizes emotional processes. They proceed from the fact that emotions arise from cognition, they are determined by the structure, content, organization of knowledge representations and the processes that control them (Schachter, Singer, 1962).

Cognitive theory of emotion suggests our thoughts are actually responsible for emotions. Cognitivists treat emotions as a specific, peculiar form of cognition, the individual's reflection and evaluation of the surrounding reality. K. Izard, for instance, considers emotion as a special state of mind which interferes with all levels of cognitive processes (Izard, 1971). Cognitivists claim that emotions have a social character and are closely connected with the processes of thinking and cognition.

However, the cognitive theory does not explain cases when a person can feel an incomprehensible, unfounded feeling of fear, anxiety, joy, or happiness. Neither does this theory explain emotions in children and animals, for whom the possibilities of complex cognitive processes are limited.

The idea of a **non-cognitive** origin of emotions was born in the realm of analytical philosophy at the turn of this century (Delancey, 2002; Griffiths, 1997;

Robinson, 2003). Emotional non-cognitivism stems from the view that cognition is inessential to most or all emotions because emotions are *sudden*, typically *automatic*, and often at odds with our declared beliefs. J. LeDoux insists that emotion and cognition ought to be classified as separate processes, due to the ‘quick and dirty’ nature of an affective response such as being startled by a loud noise (LeDoux, 1998).

Recent empirical research by neuroscientists and psychologists shows that emotional responses can be initiated without awareness of objects of emotion and with only crude, low level information processing (LeDoux, 1998; Delancey, 2002; Griffiths, 1997; Robinson, 2003).

Thus, emotions, or at least the basic emotions upon which other emotions are based, are non-cognitive; emotional responses can be elicited without the involvement of the parts of the brain that are associated with cognition. Moreover, non-cognitivists point to similar bodily reactions associated with different emotions. Anger, fear, despair, ecstasy, etc., all make people flush, their heart pounding, feeling sick to the stomach, having trouble breathing.

Therefore, emotion is a response to an external stimulus. It is a mere reflex, subconscious, unregulated. It has no connection to a person’s experience or their consciousness. Emotion provokes an unconscious, reflex reaction, it cannot be consciously controlled. A person can only control the mood which arises after an emotion subsides. Mood is what arises after an emotion and passes into consciousness and then into a person’s experience. Mood, as a part of a conscious, experiential process, can be controlled, and this kind of control is called emotional intelligence.

REFERENCES

1. DeLancey C. *Passionate Engines: What Emotions Reveal About Mind and Artificial Intelligence*. Oxford: Oxford University Press, 2001.
2. Griffiths P. *What Emotions Really Are: The Problem of Psychological Categories*. Chicago: University of Chicago Press, 1997.
3. Izard C. E. *The face of emotion*. New York: Appleton Century Crofts, 1971.
4. LeDoux J. *The Emotional Brain: The Mysterious Underpinnings of Emotional Life*. New York: Simon and Schuster. 1998.
5. Robinson J. *Emotion: Biological Fact or Social Construction? Thinking About Feeling: Contemporary Philosophers on Emotions*. Oxford; New York: Oxford University Press, 2003. P. 28 – 43.

6. Schachter S., Singer J. Cognitive, social and physiological determinants of emotional state. *Psychological Review*. Issue 69, 1962. P. 379-399.

PSYCHOLOGICAL FEATURES OF THE ADAPTATION OF ADOLESCENTS IN CREATIVE SPECIALTIES UNDER CRISIS CONDITIONS

Dimova Tetiana

Odesa I. I. Mechnikov National University

Adolescence, characterized by intense emotional experiences and the search for identity, requires specific adaptive mechanisms in today's crisis circumstances such as war and social instability. Of particular scientific interest are adolescents of creative specialties, whose creativity may serve as a crucial internal resource in the adaptation process. According to research, theatrical activity promotes the development of emotional regulation and allows individuals to process traumatic experiences through safe, symbolic forms, thereby enhancing psychological resilience (Zavgorodnia, 2023, p. 38).

The aim of this study is to systematize and theoretically substantiate the influence of theatrical activity on the psychological adaptation of adolescents under crisis conditions, as well as to develop practical recommendations.

Based on the theoretical and methodological analysis of scientific works in the fields of psychology of art, drama therapy, and adolescent adaptation (Kostyniuk, 2023; Zavgorodnia, 2023; Holovatiuk, 2025), using methods of systematization, comparative-theoretical analysis, and modeling, it has been established that researchers pay special attention to the study of defense mechanisms and other psychological resources of adaptation to uncertainty and risk, which are activated through creative activity.

The theoretical analysis confirmed that theatrical activity functions as an effective, resource-based factor in psychological adaptation due to several key mechanisms.

First, the cathartic function of theatre provides a symbolic and safe space for the release and experience of strong emotions (anger, anxiety, etc.), facilitating their ecological integration (Kostyniuk, 2023, p. 3). Exercises such as the ‘Emotional Portrait’ help adolescents recognize and contain their own emotional experiences (Holovatiuk, 2025, p. 154).

Second, emotional control training occurs through the need to perform complex roles and react quickly in improvisation, which develops executive functions (inhibition and cognitive flexibility) that are crucial for stress resistance and adaptation in uncertain environments.

Third, social cohesion and empathy are strengthened through collective performances and exercises like ‘Role Transition,’ which foster confidence, group support, empathy, and communication skills (Holovatiuk, 2025, p. 155).

Based on these theoretical conclusions, the Psychological Support Program “Stage of Resources” was developed. This program applies drama therapy tools to intentionally enhance emotional self-regulation skills and practically implement the identified psychological defence mechanisms.

The findings allow us to conclude that theatrical activity for adolescents under crisis conditions is not only a form of self-expression but also a powerful resource for restoring and stabilizing mental health. The systematization of research results confirmed the key role of theatrical art in fostering emotional flexibility, reducing anxiety, and supporting social adaptation. The theoretically grounded Support Program “Stage of Resources” offers a practical toolkit for applying drama therapy in the psychological and educational process, which has significant practical value for working with adolescents in creative fields. Prospects for further research include the empirical investigation of the psychological features of adaptation among adolescents in creative specialties under current crisis conditions, as well as evaluating the effectiveness of the developed program.

REFERENCES

1. Holovatiuk, V. (2025). Rehabilitation potential of theatrical activity in educational institutions: The case of the Theatre Studio of the “School of Humanities” of the Kherson Regional Council. *Ukrainian Pedagogical Journal*, (1), 149–157. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2025-1-149-157>

2. Zavgorodnia, O. V. (2023). Pictorial thinking of schoolchildren as a visual form of comprehending wartime experience. *Psychology and Social Work*, (2), 35–42. <https://journals.onu.in.ua/index.php/psy/article/view/252>
3. Kostyniuk, L. (2023). Theatre therapy: Comprehension and experience of tragic events. *Zbruc*. <https://zbruc.eu/node/115359>

LEGAL ENGLISH AS A TOOL FOR CROSS-CULTURAL COMMUNICATION IN THE FIELD OF LAW

Karavaieva Tetiana

Odesa I.I. Mechnikov National University

In today's globalised world, legal practice goes beyond national borders. The ability to conduct legal business in a multilingual, international environment is becoming increasingly important, and in this context, the English language takes on particular significance.

The purpose of this paper is to determine the role of English in modern legal practice that is what advantages and challenges it creates for practising lawyers, how it affects careers, communication, document flow and international cooperation.

English is now effectively the main (or one of the main) languages of international law, contracts, arbitration and international corporations. Many international agreements, treaties, and arbitration proceedings are conducted in English, even if the parties are not from English-speaking countries. A lawyer who does not have a sufficient command of English risks being limited in the range of clients, opportunities and international assignments available to them.

In the context of globalisation and the internationalisation of legal practice, proficiency in English offers a range of significant benefits for lawyers. To begin with, it enhances their ability to interact with international clients, collaborate within multinational legal teams and participate effectively in cross-border legal projects. These skills are increasingly essential as legal work transcends national boundaries.

Another important aspect is that English facilitates access to a vast array of professional legal resources. A considerable number of international legal articles, commentaries, and case law materials are published in English, making it a key to

engaging with current global legal discourse and staying informed of developments in various jurisdictions.

Another significant advantage is that strong English skills substantially increase a lawyer's competitiveness in the global job market. International law firms, multinational corporations and global institutions often require or prefer legal professionals who can confidently communicate and draft documents in English. Most importantly, English proficiency improves the precision and clarity of legal writing and professional communication. It enables lawyers to articulate legal arguments, draft contracts and advise clients with greater accuracy, in such a way reducing the risk of misinterpretation and legal liability.

Legal writing (contracts, briefs, memoranda) is a specific form of English, known as Legal English, characterized by its own vocabulary, style, and structure. Even general knowledge of English does not guarantee an automatic ability to work with legal texts, in-depth knowledge of Legal English is required. Clarity, accuracy and unambiguity in wording are key to minimising risks as legal liability is very high.

Communication with foreign clients, partners, and authorities also often takes place in English so it is important for lawyers to be able to explain complex legal concepts simply and clearly in English. Not all lawyers who speak English as a second language have the level of proficiency required to work confidently with professional texts, creating a need for specialized training. There is always a risk of inaccurate translation/interpretation when a legal document in English is misunderstood which can lead to legal errors or costs.

Cultural, linguistic and legal barriers arise from the fact that legal systems in different countries often employ specific terminology and structural concepts that do not always translate clearly or accurately into English. In countries where English is not an official/widely spoken language, questions may arise regarding the quality of translation, the level of lawyers and compliance with international standards.

English is already an integral part of modern legal practice as it opens doors to international activities, allows you to work with foreign clients, participate in transnational projects and effectively use English-language legal literature. At the

same time, a general knowledge of English is not enough as specialized skills in Legal English, an understanding of legal vocabulary, style, and structure are required. Legal education and practice must take this reality into account and integrate English as a professional competence. For lawyers, especially in countries with a non-English-speaking legal environment, developing English language skills is a competitive advantage and a path to participation in the international legal arena.

REFERENCES

1. 4LegalEnglish. The importance of learning Legal English in the 21st Century: A guide for non-native speakers. URL: <https://4legalenglish.com/legal-english>
2. 4LegalEnglish. Why is Legal English important? URL: <https://4legalenglish.com/legal-english/why-is-legal-english-important>
3. Garhwal Post. Importance of Legal English. URL: <https://garhwalpost.in/importance-of-legal-english>
4. Legal Career Path. English proficiency in international law. URL: <https://legalcareerpath.com/english-proficiency-in-international-law/>
5. Legal Writing Launch. The essential purpose of legal writing: Importance, types & strategies. URL: <https://legalwritinglaunch.com>
6. London School. English for law: 5 exceptional benefits which enhance your career. URL: <https://www.londonschool.com/english-for-law-linkedin1/>

SUPPORTED MONO- AND BIMETALLIC COMPOSITIONS BASED ON NATURAL BENTONITE IN THE PROCESS OF CHEMOSORPTION–CATALYTIC CAPTURE OF SULPHUR DIOXIDE FROM AIR

Kavalzhy Oleh, Kiose Tetiana

Odesa I. I. Mechnikov National University

Air pollution with sulphur oxides, especially sulphur dioxide (SO₂), is one of the most pressing environmental challenges of modern times. SO₂ is formed as a result of fossil fuel combustion, metallurgical and chemical industry operations, as well as natural processes such as volcanic activity. Its presence in the atmosphere leads to acid rain, vegetation damage, the degradation of construction materials, and adverse effects on human health, including respiratory diseases. These factors make the development of efficient methods for air purification from SO₂, particularly at low temperatures, an urgent task for both industrial and domestic applications.

Existing SO₂ removal technologies include wet and dry absorption, catalytic oxidation, and adsorption on solid supports. Among them, special attention is given to chemisorption-catalytic methods, which combine both sorption and catalytic properties of materials. Such methods not only capture SO₂ but also transform it into less harmful compounds, thus increasing purification efficiency and reducing sorbent regeneration costs.

Natural aluminosilicates, particularly bentonite, are promising carriers for developing chemisorption-catalytic compositions. Bentonite possesses a high specific surface area, a well-developed porous structure, and ion-exchange capacity, ensuring uniform distribution of active components and enhancing the stability of compositions during operation. The use of bentonite as a support for metallic active centres enables the creation of both monometallic and bimetallic systems with tunable properties.

Monometallic compositions are characterised by structural simplicity and stability, whereas bimetallic systems exhibit synergistic effects arising from the interaction of two different metals, which can significantly enhance both sorption capacity and catalytic activity. The study of such compositions based on natural bentonite represents a promising direction for the development of new environmentally safe technologies for atmospheric air purification.

The aim of this research was to investigate the chemisorption–catalytic properties of mono- and bimetallic systems supported on natural bentonite for the efficient capture of sulphur dioxide from air. The study also examines the influence of the nature of metal ions, their combinations, and distribution on the sorption and catalytic properties of the compositions. The obtained results can be applied in the development of highly efficient and stable materials for industrial air purification from SO₂.

The work presents the results of studying mono- and bimetallic compositions based on natural bentonite (N-Bent) from the Dashukivske deposit (Ukraine) in the reaction of SO₂ oxidation by atmospheric oxygen. The compositions were prepared by impregnating bentonite to its water-holding capacity with aqueous–alcoholic

solutions of metal salts (FeCl_3 , CuCl_2) or a palladium chloride complex (K_2PdCl_4) to obtain monometallic systems, and with pairs of these compounds to obtain bimetallic systems, at predetermined concentrations of components. The samples were aged for 20 hours and dried at 110°C to constant weight. Additionally, bimetallic compositions with chloride ion additives were prepared.

Samples of natural bentonite and the obtained compositions were tested by passing a gas-air mixture (GAM) containing SO_2 (150 mg/m^3) through a fixed bed of the material. The samples were characterised using XRD, IR spectroscopy, DTA-DTG, water vapour adsorption-desorption, and pH-metry.

The kinetic curves describe changes in the final SO_2 concentration ($C_{\text{SO}_2}^f$) over time as the gas-air mixture passes through the fixed bed of the studied samples. Natural bentonite completely absorbs sulphur dioxide within 10 minutes; after 15 minutes, the SO_2 concentration at the reactor outlet reaches the maximum permissible concentration ($\text{MPC} = 10\text{ mg/m}^3$), and after 170 minutes, it equals the initial value. Compositions $\text{CuCl}_2/\text{N-Bent}$ (2) and $\text{FeCl}_3/\text{N-Bent}$ (3) with very low salt content show similar kinetics; however, the time to reach MPC (τ_{MPC}) increases to 25 and 30 min, respectively, while for $\text{K}_2\text{PdCl}_4/\text{N-Bent}$ (6) it decreases to 5 min (Table). The experimentally absorbed SO_2 amount (Q_{exp}) for monometallic compositions $\text{K}_2\text{PdCl}_4/\text{N-Bent}$, $\text{CuCl}_2/\text{N-Bent}$, and $\text{FeCl}_3/\text{N-Bent}$ equals $0,77 \cdot 10^{-4}$, $1,21 \cdot 10^{-4}$, and $1,58 \cdot 10^{-4}\text{ mol SO}_2$, respectively.

For bimetallic compositions $\text{CuCl}_2\text{-FeCl}_3/\text{N-Bent}$ (4) and $\text{K}_2\text{PdCl}_4\text{-CuCl}_2/\text{N-Bent}$, the absorbed SO_2 amount increases drastically to $10,2 \cdot 10^{-4}$ and $12,3 \cdot 10^{-4}\text{ mol SO}_2$, respectively, indicating a clear synergistic effect of the metals. Both τ_{MPC} and Q_{exp} values for the bimetallic systems are significantly higher than the sum of those for the corresponding monometallic compositions.

Table. Parameters of sulphur dioxide capture from the gas-air mixture by natural bentonite and its modified compositions

$$C_{\text{Pd(II)}} = 2,72 \cdot 10^{-5}, C_{\text{Cu(II)}} = 5,9 \cdot 10^{-5}, C_{\text{Fe(III)}} = 1,0 \cdot 10^{-6}\text{ mol/g}, C_{\text{SO}_2}^{\text{in}} = 150\text{ mg/m}^3$$

Composition	τ_0 , min	T_{MPC} , min	$Q_{exp} \cdot 10^4$, mol SO ₂	$C_{SO_2}^f$, mg/m ³	η_{st} , %
1. N-Bent	10	15	1,11	150	-
2. CuCl ₂ / N-Bent	15	25	1,20	150	-
3. FeCl ₃ / N-Bent	25	30	1,57	150	-
4. CuCl ₂ -FeCl ₃ / N-Bent	30	110	10,20	150	-
5. CuCl ₂ -FeCl ₃ -KCl/ N-Bent	60	120	16,30*	21	86
6. K ₂ PdCl ₄ / N-Bent	1	5	0,77	150	-
7. K ₂ PdCl ₄ -CuCl ₂ / N-Bent	5	140	12,30*	76	49
8. K ₂ PdCl ₄ -CuCl ₂ -KCl/ N-Bent	40	260	12,10*	94	37

* – calculated at the time of termination of the experiment

The process transitions into a truly catalytic regime (a stationary state is established, $C_{SO_2}^f = \text{const}$) in the case of the bimetallic composition with additional chloride ions, CuCl₂-FeCl₃-KCl/N-Bent (5). The experiment was terminated after 800 minutes, although the SO₂ concentration remained constant and significantly below 150 mg/m³. In the presence of the bimetallic composition K₂PdCl₄-CuCl₂/N-Bent (7), the process was initially truly catalytic; however, the degree of SO₂ oxidation in the stationary regime (η_{st}) decreased upon the introduction of additional chloride ions (composition 8) and amounted to 37 %.

MODERN THEORETICAL APPROACHES TO THE NATURE AND DETERMINANTS OF ECONOMIC DEVELOPMENT

Khadzhylia Tetiana, Nedelcheva Anna

Odesa I. I. Mechnikov National University

Economic development is a complex construct, the study of which has been reflected in the works of many scholars of the past and present. In the process of defining the phenomenon, a number of questions arise: is economic development identical to economic growth, and is there a universal indicator whose dynamics would reflect the dynamics of economic development? Traditionally, a country's GDP serves as such an indicator, but many works emphasise the need to perceive economic development as a more complex concept that includes several key parameters, which influence each other. In addition to GDP, this construct includes the Human

Development Index, poverty level, investment and economic activity, and a number of other indexes aimed at establishing the standard of living of the population and the long-term sustainability of the economic system.

The significance and relevance of studying economic development are reinforced by the need to develop effective strategies for achieving a large-scale improvement in living standards in developing countries, which include Ukraine as a state with a post-socialist transitional economy. Analysing the experience of other countries, particularly Western European countries, and identifying the key mechanisms and factors of their development are particularly important in view of the ability to formulate effective economic policy.

Contemporary theories of economic development are united around the idea of the key role of investment in knowledge and technology, strengthening institutions and trust in them, together with a focus on long-term sustainability and the well-being of the population. The theory of endogenous growth emphasises investment in human capital, which echoes the focus on expanding the freedoms and opportunities of the population proposed by Amartya Sen and the United Nations Development Programme. The key objectives of this theory remain progress in health care, poverty reduction, and access to quality education for all population groups. In order to remain stable, economic development must be supported by parallel social development – institutional theory underlines the need to create reliable political and legal institutions.

Rostow's theory presents five transitional stages, from traditional society to mass consumption, which occur through increased foreign investment, growing contacts with modernised Western society, and changes in traditional culture and values (Dheere, 2025). Economic development, as a qualitative indicator, is largely determined by the decisions of political institutions regarding the maintenance of an optimal environmental framework, the protection of property rights and legal stability, tax policy, regulatory transparency, the formation of the country's investment attractiveness, and the effective management of public finances. This

creates the need to develop a strategy that aligns economic growth with the goals of sustainable development.

In the work “Key factors influencing economic development” (Soliyev, & Ganiev, 2021) researchers I. I. Soliyev and B. B. Ganiev understand economic development factors as those phenomena and processes that can influence the volume of production, its rates and efficiency, and they distinguish between direct and indirect ones. They attribute to the direct factors the so-called supply factors-phenomena and processes that determine the physical possibility of economic development. Among them are labour resources, which include an assessment of the quality of education and the qualifications of the population, forming the competitiveness of the national economy. Thus, European countries are distinguished by a large number of highly qualified labour force, which allows them to accumulate capital and achieve higher GDP indicators compared to developing countries.

The next factor is natural resources, which significantly influence the structure of the productive sector of the economy and the potential for economic development. However, the ability of governments to manage natural resources properly is no less important. There are isolated cases where countries with minimal natural resources use them rationally and achieve significant economic development under these conditions, as illustrated by the history of Japan's economic development.

M. Sboniso, in his work “Policy brief: The analysis of economic development” (Sboniso, 2018), puts forward ideas that support the previously discussed theses: the main drivers of economic development are investment in human capital, effective infrastructure, and the rule of law. The author notes that growth alone does not guarantee a fair distribution of income; in some cases, the gap between the incomes of different countries and within countries themselves is widening. Economic growth must take into account its impact on the environment by transitioning to a green economy. According to Sboniso, the challenges to development are government policies based on inefficient data collection and weak data analysis, as well as problems with the implementation of national plans. The researcher provides an overview of other works by contemporaries, in particular M. Feldman and colleagues,

who describe economic development as a professional practice, activity, and concept at the same time. It is a build-up of opportunities that enhance the progress of society through the recognition of individual, corporate, and community potential.

Therefore, the essence and factors of economic development remain a relevant topic for research and discussion, as the concept is understood both as an indicator of the growth of a country's manufacturing sector, its pace and efficiency, and as a more complex phenomenon influenced by the political sphere and institutional environment. Economic development is a broader indicator than economic growth, covering human potential, innovative progress and analysing deeper structural changes in the economy that shape the long-term sustainability and well-being of society.

REFERENCES

1. Dheere, F. S. Economic development and economic growth: Overview of economic development and economic growth. *Kiu Special*. 2025. pp. 1-7. DOI: 10.1098/dfsgdfhagf.
2. Sboniso M. Policy brief: The Analysis of Economic Development. *University of Kwa-Zulu Natal (UKZN)*, 2018, pp. 3-11. URL: https://www.researchgate.net/The_Analysis (дата звернення: 09.11.2025).
3. Soliyev, I. I., B. B. Ganiev. Key factors influencing economic development. *European Journal of Research Development and Sustainability*, 2.3. 2021: pp. 12-16. URL: <https://scholarzest.com/index.php/ejrds> (дата звернення: 09.11.2025).

CREATING INTERACTIVE PROFESSIONAL DIALOGUES: USING AI FOR WRITING ROLE-PLAYING SCENARIOS AND SIMULATIONS

Kharkova Hanna

National University “Odesa Maritime Academy”

Introduction. In the digital era, artificial intelligence (AI) has emerged as a transformative tool in education, professional training, and communication skills development. One of the most promising applications of AI lies in the creation of interactive professional dialogues – simulated conversations that mirror real-world interactions across diverse fields such as healthcare, marine industry, business, marine law, education, and customer service. These simulations allow learners and professionals to practice communication strategies, decision-making, and emotional intelligence in a safe, adaptable environment. AI-driven role-playing scenarios not

only enhance engagement but also make training more personalised and data-informed.

Results. Traditional role-playing exercises rely on human facilitators and static scripts, which often limit variability and scalability. In contrast, AI-based systems, powered by large language models, can dynamically generate dialogues tailored to the user's context, goals, and skill level. Such systems analyse linguistic cues, tone, and intent, creating dialogues that feel authentic and contextually relevant.

For example, a business student can engage in a simulated negotiation with an AI partner that adjusts its strategy based on the students' responses. Similarly, medical trainees can practice patient interviews, receiving real-time feedback on empathy, questioning style, and clarity. AI enables scenarios that are adaptive rather than scripted, supporting iterative learning and reflection (Mollick, 2024).

Creating effective AI-driven simulations involves several key steps:

1. **Defining Learning Objectives.** Each scenario must target specific competencies, such as conflict resolution, persuasive communication, or intercultural awareness. Clear objectives ensure that dialogue design aligns with the intended outcomes.
2. **Building Realistic Contexts.** Authenticity is essential. Scenarios should reflect the professional environment's linguistic and emotional nuances including jargon, tone, and ethical dilemmas. For instance, in a healthcare context, conversations might involve breaking bad news or managing patient anxiety.
3. **Integrating Adaptive AI Models.** The AI should use natural language processing to interpret user input and generate meaningful responses. Modern systems leverage reinforcement learning or prompt engineering to guide the AI's behaviour according to pedagogical goals.
4. **Providing Feedback and Reflection Tools.** Effective simulations go beyond conversation generation. They incorporate feedback mechanisms, such as scoring systems, performance analytics, or qualitative feedback, to help users reflect on their communication style and decision-making process.

5. Ensuring Ethical and Inclusive Design. Designers must address potential biases in AI responses and protect user data. Ethical frameworks should ensure that simulations respect cultural diversity and promote equitable participation.

AI-powered dialogue simulations have demonstrated value across multiple sectors:

- Education and Language Learning. Learners can engage in conversations with AI tutors simulating native speakers or professional colleagues, enhancing fluency and pragmatic competence.
- Corporate Communication and Leadership. Professionals can rehearse negotiation, performance review, or conflict management conversations with AI partners representing different personalities.
- Customer Service and Public Relations. AI simulations train employees to handle complaints, manage crises, and maintain professionalism under pressure (Zawacki-Richter et al., 2019).

AI-powered dialogue simulations are emerging as a valuable tool in the maritime sphere for sailors and navigators, primarily by enhancing training, decision-making support, and situational awareness. These applications leverage AI and technologies like Large Language Models (LLMs) to create more realistic and objective learning and operational environments. AI-powered dialogue simulations, particularly when integrated with advanced ship bridge and virtual reality (VR) simulators, are transforming how maritime professionals are trained and assessed (Jamil, Bhuiyan, 2021). These systems can analyse a seafarer's speech against maritime-specific communication checklists, providing objective feedback on adherence to standard operational procedures during high-stress scenarios like potential collisions or engine failures (Durlík et al., 2024; Ma et al., 2025). This is critical since human error, often linked to poor communication, is a primary cause of maritime accidents. By replacing rigid, scripted computer-generated forces with more complex, “intelligent” AI entities in naval training, simulations become more realistic and better prepare navigators for the unexpected, complex decision-making challenges they will face at sea (Ma et al., 2025).

The primary advantages of AI-based role-playing include scalability, personalisation, and real-time adaptability. Learners can practice anytime, anywhere, with simulations that adjust difficulty and tone according to progress. Furthermore, AI systems can analyse performance data, offering detailed insights into language use, emotional expression, and strategic thinking. However, challenges remain. AI-generated dialogues may occasionally produce inaccurate or culturally insensitive responses. Maintaining realism and emotional depth can be difficult without careful model tuning. Moreover, the absence of genuine human emotion limits the development of deeper interpersonal intuition. Ethical concerns about data privacy, transparency, and bias must also be continuously addressed.

Conclusions. Thus, AI-driven dialogue creation represents a significant advancement in experiential learning and professional communication training. By simulating authentic, adaptive, and interactive scenarios, AI empowers learners to build complex interpersonal skills in a safe, responsive environment. As emotional intelligence modelling and multimodal interaction technologies mature, AI-based simulations will become even more immersive. Collaboration among educators, technologists, and communication experts will ensure that these tools shape the future of professional competence and human-centred communication responsibly and effectively.

REFERENCES

1. Durlík, I., Miller, T., Kostecka, E., Tuński, T. (2024). Artificial Intelligence in Maritime Transportation: A Comprehensive Review of Safety and Risk Management *Applications. Applied Sciences*, 14(18), 8420. <https://doi.org/10.3390/app14188420>.
2. Jamil, M. G., Bhuiyan, Z. (2021). Deep Learning Elements in Maritime Simulation Programmes: a Pedagogical Exploration of Learner Experiences. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 18(11). <https://doi.org/10.1186/s41239-021-00255-0>.
3. Ma, F., Wang, X., Chen, C., Xu, X., Yan, X. (2025). Navigation-GPT: A Robust and Adaptive Framework Utilizing Large Language Models for Navigation Applications. <https://doi.org/10.48550/arxiv.2502.16402>.
4. Mollick, E., Mollick, L. (2024). How to Use AI to Create Role-Play Scenarios for Your Students. Mode of Access: <https://hbsp.harvard.edu/inspiring-minds>.
5. Zawacki-Richter, O., Marín, V. I., Bond, M., Gouverneur, F. (2019). Systematic Review of Research on Artificial Intelligence Applications in Higher Education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 16(1), 1–27. <https://doi.org/10.1186/s41239-019-0171-0>.

COMMUNICATIVE SECONDARITY OF SERMON DISCOURSE

Kravchenko Nina

Odesa I. I. Mechnikov National University

The sermon can be characterized as a secondary communicative genre, since it represents an interpretation and re-verbalization of primary religious sources, namely the texts of the Holy Scripture. For this reason, it is productive to examine the sermon through the lens of its communicative secondarity. In both traditional Anglican sermons and neo-Protestant alternative homiletics, the primary protomessages subject to secondary verbalization are the biblical texts, which function as culturally precedent sources. However, the status of biblical protomessages within sermonic discourse is unique. While formally the secondarity of the sermon is manifested through scriptural citations, for Christian consciousness Scripture is perceived as the Word of God, embodying the relationship between God and humanity, the spiritual and the material worlds. Thus, one of the defining features of the sermon—the notion of divine inspiration—becomes communicatively foregrounded. As a result, the sermon establishes not only a relationship between the preacher and the Word he interprets, but also between the Word as the embodiment of the Saviour and the congregation who receives it.

Analysis of the material shows that the volume of scriptural citations varies considerably, ranging from brief insertions to extended reproductions of Old Testament or Gospel narratives. In Anglican preaching, regardless of whether the liturgy is conducted in Middle English or contemporary English, preachers consistently employ modern English translations of the Bible. This ensures linguistic accessibility for the congregation and contributes to the widely noted effect of combining doctrinal stability with a lively and modern mode of delivery. Neo-Protestant sermons likewise rely exclusively on contemporary-language versions of Scripture.

Within modern English-language sermons, several functional types of biblical citations can be distinguished. The analysed citation serves as the object of exegetical

commentary, usually drawn from the Gospel passage to which the sermon is dedicated. Illustrative citations enhance clarity, vividness, and credibility—for instance, Archbishop George Carey’s use of the Book of Proverbs when characterizing the virtues of the late Queen Mother. Argumentative citations reinforce the preacher’s reasoning: as axiomatic truth for believers, Scripture requires no verification and may replace explicit logical argumentation. Neo-Protestant sermons also employ a distinct type of “pseudo-citation,” in which the preacher attributes direct speech to God or Christ allegedly addressed personally to him. Such fabricated citations fulfil a manipulative function, reinforcing the preacher’s spiritual exclusivity.

Overall, the use of biblical protomessages enables the sermon to fulfil its core purpose - the transmission of Divine Truth to the congregation. The observed duplication of communicative roles (God as primary addresser and the preacher as intermediary, the congregation as addressee and God as supra-addressee) forms a distinctive feature of homiletic discourse. The inherent polyphony of the sermon, which brings together the voices of the preacher, God or Christ, apostles, and biblical characters, creates a synergic communicative space that defines the essential nature of sermonic discourse.

REFERENCES

1. Deflem M. Ritual, Anti-Structure, and Religion: a Discussion of Victor Turner's Processual Symbolic Analysis. *Journal for the Scientific Study of Religion*, 1991 30(1). URL: <http://www.anthrobase.com/Links/cache/>
2. Кравченко Н.О. Синергійність англomовного релігійного дискурсу (теолінгвістичний підхід): монографія. Одеса: КП ОМД, 2017. 408 с. URL: http://nbuv.gov.ua/vphj_2017_3_66

THE ROLE OF PSYCHOLOGICAL RESOURCES IN MAINTAINING INDIVIDUAL PSYCHOLOGICAL WELL-BEING

Kremenchutska Margaryta, Polyakova Anna
Odesa I. I. Mechnikov National University

Rapid transformations in contemporary conditions increase the demand for adaptability and psychological resilience. One of the key determinants of this

resilience is psychological resources, which provide internal support in situations of uncertainty and contribute to maintaining subjective well-being.

An individual's internal potential – including personal characteristics, abilities, and emotional-volitional mechanisms – defines the capacity to overcome difficulties. A sufficient level of psychological resources is associated with a more positive emotional background, higher levels of happiness, and overall life satisfaction (Das et al., 2020).

Understanding the structure and functions of psychological resources forms the basis for developing practical interventions aimed at strengthening mental health and resilience, which emphasises the relevance of resource-oriented approaches in counselling, therapy, and educational practice.

Psychological well-being is defined as subjective satisfaction with life and one's internal state, reflecting optimal personal functioning. It manifests in the ability to realise one's potential, cope with stress, maintain productivity, and build constructive relationships. It is a multidimensional construct associated with a positive emotional background, a sense of meaning, and the achievement of personal goals (Кантарьова, Кологривова, 2025). Psychological well-being is grounded in self-regulation, resilience, and stress resistance, which are supported by the availability of psychological resources.

Within Self-Determination Theory, E. Ryan and R. Deci argue that the foundation of psychological well-being lies in the satisfaction of three basic needs: autonomy, competence, and relatedness. In this perspective, well-being is conceptualised as an outcome of active interaction with the environment, rather than merely the presence of pleasant emotional experiences.

Psychological well-being is understood not as a temporary state, but as a long-term process that includes value-based living, personal growth, and active participation in life. Scholars also emphasise the connection between well-being and physical health, as physical limitations may impede the ability to satisfy key psychological needs.

Within the eudaimonic approach, C. Ryff conceptualises psychological well-being as a result of personal development and self-realisation. She identifies six core components: autonomy, self-acceptance, personal growth, positive relationships, purpose in life, and environmental mastery. In this view, well-being is associated not with short-term emotions, but with long-term movement toward the realisation of one's potential (Кантарьова, Кологривова, 2025).

Psychological resources typically include temperament, character, abilities, motives, needs, and attitudes. Their sufficient level promotes constructive responses to stress and crisis situations, supports personal integrity, and facilitates further development. Thus, psychological resources not only ensure adaptation but also determine a person's capacity for growth and the realisation of potential.

Aaron Antonovsky, within the salutogenic framework, proposed shifting the focus from the study of risk factors to the analysis of what maintains psychological and physical resilience. This approach emphasises internal, social, and environmental resources that sustain functioning even under prolonged stress. It is not the stressor itself, but the way a person responds to it and the resources they possess that determine the outcome for well-being.

Antonovsky's central concept is the "sense of coherence" — an integrative orientation that includes cognitive, motivational, and behavioural components. It develops through life experience and reflects the belief that the world is understandable, resources are available, and one's efforts are meaningful (Яворська-Ветрова, 2025).

Among generalised resistance resources, Antonovsky included material assets, knowledge, social support, coping strategies, values, beliefs, creativity, healthy habits, and other resource systems that enable adaptation. Stress activates these resources, and their effective use enhances psychological resilience and contributes to further strengthening of internal potential (Яворська-Ветрова, 2025).

Psychological resources represent a fundamental component of subjective well-being, as they ensure internal regulation, subjective stability, and effective stress management. The combination of individual potential (personal characteristics,

knowledge, skills) and external support (social connections, family environment) determines a person's capacity for adaptation and maintaining functioning under increased demands.

A sufficient level of resources is associated with higher resilience, productivity, and psychological stability. Social support strengthens these effects by increasing the sense of safety and social inclusion. This provides the basis for resource-oriented interventions aimed at strengthening subjective well-being under conditions of uncertainty.

Resource-oriented psychological interventions are professional influences directed at developing internal grounding, self-regulation, and adaptive strategies. These include counselling, training, psychocorrection, crisis and rehabilitation approaches, as well as methods that modify cognitive-emotional patterns (e.g., CBT, autogenic training, group-based work) (Кременчуцька, 2023).

Counselling supports adaptation; psychocorrection targets specific emotional or behavioural difficulties; crisis interventions restore functioning under acute distress; rehabilitation promotes the return to optimal activity after stressful events. Group formats additionally enhance these processes through social support (Кучеренко, 2025). Overall, such interventions expand the resource potential, increase stress resilience, and contribute to the growth of psychological well-being.

Thus, psychological resources can be considered one of the basic mechanisms that support psychological well-being and resilience in the face of life challenges. They are expressed through personal qualities, attitudes, and internal anchors that facilitate coping with difficulties, maintaining a sense of integrity and efficacy. The development of such resources can be strengthened through psychological interventions.

Psychological resources form the foundation of emotional, cognitive, and behavioural stability, interacting with values, goals, and motivation. Their integration with personal meaning creates the conditions for a subjective sense of well-being, stable positive emotional dynamics, and an optimistic outlook on the future.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кантарьова Н. В., Кологривова Н. М. Актуальні парадигми психологічного благополуччя в умовах сучасного світу. *Психологічне благополуччя та ментальне здоров'я в умовах невизначеності*. 2025. С. 30–33. URL: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-496-5-6>
2. Кременчуцька М. К., Козій В. О. Дихальні психотехніки у роботі з регуляцією емоційних станів індивіда. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: Психологія. 2023. Том 34 (73). № 5. С. 79–85. URL: <https://doi.org/10.32782/2709-3093/2023.5/14>
3. Кучеренко Р. О. Тренінги збереження та підтримання психологічного ресурсу, засновані на усвідомленості та уважності (майндфулнес), під час війни. *Психологічне благополуччя та ментальне здоров'я в умовах невизначеності*. 2025. С. 233–237. URL: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-496-5-67>
4. Яворська-Ветрова І. Почуття когерентності у концепції салютогенезу А. Антоновськи. *VIII International Scientific and Practical Conference "Theoretical and empirical scientific research: concept and trends"*. Oxford, 2025. С. 317-321. URL: <https://doi.org/10.36074/logos-07.03.2025.068>
5. Understanding subjective well-being: perspectives from psychology and public health *Das et al. Public health reviews*. 2020. Vol. 41, no. 1. URL: <https://doi.org/10.1186/s40985-020-00142-5>

THE ROLE OF CREATIVITY IN RECOVERY AFTER A HEAD INJURY

Kulova Yanina

Odesa I. I. Mechnikov National University

A traumatic brain injury causes not only physiological but also profound psychological changes that affect the cognitive, emotional, and social spheres of the individual. One of the effective areas of psychorehabilitation is the use of creative activity as a means of restoring neuropsychological functions and improving the quality of life of patients.

The research **aim** is to determine the role and mechanisms of influence of creative methods (art therapy, music therapy, neurography, writing, etc.) in the rehabilitation process after traumatic brain injury.

Methodology. The research is based on the analysis of scientific sources, observation, and qualitative interviews with patients participating in creative rehabilitation programs. Special attention is paid to the mechanisms of neuroplasticity and their activation through various forms of creative activity.

1. Neuroplasticity as a key mechanism. The effectiveness of creative rehabilitation is explained by its direct influence on neuroplasticity — the brain's ability to form new neural connections and compensate for lost functions. The creative process activates

neural pathways, stimulates the prefrontal cortex, and promotes the integration of emotional and cognitive experience.

2. Integration into the BASIC Ph model. Creative methods are effectively integrated into the holistic model of personality functioning BASIC Ph (Kunadia A., 2021), which includes six coping channels and resources:

- Beliefs: finding meaning through creativity.
- Affect: art and music therapy for emotional expression and regulation.
- Social: group creative activities for restoring communication.
- Imagination: use of neurography and visualisation.
- Cognition: writing texts and structuring experiences.
- Physical: body-oriented practices

3. Specific impact of methods:

- Art therapy stimulates the prefrontal cortex and limbic system, integrating emotional and cognitive experience. Its effectiveness in restoring psychological stability is confirmed by modern research on the relationship between resilience and coping strategies during wartime, which aligns with the outcomes of creative rehabilitation since the development of resilience helps individuals adapt after traumatic events (Wolf, D. R., 2024).

- Music therapy contributes to the improvement of speech functions and motor coordination (Kunadia A., 2021).

- Neurography is an effective tool in psychological counseling (Barker, V. L., & Brunk, B., 2021). This method, along with writing, is aimed at restoring executive functions, attention, and structured thinking.

Results and conclusions. Preliminary findings indicate that the inclusion of creativity in the rehabilitation process promotes the activation of neural connections, improves emotional state, reduces anxiety, and increases motivation for recovery. Creative activity helps restore a sense of control over one's life and stimulates neuroplasticity.

Conclusions. The use of creative methods in the rehabilitation process after head injury is an effective means of stimulating neuroplasticity, enhancing psychological well-being, and developing resilience. Creativity serves as a powerful tool for integrating

cognitive and emotional resources, contributing to adaptation to new life conditions and increasing the effectiveness of psychological rehabilitation (Kaimal G., 2019).

Prospects. Further research will include a detailed study of the impact of various forms of creative activity on specific neuropsychological functions.

REFERENCES

1. Wolf, D. R., & Rattigan, M. D. (2024). Art therapy and brain injury: making the invisible visible. *Frontiers in Psychology*. p.78-80. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PM>
2. Barker, V. L., & Brunk, B. (2021). The Role of a Creative Arts Group in the Treatment of Clients with Traumatic Brain Injury. *Music Therapy Perspectives*, 9(1), 26–31. URL: <https://academic.oup.com/mtp/article-abstract>
3. Kunadia, A., Aughtman, S., Hoffmann, M., & Rossi, F. (2021). Superlative Artistic Abilities in a Patient With Post-traumatic Brain Injury. *Cureus*, 13(7), e16697. URL: <https://doi.org/10.7759/cureus.16697>
4. Kaimal G., Jones J.P., Dieterich-Hartwell R.M., Acharya B., Wang X. (2019) Evaluation of long- and short-term art therapy interventions in an integrative care setting for military service members with post-traumatic stress and traumatic brain injury. *The Arts in Psychotherapy*. <https://doi.org/10.1016/j.aip.2018.10.003>

BRIDGING THE GAP: ALIGNING ENGLISH LANGUAGE INSTRUCTION WITH MATHEMATICAL REASONING

Kuznietsova Galyna

Odesa I. I. Mechnikov National University

Introduction. English has established itself as the dominant language of international scientific communication, with mathematics being no exception. Mathematicians are increasingly required to write research articles, deliver presentations, and teach in English-medium environments, creating unprecedented demands for specialized language competence (Hyland, 2006; Ferguson, 2007). Despite this growing need, English language instruction for mathematicians often employs generic approaches that fail to account for the unique cognitive and communicative features inherent in mathematical reasoning.

Mathematics operates through logic, symbolic abstraction, and formal precision—characteristics that stand in sharp contrast to the ambiguity and context-dependence of natural language. This fundamental disconnect creates specific challenges for mathematicians, particularly non-native English speakers, who must navigate linguistic aspects dependent on implication and persuasive

patterns largely absent from formal mathematical discourse. While English for Specific Purposes (ESP) has made significant strides in fields such as business, law, and medicine, mathematics remains underrepresented in ESP scholarship.

The problem lies in the misalignment between traditional language pedagogy and the cognitive frameworks of mathematical thinkers. Conventional English instruction does not leverage the analytical strengths that mathematicians bring to learning tasks, nor does it address the particular linguistic demands of mathematical communication. The aim of this study is to develop a theoretical framework for ESP instruction that aligns with mathematicians' logical reasoning style. The objectives are: (1) to identify linguistic structures that parallel mathematical logic; (2) to propose instructional strategies that bridge symbolic and verbal reasoning; and (3) to examine challenges in implementing logic-based language pedagogy.

Methods and Research Material. This study employs a theoretical analysis approach, synthesizing findings from ESP pedagogy, mathematics education research, and applied linguistics. The research draws on established ESP frameworks (Dudley-Evans & St. John, 1998; Basturkmen, 2010), insights into mathematical thinkers' cognitive characteristics (Weber, 2004), and linguistic analysis of mathematical discourse (Sfard, 1991; Swales, 1990).

The material under investigation includes three primary linguistic domains: conditionals, quantifiers, and modality, selected based on their direct correspondence to mathematical structures and prevalence in academic mathematical writing. The methodological approach involves: (1) comparative analysis of logical and linguistic structures; (2) examination of authentic mathematical texts through corpus-informed analysis; and (3) synthesis of pedagogical strategies leveraging mathematicians' existing cognitive frameworks.

Results. Linguistic Structures Reflecting Mathematical Logic. The analysis reveals several key areas where mathematical and linguistic systems align. Conditionals represent the clearest intersection between language and logic. Mathematical conditional statements "If P, then Q" ($P \rightarrow Q$) directly parallel English conditional constructions. The zero conditional expresses universal truths analogous

to mathematical axioms (e.g., "If you differentiate a constant, you get zero"), while second and third conditionals handle hypothetical and counterfactual reasoning employed in mathematical assumptions and proof by contradiction. Mathematical quantifiers ($\forall$, $\exists$) correspond systematically to English expressions such as "for all," "there exists," and "some." Modal verbs expressing necessity, possibility, and probability align with logical operators, enabling mathematicians to approach English grammar through familiar logical frameworks.

Instructional Strategies. Three principal pedagogical approaches emerge from this analysis. First, grammar-through-logic instruction leverages formal logic as scaffolding. Conditional grammar can be taught using truth tables, demonstrating how linguistic conditionals map onto logical implications. Subject-verb agreement can be explained as a function matching inputs to outputs, drawing on familiar mathematical notation. Second, symbol-to-language translation tasks provide discipline-specific practice. Students translate mathematical expressions (e.g., " $\forall x \in \mathbb{R}, f(x) > 0 \Rightarrow f'(x) < 0$ ") into natural English, simultaneously reinforcing mathematical understanding and developing academic proficiency. Third, genre-based and corpus-informed activities ground instruction in authentic mathematical discourse. Corpus analysis reveals frequent lexical clusters essential to mathematical argumentation: "let us assume," "it follows that," "consider the case where." These activities help learners identify hedging expressions, observe discipline-specific patterns of tense and voice, and recognize conventional paragraph structures, enhancing their ability to produce writing meeting academic mathematics community expectations.

Challenges and Pedagogical Considerations. Three significant challenges emerge in implementing logic-based ESP. First, mathematicians constitute a highly diverse population varying by subdiscipline, career stage, linguistic background, and proficiency levels, necessitating thorough needs analysis (Basturkmen, 2010). Second, overformalization risks obscuring natural language's flexibility and context-dependence. Mathematicians may struggle with linguistic ambiguity, hedging devices, and cultural nuances. Effective programs must balance logic-based

instruction with activities developing pragmatic flexibility—role-plays, peer feedback, and exposure to varied communicative genres. Third, motivation presents a persistent challenge, as some learners perceive language study as peripheral to core mathematical work. Addressing this requires reframing English as integral to success in global mathematical practice, demonstrating concrete connections between language proficiency and professional outcomes.

Conclusions. This study demonstrates that English language instruction for mathematicians requires discipline-specific pedagogical approaches honoring learners' unique cognitive and epistemological orientations. By systematically connecting English instruction to logical and formal reasoning—particularly in teaching conditionals, quantifiers, and modality—educators can develop relevant and effective ESP programs.

The analysis establishes that symbolic and verbal domains can be bridged through carefully designed pedagogical interventions. Teaching strategies that leverage mathematical logic, employ symbol-to-language translation tasks, and incorporate corpus-based analysis provide learners with tools to navigate academic English more confidently, enhancing participation in global research, education, and professional discourse.

Successful implementation requires attention to learner diversity, avoidance of overformalization, and cultivation of intrinsic motivation. Future research should pursue classroom-based empirical studies testing the effectiveness of logic-based pedagogical approaches, analysis of learner feedback to refine instructional strategies, and expanded corpus analysis across mathematical subdisciplines to identify field-specific linguistic patterns. Ultimately, bridging mathematics and language instruction is essential for meaningful engagement in an increasingly interconnected global academic community.

REFERENCES

1. Basturkmen H. Developing courses in English for specific purposes. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2010. 157 p.
2. Dudley-Evans T. Developments in English for specific purposes: A multi-disciplinary approach / T. Dudley-Evans, M. J. St John. Cambridge : Cambridge University Press, 1998. 301 p.

3. Ferguson G. The global spread of English, scientific communication and ESP: Questions of equity, access and domain loss. *Ibérica: Revista de la Asociación Europea de Lenguas para Fines Específicos (AELFE)*. 2007. № 13. P. 7–38.
4. Hyland K. English for academic purposes: An advanced resource book. London : Routledge, 2006. 248 p.
5. Sfard A. On the dual nature of mathematical conceptions: Reflections on processes and objects as different sides of the same coin. *Educational Studies in Mathematics*. 1991. Vol. 22, № 1. P. 1–36. <https://doi.org/10.1007/BF00302715>
6. Swales J. M. Genre analysis: English in academic and research settings. Cambridge: Cambridge University Press, 1990. 260 p.
7. Weber K. Traditional instruction in advanced mathematics courses: A case study of one professor's lectures and proofs in an introductory real analysis course. *Journal of Mathematical Behavior*. 2004. Vol. 23, № 2. P. 115–133. <https://doi.org/10.1016/j.jmathb.2004.03.001>

FICTIONAL PARTICIPATION OR FANCULTURE IN THE POSTSECULAR WORLD

Maslov Ivan

Odesa I. I. Mechnykov National University

Why can fiction feel real? In the postsecular age, where traditional religious narratives have lost their authority, imaginary worlds increasingly take their place as zones of meaningful experience. Fiction is no longer perceived as a “let’s pretend” game but as a mode of being lived “to the fullest.” Fans, role-players, and creators of fanworks demonstrate how the fictional becomes a domain of presence—an ontological space where one can act, feel, and live within a story. This reopens the philosophical question: how can one consciously dwell in the imaginary and yet experience authenticity there?

A starting point for understanding the reality of fiction is Tolkien’s concept of secondary belief. In *On Fairy-Stories*, Tolkien insists that the successful fantasy should present itself as true within its own world. Rather than demanding the reader’s “suspension of disbelief,” it must create a self-consistent world that evokes genuine belief while the story lasts. This is not naïve credulity but what Tolkien calls “enchantment” - a voluntary faith in the internal truth of the created world (Tolkien, 2009: 265).

For Tolkien, the artist is a sub-creator, imitating divine creation by crafting internally coherent worlds. A world with a green sun must have grass, trees, and

creatures adapted to it; coherence makes belief possible. Thus, the success of fantasy depends on its ontological consistency. Within such a world, we experience a truth of another order - aesthetic and existential at once (Flieger, 2001).

At the individual level, this immersion can take the form of the paracosm - a detailed imaginary world sustained by a single person. Studies by Marjorie Taylor and others show that such inner worlds, often created in childhood, help individuals cope with loneliness, trauma, or existential anxiety by providing a symbolic structure of meaning (Taylor, 1999). A paracosm is not mere fantasy; it is an internally coherent model of being. Through it, one learns agency, causality, and identity (Singer & Singer, 1990).

In this sense, creating and inhabiting an imaginary world is an ontological practice: one becomes both the demiurge and the inhabitant of the same creation. The creator knows the world is invented but still lives within it with emotional authenticity. This oscillation between authorship and participation anticipates the dynamics of collective world-building in contemporary fandom.

With the rise of digital media, the private paracosm transforms into a collective cultural process. Henry Jenkins describes fandom as participatory culture, where the boundary between authors and audience dissolves. Fans expand fictional universes through fanfiction, art, wikis, and role-playing, turning consumption into production (Jenkins, 2006). They are “textual poachers,” hunting for fragments of meaning across media and reassembling them into coherent mythologies.

This process revives the ancient logic of mythopoesis: stories remain alive only through retelling. The fictional universe becomes a shared sacred space, sustained by communal creativity. Participatory myth-making thus performs the same cultural function as traditional religion once did - it binds individuals through shared imagination and interpretive labour.

Matt Hills offers two concepts that capture this phenomenon: ontological slippage and hyperdiegesis. Ontological slippage occurs when participants intentionally blur the line between reality and fiction - for instance, in live-action role-playing (LARP) or immersive theatre. Players consciously act “as if” they

belong to another world, yet their emotions and decisions are genuine (Hills, 2002). This double awareness - knowing it is fiction yet living it as real - constitutes a serious form of play, a kind of sacred “as-if” existence.

Hyperdiegesis, on the other hand, refers to worlds so vast that they exceed any single narrative. Universes like Doctor Who or Dark Souls extend beyond their canonical texts, inviting fans to explore and populate the unseen regions. Hyperdiegetic worlds offer ontological stability - a coherent totality that feels more predictable and meaningful than chaotic everyday life. They provide what Hills calls ontological security - the comfort of dwelling in a structured cosmos, however imaginary.

Clifford Geertz’s notion of deep play helps explain why fictional engagement can carry existential weight. In Balinese cockfights, he observed that symbolic games involve such high emotional stakes that they mirror real social life (Geertz, 1973). Similarly, participation in fictional worlds becomes “deep” when personal identity and meaning are invested in it. Players, fans, or writers often live parts of their emotional and moral lives inside these worlds. Achievements in a game or attachment to a character become integral to the self. Fiction ceases to be mere entertainment - it becomes an arena where identity, belonging, and purpose are enacted.

However, this renewed enchantment contains an inherent ambivalence. Following Jean Baudrillard’s simulation: the replacement of reality by a self-referential play of signs (Baudrillard, 2004). Disneyland, Baudrillard wrote, exists to make us believe the rest of America is real - when in fact it is all simulation. Similarly, total immersion in media worlds can close the path to transcendence, turning fiction into ideology.

Yet, when approached reflexively, fictional participation can achieve re-enchantment: a voluntary reintroduction of wonder, coherence, and symbolic order into life (Taylor, 2013). Fiction becomes a safe space for experiencing the sacred without dogma - a ritual zone where meaning is restored through play.

Charles Taylor’s concept of cross-pressure describes the modern tension between immanence and transcendence. Even secular individuals feel a longing for

“something more,” while believers cannot ignore the presence of doubt (Taylor, 2013). In this condition, fictional worlds offer intermediate spaces - places where one can experience meaning, morality, and transcendence without religion. Fan communities often resemble neoreligions, complete with sacred texts (the canon), prophets (authors), rituals (conventions), relics (collectibles), and schisms (fanon vs. canon) (Hills, 2002).

These are not religions in the traditional sense, but they perform a spiritual function: they organise emotional, ethical, and communal life around shared narratives. Fiction thus becomes a postsecular medium for belief.

Slavoj Žižek captures this paradox through the concept of fetishistic disavowal: “I know very well it’s not real - but I act as if I believe” (Žižek, 2008: 6). Fans embody this logic perfectly. They acknowledge fiction’s artificiality yet invest in it emotionally, sometimes with total sincerity. This “belief without belief” is typical of our age: public irony coexists with private devotion.

Engagement with fictional worlds restores a sense of transcendence lost in the secular twentieth century. Fictional participation is not escapism but a contemporary ontological practice - a way of living within meaning. Worlds of fantasy, science fiction, or popular mythology serve as symbolic systems that organise experience, ethics, and identity. They invite us to believe again, even when belief has lost its metaphysical foundation. In this sense, the postsecular human being does not abandon faith but relocates it - into the realm of imagination.

REFERENCES

1. Bodriar, Zh. (2004) *Symuliakry i symuliatsiia* [Simulacra and Simulation] Kyiv: Osnovy, 230 p.
2. Tolkien, Dzh. R. R. (2009) *Skazannia z nebezpechnoho korolivstva* [Tales from the Perilous Realm] Lviv: Astrolabiia, 384 p.
3. Teilor, Ch. (2013) *Sekuliarna doba* [A Secular Age] Kyiv: Dukh i Litera, 896 s.
4. Coleridge, S. T. (1983) *Biographia Literaria* (Vol. VII–VIII). Princeton: Princeton University Press, 856 p.
5. Flieger, V. (2001) *A Question of Time: J.R.R. Tolkien's Road to Faerie*. Kent: Kent State University Press, 276 p.
6. Geertz, C. (1973) *The Interpretation of Cultures*. New York: Basic Books, 476 p.
7. Hills, M. (2002) *Fan Cultures*. London: Routledge, 224 p.
8. Jenkins, H. (2006) *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York: New York University Press, 336 p.
9. Rose, J. (1984) *The Case of Peter Pan or the Impossibility of Children's Fiction*. London: Macmillan, 181 p.

10. Rutter, M. (2002) *Resilience Reconsidered: Conceptual Considerations, Empirical Findings, and Policy Implications*. Cambridge: Cambridge University Press, pp. 651–682.
11. Singer, D., Singer, J. (1990) *The House of Make Believe: Children's Play and the Developing Imagination*. Cambridge: Harvard University Press, 272 p.
12. Taylor, M. (1999) *Imaginary Companions and the Children Who Create Them*. New York: Oxford University Press, 240 p.
13. Žižek, S. (2008) *The Fragile Absolute: Or, Why Is the Christian Legacy Worth Fighting For?* London: Verso Books, 192 p.

INTERPRETING PUBLIC POLICY IN INTERNATIONAL ARBITRATION: LEGAL AND LINGUISTIC CHALLENGES

Mataieva Liana, Karavaieva Tetiana

Odesa I. I. Mechnikov National University

International commercial arbitration is a useful alternative for settling disputes. It is quick, adaptable, and private, allowing parties to avoid long court cases, adjust the process to their needs, and keep everything confidential. However, recognizing arbitral awards (which must be followed) and challenging them can be problematic. Looking at laws like the Civil Procedure Code of Ukraine (Article 459), the Law of Ukraine "On International Commercial Arbitration" (Article 34), the New York Convention of 1958 (Article V), and the UNCITRAL Model Law (Article 34), we find reasons to challenge awards: an invalid arbitration agreement, denying a party's right to defend themselves, an arbitrator going beyond their powers, wrong tribunal setup, procedure mistakes, conflict with public policy, or proof of fraud or forgery. This topic matters because many awards are canceled due to the unclear idea of "public policy." The problem is also linguistic: the term "public policy" itself lacks an exact equivalent in many languages, including Ukrainian. Depending on whether it is rendered as "публічний порядок," "суспільна політика," or "державний інтерес," its meaning may shift, creating additional interpretive ambiguity in both legislation and case law.

The vagueness of public policy is a global issue, but it is particularly pronounced in Ukraine, where judicial interpretations vary widely. Ukrainian scholars have extensively explored this problem. O.V. Dzhun emphasizes how the lack of a clear definition affects judicial decision-making, resulting in legal uncertainty that

erodes trust in arbitration. O.M. Vinnyk examines inconsistencies in Ukrainian court rulings, highlighting their impact on Ukraine's integration into the global arbitration framework. V.I. Kravets advocates for aligning Ukrainian legislation with international standards to provide a more precise understanding of public policy, thereby enhancing legal predictability. However, even when courts and scholars refer to the same term, differences in translation and interpretation between English-language sources and Ukrainian legal discourse make harmonization difficult. This linguistic divergence mirrors the broader legal uncertainty surrounding the concept itself.

The New York Convention and UNCITRAL Model Law let countries define public policy themselves. According to paragraph 12 of the Supreme Court of Ukraine's Resolution from 24 December 1999, No. 11, called "On the Practice of Courts in Considering Applications for Recognition and Enforcement of Foreign Court and Arbitral Awards and on Setting Aside Awards Rendered in International Commercial Arbitration in Ukraine," public policy covers the state's legal system, including key principles like independence, unity, sovereignty, basic constitutional rights, freedoms, guarantees, plus core ideas of justice, morality, and protecting the state's political, social, and economic interests [1]. This definition is broad, so judges decide based on their own views, leading to different interpretations and confusion.

This confusion shows up in court cases. In *Energoalians LLC v. Republic of Moldova*, the Kyiv Court of Appeal (7 February 2022, case No. 824/170/20) paused a case about recognizing an award, mentioning a possible public policy issue, but didn't explain it, showing caution [2]. In *ZAO 'Peter-Service' v. PAT 'Telesystemy Ukrainy'*, the Supreme Court (26 September 2018, case No. 755/6749/15) rejected a public policy claim tied to an aggressor state, saying there needs to be clear proof of harm to the legal system, not just guesses [3]. But the Kyiv City Court of Appeal (23 February 2016, case No. 759/16206/14-ц) refused a GAFTA award, saying it clashed with public policy, without saying which principles were broken, showing how personal judgments vary [4]. So, Ukrainian courts apply public policy inconsistently.

To solve this, we suggest the Supreme Court create clear guidelines explaining when public policy is violated. These guidelines should list specific situations, like awards that go against constitutional rights, harm basic justice, break core moral values, or seriously threaten state security. Adding real-world examples such as awards that enforce illegal deals, violate human rights, or disrupt the economy would help judges apply the rules consistently. The guidelines could also look at best practices from countries with clear public policy rules to match global standards. By limiting judges' freedom to interpret, these guidelines would make arbitration decisions fairer, clearer, and more predictable.

In conclusion, the unclear meaning of "public policy" in Ukrainian courts leads to inconsistent rulings, which weakens the role of international commercial arbitration as a reliable way to resolve disputes. Court cases show both strict (case No. 755/6749/15) and loose (case No. 759/16206/14-П) views of public policy, depending on judges' opinions because there are no clear rules. This inconsistency creates uncertainty for businesses and legal professionals, discourages trust in arbitration, and hinders Ukraine's integration into the global arbitration system. Developing Supreme Court guidelines with detailed examples of public policy violations would unify court practices, reduce subjective decisions, and bring Ukraine's approach closer to international standards. Such guidelines would not only help judges make consistent and well-reasoned decisions but also strengthen confidence in arbitration as a fair and predictable process. Clarifying the terminology used in translation and interpretation of "public policy" would also help ensure consistency between Ukrainian and English-language legal sources, which is essential for effective participation in global arbitration practice. Ultimately, clear rules for applying public policy would improve legal stability in Ukraine, support the rule of law, and make the country more attractive for international business and investment.

REFERENCES

1. Resolution of the Supreme Court of Ukraine, 24 December 1999, No. 11. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws> (accessed: 1 April 2025).
2. Ruling of the Kyiv Court of Appeal, 7 February 2022, case No. 824/170/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/103169207> (accessed: 1 April 2025).
3. Ruling of the Supreme Court, 26 September 2018, case No. 755/6749/15. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/76885631> (accessed: 1 April 2025).

4. Decision of the Higher Specialized Court of Ukraine for Civil and Criminal Cases, 26 June 2019, case No. 759/16206/14-ц. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review> (accessed: 1 April 2025).

INTEGRATING INNOVATIVE RESEARCH METHODOLOGIES AND ENGLISH FOR SPECIFIC PURPOSES IN INTERNATIONAL RELATIONS STUDIES

Naboka Olena

Odesa I. I. Mechnikov National University

Effective communication in international relations — the primary domain of which is conducted in English — demands mastery of specialised diplomatic language characterised by strategic lexical choices, formulaic expressions (including idioms), and measured rhetoric. This necessitates a shift from General English instruction to *English for International Relations* (EFIR) pedagogy focused on cultivating discursive competence suitable for high-stakes, cross-national negotiation and policy influence. Furthermore, successful EFIR training must integrate the diplomatic ethos of cautious engagement, teaching advanced control over linguistic modality (hedging, mitigation strategies, and diplomatic ambiguity), extensively discussed as central to effective public diplomacy in contemporary scholarship (Xhemaili, 2022).

The foundational premise of *English for Specific Purposes* (ESP) — designing courses tailored to practical, student-centred needs — requires continuous, rigorous *Needs Analysis* (NA) to maintain relevance (Vian, 2022).

The innovative research methodologies employed to advance EFIR curriculum development rely on a multi-level, integrated framework that encompasses Needs Analysis, Genre Analysis, and Corpus Linguistics.

To ensure students can produce authoritative professional texts, *Genre Analysis* (GA) — specifically, rhetorical move-step analysis — must be deployed to deconstruct the organisational structures of IR communication genres (e.g., policy briefs, research articles). This methodology systematically identifies foundational rhetorical moves (such as *Establishing a territory* and *Establishing a niche*) and

specific steps (like *Gap-indicating*), thereby providing students with the critical skills needed to analyse and engage with the persuasive intent embedded within diplomatic discourse and professional policy writing (Paltridge & Starfield, 2014).

Corpus Linguistics (CL) serves as the indispensable micro-level methodology, providing empirical validation for linguistic descriptions that must inform instruction. By analysing specialised corpora of diplomatic and institutional discourse (e.g., United Nations resolutions), CL identifies the distinct features of specialised language, including the frequency and context of specialised lexis, formulaic language, and modality markers (the linguistic tools for asserting authority or hedging claims). The integration of CL and GA ensures that EFIR curriculum development is grounded in empirical evidence about the linguistic features of diplomatic and institutional English (Lacková 2021; Xhemaili, 2022).

Empirical studies utilising Needs Analysis reveal a critical gap between basic student satisfaction and the demands of advanced learners (Hariyanti et al., 2025). These advanced students require the incorporation of modern diplomatic themes (such as technology diplomacy and crisis negotiation) and practical, interactive learning methodologies (like role-playing and simulations) to enhance engagement and professional readiness. Empirical case studies confirm that teaching specific grammatical or rhetorical features (such as the active and passive voice) within a contextualised EFIR framework yields positive and significant impacts on students' critical thinking, conceptual understanding, and overall communication and writing proficiency. Crucially, this strategic instruction enables students to control the professional register, allowing them to accurately use features like the passive voice to create a “strong academic impression” and project the necessary professional ethos required to influence policy (Ardhy, Hartiningsih, 2023).

The research validates the effectiveness of the integrated, data-driven framework (NA, GA, and CL) in developing specialised communication skills essential for International Relations professionals. However, for the proposed data-driven framework to be implemented with fidelity, educational policymakers must address the significant research gap concerning the educational needs of ESP

teachers. Sustained EFIR effectiveness requires investing in pedagogical research and advanced training for instructors to ensure they possess the necessary applied linguistics expertise to deliver performance-based, evidence-driven, and contextually relevant instruction.

REFERENCES

1. Ardhy A. A. S., Hartiningsih S. Optimising Academic Skills in International Relations Students through ESP: A Focus on Information Sharing with Active and Passive Voice. *Scope of English Language Teaching, Literature and Linguistics*, 6(2), 2023. 85–97.
2. Hariyanti Y., Situmeang N., Setyaningsih E. Revising an ESP Syllabus for International Relations: A Need Analysis-Based Study. *Journal of English for Academic and Specific Purposes (JEASP)*, 8 (1), 2025. 1–16.
3. Lacková M. The Use of Corpora in the Teaching of ESP (the Sphere of Pedagogy and Psychology). *Romanian Review of Education, Research, and Rethinking*, 13(2), 2021. 17–29.
4. Paltridge B., Starfield S. Current and future directions in English for specific purposes (ESP) research. *Revue française de linguistique appliquée*, 19(1), 2014. 9–22.
5. Xhemaili, M. (2022). The Importance of the English Language in Public Diplomacy and International Relations. *Journal of Liberty and International Affairs*, 8(1), 2022.205–214.

PARTIKELN IM DEUTSCHEN ALLTAGSDISKURS

Nykyforenko Iryna

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

In der modernen Sprachwissenschaft ist der Begriff Diskurs im Zusammenhang mit der Entwicklung des anthropozentrischen Ansatzes zu einem der meistverwendeten geworden. Dies ist nicht nur eine Hommage an die Mode, sondern kennzeichnet vielmehr eine neue Sichtweise auf sprachliche Einheiten und Phänomene.

Die ursprüngliche Form des Diskurses ist die Alltagskommunikation, so manifestiert sich der personenbezogene Diskurs in zwei Hauptsphären der Kommunikation – der alltäglichen und der existenziellen. Dabei stellt die alltägliche (umgangssprachliche) Kommunikation den genetisch ursprünglichen Typ des Diskurses dar, während die existenzielle Kommunikation in Form des künstlerischen, philosophischen oder mythologischen Dialogs zum Ausdruck kommt.

Für den alltagssprachlichen Diskurs haben Funktionswörter, die eines der Merkmale seiner Eigenart darstellen, eine große Bedeutung. Das System der Einheiten, deren Hauptaufgabe in der Organisation des Diskurses besteht, d.h. in der

Strukturierung der Interaktion sowie in deren modal-emotionaler Gestaltung, ist im Alltagsdiskurs am vollständigsten vertreten.

Der Alltagsdiskurs ist eine nichtöffentliche Form der Kommunikation, in der Emotionalität und Modalität eine wichtige Rolle spielen. Zu deren Ausdruck sind ebenfalls bestimmte sprachliche Mittel erforderlich. Die Bedeutung der Funktionswörter für die alltägliche Kommunikation und die unzureichende Beschreibung ihrer kommunikativen Funktionen bestimmen die Aktualität unserer Forschung, deren Objekt der deutschsprachige Alltagsdiskurs und deren Gegenstand die Partikeln als Funktionswörter sind, die pragmatische Funktionen erfüllen (Strukturierung der Interaktion, ihre modale und emotionale Gestaltung usw.).

Für die Partikeln der deutschen Sprache ist die Erfüllung pragmatischer Funktionen ein kategoriales Merkmal; folglich können sie als Funktionswörter mit primären pragmatischen Funktionen betrachtet werden, die in kodierter Form Informationen über die Strukturierung des Diskurses übermitteln.

Diskurspartikeln spielen in allen Phasen der Kommunikationsrealisierung eine wichtige Rolle. Es ist zu behaupten, dass sie den Kommunikationsprozess explizit steuern, zur Ausdrucksweise der subjektiven Einstellung des Sprechers zum Mitgeteilten dienen, den Verlauf der Kommunikation organisieren und steuern sowie deren Gelingen sichern.

Im Vergleich zum schriftlichen Diskurs gewinnt im mündlichen Diskurs die Rolle der kontakt-und verbindungsstiftenden Mittel an Bedeutung. Dies ist bedingt durch die Aktualisierung der zwischenmenschlichen Beziehungen zwischen den Kommunikationspartnern, die ständige Berücksichtigung der Rolle von Adressat und Sprecher, die Schaffung einer Atmosphäre kommunikativer Zusammenarbeit sowie durch das Bestreben, das Fehlen graphischer Mittel der Diskursgliederung zu kompensieren. All dies erhöht die Rolle der organisierenden Funktion diskursiver Elemente, durch deren Gebrauch man die fremdsprachige Kultur tiefer verstehen und das Denken der Muttersprachler besser nachvollziehen kann.

LITERATURVERZEICHNIS

1. Кулина І. Г., Никифорова І. В. До проблеми модальних часток в парадигмі дослідження сучасної німецької мови. Колективна монографія. Мова та мовлення: фундаментальні

парадигми розвитку: кол. моногр. = Language and Speech: Fundamental Paradigms of Development. / за ред.: Калинюк Т.В., Боднарчук Т.В. Кам'янець Подільський : ТОВ Друкарня "Рута", 2021. 264 с. (С. 124-140).

2. Blühdorn H., Foolen A., Loureda O. Diskursmarker: Begriffsgeschichte – Theorie – Beschreibung Ein bibliographischer Überblick. <https://www.ids-mannheim.de/pdf>

3. Nykyforenko I. Diskurspartikeln und ihre interaktionsstrategische Funktion. Записки з романо-германської філології. Вип. 1 (44). Одеса: КП ОМД, 2020. С. 351-359. DOI: <https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020>.

LANGUAGE STRATEGIES IN MOTIVATING REMOTE TEAMS

Obukhina Victoriia, Karavaieva Tetiana

Odesa I. I. Mechnikov National University

The global economy has undergone a significant transformation in recent years, driven by digitalisation, globalisation, and the COVID-19 pandemic. The crisis accelerated the shift to remote and hybrid work, changing how businesses operate and how employees are motivated. Maintaining engagement and productivity without physical presence has become a central challenge.

In this digital context, communication has replaced traditional supervision as the main leadership tool. Words, tone and style now shape motivation, performance and workplace culture. The ability to express support, provide feedback and build trust online defines effective remote management. When managers communicate with precision and emotional awareness, they bridge cultural gaps and foster collaboration. Language functions not only as a means of transmitting information but also as a tool of motivation and leadership. Effective remote communication requires linguistic sensitivity, empathy and intercultural understanding.

The purpose of this study is to explore language strategies in motivating remote teams, focusing on how deliberate linguistic choices enhance engagement, trust, and cohesion. When the traditional office environment is no longer present, autonomy, trust, and communication become essential.

Remote work has redefined motivation and engagement. Managers act more as facilitators, building supportive digital cultures (Nesterets & Anufriieva, 2018). Motivation depends on trust, recognition, and clear communication rather than

control. Moreover, the pandemic demonstrated the need for innovative motivational practices to sustain productivity under changing conditions (Kudlai, 2021).

Remote communication, however, presents new challenges. The absence of face-to-face contact reduces emotional cues and the sense of belonging. Digital messages can be misinterpreted, and cultural differences in tone or formality may lead to misunderstandings. Overreliance on technology can also make feedback appear impersonal (Vonberg, 2020). To counter this, leaders must use language that conveys empathy, clarity, and appreciation.

In virtual teams, words are the main channel of influence. Message framing, tone and recognition affect how employees perceive support and inclusion. Language shapes emotions, relationships, and motivation.

Effective communication is built on clarity, empathy, and consistency. Managers use inclusive pronouns (“we”, “our”), constructive phrasing (“let’s improve this together”), and appreciative statements. Providing specific and timely feedback increases engagement, while recognition of effort strengthens intrinsic motivation.

In multicultural teams, Business English requires sensitivity to tone and politeness. Leaders adapt language to cultural expectations, balancing clarity with courtesy. Training in intercultural communication and pragmatic English helps managers communicate naturally and respectfully across borders (Luchyk & Luchyk, 2022). Practical strategies include:

- using positive and inclusive wording;
- giving constructive, specific feedback;
- recognising effort as well as results;
- maintaining emotional balance and clarity;
- adapting communication to cultural contexts;
- encouraging dialogue and openness.

Developing these competencies requires awareness and practice. Courses in Business English, intercultural pragmatics and emotional intelligence help refine linguistic choices. Combining empathy with precision allows managers to turn communication into a source of motivation, trust, and performance.

The study of language strategies in motivating remote teams shows that communication is the foundation of engagement and trust in digital workplaces. Effective leadership relies on linguistic awareness and empathy. Managers who communicate with clarity and emotional intelligence transform dialogue into motivation and connection. Ultimately, motivation in remote work is sustained not by technology but by the human ability to use language meaningfully. Mastering the linguistic aspects of leadership enables managers to inspire commitment, strengthen collaboration and maintain performance in the digital era.

REFERENCES

1. Kudlai V. H. Features of marketing in pandemic conditions. *Innovative Solutions in Economics, Business, Social Communications and International Relations: Proceedings of the International Scientific and Practical Internet Conference*. Dnipro: University of Customs and Finance, 2021.
2. Nesterets T., Anufriieva O. Modern methods of employee motivation at enterprises. *Scientific Bulletin of the University of Educational Management*. 2018. URL: https://umo.edu.ua/im/vydannya/visnyk_umo.pdf (accessed 08.11.2025)
3. Vonberg T. Remote employment of workers: New challenges and opportunities. *Business Inform.* 2020. No. 4. P. 259–265. DOI: <https://doi.org/10.32983> (accessed 08.11.2025)
4. Luchyk S., Luchyk V. Remote work: Motivation problems. *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*. 2022. No. 1. P. 60–69. DOI: <https://doi.org/10.58423/2786-6742> (accessed 08.11.2025)

ASSESSING MEDIATION COMPETENCIES IN ESP: FROM THEORY TO PRACTICE

Onyshchuk Iryna, Aleksandrova Kateryna

Odesa I. I. Mechnikov National University

Building on the original CEFR framework, the 2020 Companion Volume provides comprehensive descriptors for mediation, thus fundamentally reshaping the way this language activity is understood and assessed in language education. By positioning the learner as a “social agent” who uses language to interact with others, the CEFR Companion Volume has introduced dynamic categories encompassing reception, production, interaction, and mediation (Council of Europe, 2020). This paradigm shift presents both opportunities and challenges for language educators, particularly in English for Specific Purposes (ESP) contexts, where learners must demonstrate professional competence alongside linguistic proficiency.

The construct of mediation competency comprises several interconnected components: linguistic mediation (facilitating understanding between speakers of different languages) and cultural mediation (bridging cultural differences in communication styles). As defined in the CEFR Companion Volume, “the learner acts as a social agent who creates bridges and helps to construct or convey meaning sometimes within the same language (intra-linguistic mediation), sometimes from one language to another (cross-linguistic mediation)” (Council of Europe, 2020, 103).

This study employed a comprehensive research methodology combining systematic literature review, empirical case study analysis, and theoretical framework development. The literature analysis drew from language testing theory (Bachman & Palmer, 2010), performance assessment paradigms (Wiggins, 1993), and validity frameworks (Liontou, M. & Braidwood, E., 2023). Two empirical case studies were analysed, representing diverse ESP contexts: International Relations and Computer Engineering. Multiple assessment approaches were investigated, including portfolio-based assessment incorporating reflection essays and recorded mediation sessions, simulation, and role-play assessment using standardised scenarios, and peer and self-assessment integration for capturing subjective elements of mediation effectiveness.

To capture the full range of diplomatic mediation competencies, the International Relations program uses several complementary assessment methods. The students build portfolios throughout the program that include reflection essays where they analyze specific mediation challenges they encountered, recordings of their mediation sessions that demonstrate how they handle cross-linguistic and cross-cultural communication, feedback from their peers, and self-assessment documents that track their growth over time. The simulation component is equally robust, placing students in realistic diplomatic scenarios. These include multilateral negotiations where they must juggle multiple languages and cultural expectations simultaneously, bilateral conflict resolution sessions that test their emotional intelligence and strategic thinking, and simulated international conference settings

where they need to quickly process and accurately convey complex political positions.

What makes this program particularly noteworthy is its strong predictive validity. Follow-up studies showed that students who performed well in these assessments went on to succeed in their actual diplomatic careers ($r = 0.71$, $p < 0.01$). This correlation suggests we're measuring something meaningful, not just academic performance, but real-world diplomatic capability. By combining ongoing formative feedback with more formal summative assessments, the program creates a learning environment that genuinely prepares graduates for the intricate mediation work they'll face in international relations.

Computer engineering presents its own distinct challenges for mediation assessment. Here, we're looking at students who need to explain highly technical concepts to people across a spectrum of technical knowledge and linguistic backgrounds. Think about an engineer who needs to discuss system architecture with international team members, explain a software bug to non-technical managers, or write documentation that developers in different countries can understand and implement correctly.

The assessment tasks reflect these real-world demands. One major component involves technical documentation mediation. Students take complex source materials, often highly specialised, and transform them into clear English documentation that even international teams can actually use. The challenge is maintaining technical accuracy while adjusting the language level and register appropriately. They might be writing for fellow engineers one day and for project managers with minimal technical background the next. Similarly, in cross-linguistic technical presentations, students explain software architectures, system designs, or computational processes to multilingual audiences. Success here requires both linguistic flexibility and unwavering technical precision.

Another key assessment area focuses on code reviews and technical discussions -situations where students must facilitate understanding among team members from different linguistic backgrounds during collaborative development. Here, the

assessment rubrics look at two equally important dimensions: first, whether the technical content is being transferred accurately, and second, whether the communication strategies are actually working to bridge linguistic and knowledge gaps. The self-assessment component is equally valuable, encouraging students to reflect on which mediation strategies worked, which didn't, and why.

This study demonstrates that comprehensive, multidimensional assessment approaches can achieve acceptable validity and reliability for mediation competencies while addressing the complex interplay between linguistic, cultural, and professional skills. The case studies from International Relations and Computer Engineering illustrate how theoretical frameworks can be translated into authentic assessment practices that support student development and provide meaningful evaluation.

REFERENCES

1. Bachman, L. F., Palmer, A. S. (2010). *Language assessment in practice*. Oxford University Press.
2. Chalhoub-Deville, M. B. (2019). Multilingual testing constructs: Theoretical foundations. *Language Assessment Quarterly*, 16(4–5), 472–480. URL: <https://doi.org/10.1080/15434303>
3. Council of Europe. (2020). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment. Companion volume with new descriptors*. URL: <https://rm.coe.int>
4. Leung, C., Lewkowicz, J., Jenkins, J. (2016). English for academic purposes: A need for remodeling. *Englishes in Practice*, 3(3), 55–73. URL: <https://doi.org/10.1515/eip-2016-0003>
5. Lontou M., Braidwood E. (2023). Language assessment in different disciplines: uses of mediation in university English courses. *Kieli, koulutus ja yhteiskunta*, 14(3). URL: <https://www.kieliverkosto.fi>

THE IMPACT OF INTERCULTURAL COMMUNICATION ON THE EFFECTIVENESS OF ORGANIZATIONAL STRUCTURES OF INTERNATIONAL COMPANIES

Orlova Yelyzaveta, Karavaieva Tetiana
Odesa I. I. Mechnikov National University

Globalization has made intercultural communication a crucial determinant of organizational success. Companies that operate across borders must navigate linguistic diversity, contrasting communication styles and cultural norms that influence teamwork and leadership. Miscommunication can easily lead to inefficiencies and internal conflict, while successful intercultural interaction strengthens cooperation and adaptability. In this context, understanding how

communication across cultures shapes organizational structures is essential for enhancing overall performance. The relevance of this study lies in the growing importance of cultural intelligence in modern management as it directly affects both strategic decision-making and the ability of organizations to function efficiently in an increasingly interconnected world.

The research applies a qualitative analytical approach relying on theoretical and practical insights from recent studies and corporate practices. This method allows for a comparative view of how cultural values and communication habits influence managerial behavior and decision-making processes. Attention is given to how global teams coordinate their actions, how hierarchy and authority are perceived in different cultures, and what strategies companies use to improve communication efficiency.

The study finds that cultural diversity influences three key areas of organizational effectiveness: communication patterns, hierarchy perception, and feedback culture. Differences between high- and low-context communication styles affect the clarity and interpretation of information, which in turn determines the speed and precision of decisions. Likewise, cultural attitudes toward power and authority can either support or hinder coordination in matrix or hierarchical structures. When these differences are not addressed, they can create tension and confusion within international teams, reducing their overall performance (Tong, 2022).

Companies that successfully adapt to intercultural environments tend to integrate cultural awareness into their management systems. Research highlights that firms which promote inclusive communication and respect for diversity achieve better collaboration, faster conflict resolution, and greater innovation potential. Intercultural competence thus becomes not only a social skill but a strategic business advantage that strengthens internal cohesion and productivity (Busuu, n.d.).

Language training plays a key role in improving communication efficiency and ensuring equal participation within global teams. When employees gain confidence in a shared corporate language, barriers related to misunderstanding and exclusion are reduced. Moreover, such training enhances employees' sense of belonging and increases the overall inclusiveness of workplace communication. By combining

linguistic education with cultural awareness programs, companies can create a more cohesive and respectful environment for international collaboration (Tumba, 2025).

In addition to language and cultural training, leadership commitment is another essential factor in sustaining effective intercultural communication. Managers who understand and adapt to diverse communication styles help to bridge cultural gaps, build trust, and facilitate more transparent coordination. Studies show that when leadership promotes openness and empathy, organizational structures become more flexible and resilient. In turn, this adaptability enables quicker problem-solving and fosters innovation across geographically dispersed teams (Dzenowagis, 2008).

While it remains challenging to quantify the exact impact of intercultural communication on performance, practical outcomes such as higher employee retention, fewer project delays, and improved client relations are consistently observed. These results confirm that intercultural competence contributes directly to the stability and success of multinational companies. Future research should explore more precise metrics for evaluating these effects and examine how digital technologies continue to reshape communication practices in global business environments (Tumba, 2025).

In conclusion, intercultural communication serves as a foundational element of effective organizational structures in international enterprises. When companies acknowledge and integrate cultural diversity into their communication systems, they transform potential barriers into sources of creativity and strategic advantage. Strengthening cultural intelligence, promoting mutual understanding, and supporting continuous learning ensure that organizational design evolves in harmony with global realities. The findings also emphasize the critical role of managers in shaping an inclusive communication culture that supports sustainable development and global competitiveness.

REFERENCES

1. Tong N. A Study on the Impact of Intercultural Communication on Multinational Corporations and Countermeasures. *Journal of Education and Educational Research*. 2022. Vol. 1, No. 1. P. 18–21. URL: <https://doi.org/10.54097/jeer.v1i1.2076> (accessed 07.11.2025)
2. Busuu. Benefits of intercultural communication for businesses. URL: <https://business.busuu.com/resources/benefits> (accessed 07.11.2025)

3. Dzenowagis A. Intercultural communication in global business. *Global Congress 2008—Asia Pacific, Sydney, New South Wales, Australia*. Newtown Square, PA : Project Management Institute, 2008. URL: <https://www.pmi.org/learning/library> (accessed 07.11.2025)
4. Tumba C. How to Improve Intercultural Communication in Global Teams with Corporate Language Training, 2025. URL: <https://bridge.edu/languages> (accessed 07.11.2025)

PROBLEMS AND METHODS IN TRANSLATING ENGLISH LEGAL TERMS

Postna Dariia, Karavaieva Tetiana
Odesa I. I. Mechnikov National University

Currently, the wide range of cross-border legal relations and international cooperation, both in public and private law, raise issues regarding legal terminology translation. This especially concerns English legal terminology, as English is recognized as a language of international communication and documentation.

There is no strict definition of the term “legal term”. However, according to N. V. Artykutsa, the “legal term” means “a word or phrase denoting a legal concept itself, which reflects the specifics of state and legal phenomena... and has a definition in legal literature (legislative acts, legal dictionaries, scientific and legal works)” (Artykutsa, 2009, 39). Legal translation is considered one of the most difficult types of translation due to a number of difficulties:

1. Legal terms are created to meet the requirements of a specific legal system and regulate legal phenomena common in a particular state (Sohyan, Rosa, 2021, 222). This leads to the existence of legal terms known only in a limited group of countries (e.g. “barrister” in the UK relating to a specific type of advocate, which does not exist in Ukraine) or where the same legal terms denote different concepts (e.g. the term “country” meaning “district” in the USA and “earldom” in the UK) (Myronova, 2013, 654).

2. As legal texts are strictly standardized (Vrabel, 2022, 194), word-for-word translation becomes quite problematic. The use of national legal terms in translation (where possible) is required. However, not all the terms can be translated into national equivalents. An example of such terms is the terms “felony and misdemeanor” (Baklazhenko, Hnatiuk, 2022, 183). Though it is sometimes translated

as «злочин та проступок», such translation does not fully restore the original meaning.

3. Vrubel T. T. points out a specific feature of English language influencing the translation: “Legal English typically uses so-called ‘legal doublets’ or paired synonyms, e.g. terms and conditions... These elements were used simultaneously to achieve greater precision: the meaning of one was supplemented by the meaning of the other” (Vrubel, 2022, 194). The words in such legal doublets usually describe nearly similar concepts if translating directly, but they are a basic part of English legal terminology. For example, the doublet “terms and conditions” consists of words “terms” and “conditions” which describe nearly similar concepts in Ukrainian translation (though it still can be translated with two words, e.g. «умови та положення»).

4. In English, polysemy of terms is common, but the Ukrainian language might have different terms defining different meanings of one English word. This emphasizes the necessity of establishing a specific meaning of a term in each specific situation (Baklazhenko, Hnatiuk, 2022, 183-184). The easy example is the term “evidence”, which could mean both “proof” and “witness” depending on the context. But there are terms which have multiple close meanings that are much harder to distinguish.

5. Legal English has been significantly influenced by French and Latin, which caused the existence of many “borrowed” words. As some Latin and French words were adapted (e.g. “legal”, “negligence” from Latin, “appeal” and “attorney” from French (Sohyan, Rosa, 2021, 224)), some words and phrases were transported into the legal field nearly untouched: “inter alia” (among other things), “ad hoc” (for this purpose), “mens rea” (guilty mind) - Latin; “force majeure” (extraordinary event) - French.

6. Specific features of legal English also affect the translation process by adding complexity. Some of these features are: 1) archaism common for formal English (e.g. aforesaid (mentioned before), “thereof” or “thereto” (there)); 2) use of many synonyms (e.g. breach and violation) and abbreviations; 3) length and complexity of

sentences with repetitive phrases and stable word combinations, unusual word order etc.; 4) prominent role of passive voice and generally impersonal style; 5) frequent use of nominalization (Sohyan, Rosa, 2021, 224-225).

Translation practice introduces the following main methods of legal translation (Bilokon, 2018, 58-59; Dolynskyi, 2019, 59-60; Baklazhenko, Hnatiuk, 2022, 185-187; Vrabel, 2022, 196):

1. ***Transcription and transliteration***. Transcription is more often used in translation as it aims to copy the pronunciation of a term (e.g. “acquirer”- еквайр), and transliteration - the letter order of the original term (e.g. “vice-consul” - віце-консул).

2. ***Calquing*** - word-for-word translation (e.g. “current debt” - поточний борг, “according to law” - відповідно до закону).

3. ***Analogue replacement*** - using the national equivalent to the foreign term (e.g. “interrogation” - допит, “claim” - позов, “copyright” - авторське право).

4. ***Descriptive translation (explication)*** - translation using description of the terms’ meaning (e.g. “capital murder” - вбивство, що карається смертною карою, “immunity agreement” - згода про співпрацю із судом). It is used in cases where the national equivalent does not exist.

5. ***Modulation (semantic development)*** - replacement of a dictionary literal correspondence of a term with a contextual one (e.g. damage to property - пошкодження майна).

6. ***Creation of a neologism*** – the creation of a word that hasn’t previously existed in a national language (e.g. “copyleft” - авторське ліво, “stay-in” - пікетування).

The other methods of translation include *generalization* (replacement of a term by a more general one), *compression* (translation without additional local details or context), *specification* (adding details for clearer understanding) etc.

Accurate legal translation is a crucial aspect of legal practice as it influences aspects of concluding and executing agreements, bearing responsibility for them, conducting arbitration and litigation, and properly protecting individual rights in legal

proceedings (including criminal prosecutions) and more. The main purpose of translation of English legal terms, as translation in general, is to ensure the understanding of the terms' meaning. However, the legal translation requires not only the correct meaning, but the correct form of translation, maintaining national terms, phrases, and policies of a document. This is the main challenge of this process, not only to translate the text, but also the legal provisions and mechanisms enshrined therein.

REFERENCES

1. Baklazhenko Y., Hnatiuk O. Legal Terminology: Challenges of English-Ukrainian Translation. *Access to Justice in Eastern Europe*. 2023. Vol. 1. №18. Pg. 178-188. URL: https://ajee-journal.com/upload/attaches/att_1676385740.pdf (дата звернення: 06.11.2025)
2. Sohyun R., Rosa R. N. Problems and Strategies in Translating Legal Texts. *Humanus: Jurnal Ilmiah Ilmu Humaniora*. Universitas Negeri Padang. Vol. 20. №2. Pg. 221-232. URL: https://www.researchgate.net/Strategies_in_Translating_Legal_Texts (дата звернення: 06.11.2025)
3. Vrabel T.T. Methods and Techniques of Translating English Legal Terms. *Закарпатські філологічні студії*. 2022. С. 192-198. URL: <http://zfs-journal.uzhnu.uz.ua.pdf> (дата звернення: 06.11.2025)
4. Артикуца Н. В. Законодавчі терміни та їх визначення. *Наукові записки. Нац. ун-т «Києво-Могилянська академія»*. Київ : Пульсари, 2009. Том 90 : Юридичні науки. С. 39-44. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core> (дата звернення: 06.11.2025)
5. Білоконь К. С. Особливості перекладу термінів юридичної сфери в англійській мові. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Секція «Перекладознавство та міжкультурна комунікація»*. 2018. Вип. 5. С. 55-60. URL: <https://tsj.journal.kspu.edu/index.php/tsj/article> (дата звернення: 06.11.2025).
6. Долинський Є. В. Особливості перекладу англійської юридичної термінології. *Актуальні проблеми філології та перекладознавства*. 2019. Вип. 17. С. 57-61. URL: <https://elar.khmnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams> (дата звернення: 06.11.2025)
7. Миронова М. С. Особливості перекладу юридичної термінології з англійської мови на українську. *Правове життя сучасної України : матеріали Міжнар. наук. конф. проф.-викл. та аспірант. складу (м. Одеса, 16-17 травня 2013 р.) / відп. за вип. В. М. Дрьомін ; НУ "ОЮА". Півд. регіон. центр НАПрН України. Одеса : Фенікс, 2013. Т. 1. С. 653-655. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/items> (дата звернення: 06.11.2025)*

THE RELATIONSHIP BETWEEN THOUGHT AND LANGUAGE: A PSYCHOLINGUISTIC VIEW

Rostomova Lada

Odesa I. I. Mechnikov National University

The relationship between thought and language has long been a central question in philosophy, linguistics, and psychology. Psycholinguistics, which bridges these disciplines, investigates how linguistic structures interact with cognitive processes.

This paper explores how thought influences language production and comprehension, and conversely, how language shapes human cognition.

Language and thought are two interrelated aspects of the human mind that enable communication, reasoning, and creativity. From a psycholinguistic perspective, the study of their interconnection provides insight into how people conceptualize the world and express their ideas. While philosophers such as Plato and Aristotle debated whether thought could exist without words, modern psycholinguistics offers empirical evidence from experimental studies on speech production, comprehension, and cognitive development (Matsuoka, R., 2023).

The central question remains: Does language determine thought, or does thought exist independently of language? The answer, as many scholars argue, lies somewhere in between, suggesting a dynamic interaction rather than a one-way influence. The Linguistic Relativity Hypothesis: The Sapir–Whorf hypothesis, or the theory of linguistic relativity, proposes that the structure of a language influences its speakers' cognition and perception. For instance, speakers of languages that have multiple words for shades of blue may perceive colour distinctions differently from speakers of languages that use only one term. Although the strong form of this hypothesis — that language determines thought — has been largely rejected, numerous studies support a weaker form, suggesting that language can subtly guide attention and categorization.

Language as a Medium of Thought: Psycholinguistic research indicates that language serves as a medium through which thoughts are encoded, stored, and communicated. During speech production, speakers transform preverbal concepts into linguistic structures. This process involves lexical selection, syntactic encoding, and phonological articulation — all coordinated through working memory and attentional control.

Inner speech plays a particularly important role in mediating between thought and language. It allows individuals to rehearse ideas, solve problems, and regulate emotions. Experiments using verbal interference tasks show that when inner speech is suppressed, cognitive performance in reasoning or memory tasks often declines,

highlighting the instrumental role of linguistic mediation in cognition (Langland-Hassan, P., 2021).

Thought Beyond Language: At the same time, evidence suggests that not all thought is linguistic. Non-verbal forms of cognition — such as visual imagery, musical reasoning, or spatial navigation — demonstrate that humans can think independently of words. Infants, animals, and individuals with limited linguistic competence (such as those with aphasia) still exhibit complex cognitive abilities. This supports the view that thought provides the foundation upon which language operates, rather than being entirely dependent on it (Zong, F., Zhen, S. X., 2021).

Conceptual representations appear to exist at a deeper level of mental organization, shared across speakers of different languages. Studies in cognitive semantics indicate that while languages label concepts differently, the underlying mental representations are often universal.

Bilingualism and Cognitive Flexibility: Research on bilinguals offers valuable insights into the interaction between language and thought. Bilingual speakers often report “thinking differently” depending on the language they use, which suggests that language context can influence perspective-taking and emotional processing. Moreover, bilingualism enhances metalinguistic awareness and cognitive flexibility — abilities linked to the executive control system of the brain. This demonstrates how managing two linguistic systems strengthens the ability to switch between conceptual frameworks, providing further evidence of the bidirectional relationship between language and cognition (Leleka, T., Moskalenko, O., 2023).

Implications for Psycholinguistics and Education: Understanding the thought–language relationship has practical implications for language teaching and learning. Psycholinguistic insights can inform teaching methods that engage both cognitive and linguistic processes — for example, encouraging students to verbalize reasoning or to use inner speech strategies to enhance comprehension. Furthermore, developing linguistic awareness helps learners refine their conceptual thinking and problem-solving skills (Sutrisno, N., As’ari, A., 2023).

The relationship between thought and language is complex, dynamic, and reciprocal. Language provides structure and expression to thought, while thought supplies meaning and intention to linguistic forms. Psycholinguistic research confirms that although thought can occur without language, linguistic structures profoundly shape cognitive processes. Thus, language and thought should be viewed as mutually reinforcing systems — two dimensions of human cognition that evolve together throughout development and communication.

REFERENCES

1. Langland-Hassan, P. (2021). Inner speech. *WIREs Cognitive Science*, 12(2). <https://doi.org/10.1002>
2. Leleka T., Moskalenko O. (2023). The psycholinguistic aspects of global bilingualism against the background of the society digitalization process in Ukraine and Slovak Republic. *Psycholinguistics*, 33(2), 90–113. <https://doi.org/10.31470/2309-1797-2023-33-2-90-113>
3. Matsuoka R. (2023). Does ‘language’ form our ‘thought’? *East European Journal of Psycholinguistics*, 10(2). <https://doi.org/10.29038/eejpl.2023.10.2.rev>
4. Sutrisno N., As’ari A. (2023). Psycholinguistics: Cognitive processes and language cross interaction in bilingualism in educational institutions. *Critical Review of English-Arabic World Journal*, 1(2). <https://doi.org/10.35719/crewjournal.v1i2.1787>
5. Zong F., Zhen S. X. (2021). The link between language and thought. *Macrolinguistics and Microlinguistics*, 2(1), 21–36. <https://doi.org/10.21744/mami.v2n>

THE IMPACT OF DIGITAL TECHNOLOGIES ON LEGAL ENGLISH

VOCABULARY

Rybalchenko Oleksandr, Karavaieva Tetiana

Odesa I. I. Mechnikov National University

Digitalization has significantly transformed the legal field, influencing both legal practice and Legal English vocabulary. As legal processes, communication, and documentation move into digital formats, new technology-based terms are actively incorporated into professional language, making digital literacy an essential component of modern legal work. The study focuses on how digital technologies are reshaping Legal English vocabulary and the challenges this shift creates for legal communication, professional activity, and education.

The purpose of the research is to determine how digital tools and environments influence the development of legal terminology. The research in addition examines the emergence of new lexical units, the impact of digital tools on legal discourse, the

role of technology in teaching Legal English. It also studies the linguistic and ethical issues arising from the rapid expansion of digital legal vocabulary.

The research is theoretical and is based on the analysis of scientific publications that address the influence of digital technologies on both English and legal vocabulary. The study applies lexical-semantic and content analysis of scholarly works, enabling it to trace how digitalization affects the development, expansion, and functional use of Legal English terminology.

The digitalization of the legal sphere has led to a noticeable transformation of Legal English, primarily through the emergence of a new layer of vocabulary that reflects technological realities. Terms such as cybercrime, blockchain contract, digital signature, electronic filing, digital evidence, and cybersecurity regulation demonstrate how legal language increasingly incorporates concepts that did not previously exist in traditional law. These lexical units often blend legal and technological meanings, forming a hybrid register that requires both professional and digital literacy.

Along with linguistic changes, digital technologies have reshaped legal practice itself, transforming not only the tools lawyers use but also the way legal communication is structured and understood. The growing reliance on automated document systems, virtual court platforms, and online case-management tools has integrated technological terminology into the core of legal work.

Tasks that were once fully paper-based are now performed through specialised software, making concepts such as *metadata disclosure*, *encrypted file transfer*, *digital workflow tracking* and *cloud-based contract storage* part of routine professional interaction. The introduction of e-discovery systems, for example, has changed the way evidence is searched, retrieved, and presented, requiring lawyers to be familiar not only with legal procedure but also with digital search algorithms and data-filtering mechanisms. Legal drafting is no longer limited to traditional stylistic standards; today it demands awareness of cybersecurity risks, format compatibility, and traceability of digital records. Thus, digital terminology has shifted from being an additional competence to becoming a fundamental component of legal literacy,

essential for maintaining accuracy, confidentiality, and procedural validity in electronically mediated environments (Baimuratov et al., 2023).

Digital transformation has also influenced the teaching and learning of Legal English. Traditional textbook-based instruction is increasingly supplemented and in some cases replaced by technology-enhanced approaches: digital corpora, online legal dictionaries, virtual courtroom simulations, and AI-powered platforms that provide real-time access to legislative databases and authentic case materials. These tools allow learners to engage with current legal terminology in context, promoting autonomous, interactive, and practice-oriented vocabulary development. In this way, digital resources not only expand lexical knowledge but also help students understand how legal language functions within real digital legal processes (Pinargote et al., 2024).

However, the digital evolution of Legal English also presents certain challenges. The rapid growth of terminology may lead to ambiguity, inconsistent use of new terms or the blending of legal and technical meanings in ways that reduce clarity. Automated drafting tools may weaken traditional skills of textual interpretation and stylistic precision that are crucial in law.

Ethical and professional risks also arise, including dependence on algorithmic systems whose language outputs may lack transparency or the misuse of terminology in cases where legal consequences depend on exact wording. These issues highlight the need for continuous professional training and linguistic regulation to ensure that digital legal vocabulary develops in a precise, standardised and ethically responsible manner (Вдовенко, 2025; Baimuratov et al., 2023).

Digital technologies have a transformative impact on Legal English vocabulary, creating new lexical units, modifying communication patterns and influencing legal education and practice. The expansion of terminology reflects not only technological progress but also the legal system's need to regulate digital environments. At the same time, the rapid evolution of vocabulary requires legal professionals to master new linguistic competencies and maintain precision in digital contexts.

Future research may explore corpus-based tracking of digital legal terms, cross-linguistic comparisons of technology-related legal vocabulary and the long-term influence of AI on legal discourse formation.

REFERENCES

1. Вдовенко Т. Вплив інформаційних технологій на сучасну англійську мову. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство)*. 2025. №40. С. 26-32. <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2025-40-02> (дата звернення: 05.11.2025).
2. Baimuratov M., Kofman B., Bobrovnik D., Zytsyk S., Hrekul-Kovalyk T. The law and technology: a study on the impact of modern digital technologies on the legal system and its regulation. *Lex Humana*. 2023. Vol. 15 No. 3. URL: <https://seer.ucp.br/seer/index.php/LexHumana> (date of access: 05.11.2025).
3. Pinargote Á. M. K., Ponce H. X. M., Alcívar S. N. B., Cobeña M. C. I., Mendoza L. a. C. The use of technology and its impact on the strengthening of English vocabulary. *Ciencia Latina Revista Científica Multidisciplinar*. 2024. No. 8(4). Pp. 1617–1638. DOI: https://doi.org/10.37811/cl_rcm.v8i4.12398 (date of access: 05.11.2025).

LINGUA EX MACHINA: THE LANGUAGE THAT HAS TAUGHT THE BRAIN TO COMPREHEND ITSELF

Stepashova Natalia, Ulianova Viktoriia
Odesa I. I. Mechnikov National University

Introduction. The study deals with Latin not as a passive tool, but as an active force that shapes scientific thinking. Neuroscience, a science that combines millennia-old roots with modern discoveries, is taken as an example of Latin as a catalyst. The aim of the work is to trace how Latin has transformed from a language that carries knowledge into a fundamental cognitive technology that has made possible a systematic understanding of the brain and modern research in connectomics.

Methods and research material. The material for the study was historical and modern scientific models of brain research: from the concepts of ancient China, Egypt, and Mesopotamia to the works of Galen, the revolution of Andreas Vesalius and modern projects such as the *Human Connectome Project*. A comparative-historical method of analysis was used to identify causal relationships between the development of descriptive language and progress in neurobiology.

Research results. The analysis showed that the dominance of functional and religious-mythological descriptions in ancient civilisations (China, Egypt, Mesopotamia) blocked the formation of a structural understanding of the brain. Latin helped to remove these barriers thanks to its unique logical structure, universality, and stability as a ‘*dead language*.’

The works of Galen, preserved and translated into Latin, laid the foundation for the creation of terms for newly discovered structures, but the real revolution was brought about by Andreas Vesalius in his work *De humani corporis fabrica*. He used Latin not for simple retelling, but as a tool for creating a comprehensive architectural model of the body, where each structure of the brain received a precise, logical name. In the modern era, this role of Latin has only increased. Terminologia Anatomica became the direct successor to Vesalius' terminology, providing a global standard. In connectomics, Latin is the international language of neurobiology, allowing the consolidation of huge amounts of data for specific analysis of neural networks. For example, structures such as the *nucleus accumbens* (a key part of the incentive system) or *substantia nigra* (critical for the control of movement).

Conclusions. The analysis confirms that Latin has become the very ‘*Deus ex machina*’ (unexpected solution) that saved scientific communication by providing a single interpretation of concepts for all researchers. It has overcome the limitations of metaphorical and religious descriptions, providing scientists with a template for describing the structure of the brain. From the systematisation of knowledge in the works of Galen and the architectural revolution of Vesalius to modern connectomics and artificial intelligence, Latin remains a kind of ‘epoxy’ that ensures the accuracy, stability and international integration of neurobiological knowledge. For example, the term *tractus corticospinalis* (corticospinal tract or cerebellar-spinal pathway) clearly describes its origin (cortex, ‘cortex’) and termination (spina, ‘back,’ ‘spine’).

The perspective for further research is to study the role of Latin in the terminological basis of future neurotechnologies, where it may become the foundation for new scientific discoveries.

REFERENCES

1. Joshua J. Mark. Mummification in Ancient Egypt. 2017. URL: <https://www.worldhistory.org> (дата звернення: 28.10.2025)
2. Joshua J. Mark. Medicine in Ancient Mesopotamia. 2023. URL: <https://www.worldhistory.org/medicine-in-ancient-mesopotamia> (дата звернення: 28.10.2025)
3. Ян Глінка. Медицина Галена та його внесок в анатомію. 2025. URL: <https://sci314.com/articles> (дата звернення: 04.11.2025)
4. Marcel Florkin. Andreas Vesalius: Life. 2024. URL: <https://www.britannica.com> (дата звернення: 08.11.2025)
5. Xiong F., Liu L., Peng H. Reconstruction of a connectome of single neurons in mouse brains by cross-validating multi-scale multi-modality data. *Nature Methods*. 2025. URL: <https://doi.org/10.1038/s41592-025-02784-2>

TRANSFORMATION OF LEGAL SYSTEMS THROUGH TECHNOLOGY

Ter-Hryhorian Maryna

Odesa I. I. Mechnikov National University

In the twenty-first century, technology has become one of the most powerful drivers of transformation across all aspects of human life, and the field of law is no exception. The digitalization of legal systems mirrors global technological and social shifts that redefine justice in terms of accessibility, efficiency, and transparency. Emerging technologies, particularly artificial intelligence (AI), blockchain, and online communication platforms, are reshaping how legal professionals work, how courts function, and how citizens access justice (Susskind, 2020). This study examines how technological innovation transforms legal systems, focusing on its effects on legal practice, access to justice, and ethical and regulatory challenges, while also exploring how societies can balance innovation with legal fairness and human rights. The research adopts a qualitative analytical approach based on academic literature, institutional reports, and comparative legal studies. A comparative analysis identifies similarities and differences in the adoption of legal technologies across jurisdictions such as the United States, the European Union, and developing economies (Katsh & Rabinovich-Einy, 2017). It integrates perspectives from law, information technology, and ethics to provide a comprehensive understanding of digital transformation in the legal sphere.

The digitalization of legal services has significantly improved efficiency and transparency. Lawyers and courts increasingly rely on cloud-based databases,

AI-driven research tools, and case management systems that reduce administrative workloads and human error (Remus & Levy, 2016). LegalTech companies have automated contract review, e-discovery, and due diligence processes, allowing legal professionals to focus on strategic decision-making. These advancements contribute to faster, more cost-effective, and transparent legal processes, reshaping the traditional operations of law firms and court systems. Artificial intelligence now performs tasks traditionally managed by human lawyers, such as analysing precedents, reviewing contracts, and predicting court outcomes. Machine learning and natural language processing enable these systems to process massive datasets of legal texts (Surden, 2019). However, scholars warn that algorithmic bias can reproduce systemic inequalities found in historical legal data, which may result in unfair or discriminatory outcomes. Therefore, AI implementation in law requires strong ethical control, transparency, and accountability mechanisms to maintain trust in judicial systems.

Blockchain technology introduces new opportunities for trust and security in the legal field through decentralized recordkeeping. Its most innovative legal application is the smart contract - a self-executing agreement coded to automatically enforce terms when predefined conditions are met (Tapscott & Tapscott, 2018). Smart contracts reduce transaction costs, prevent fraud, and eliminate the need for intermediaries, thereby enhancing efficiency in commercial and civil law. However, they also raise unresolved legal questions concerning jurisdiction, liability, and enforceability. Courts and legislators around the world are now seeking ways to integrate blockchain systems into existing legal frameworks, which requires the development of adaptive and internationally recognized legal standards.

Technology has also improved access to justice through online dispute resolution and virtual courts. These innovations allow parties to resolve disputes without physical presence in courtrooms, saving time and resources (Katsh & Rabinovich-Einy, 2017). During the COVID-19 pandemic, digital courts proved essential for maintaining judicial continuity, enabling citizens to access justice even under restrictions. However, disparities in digital literacy, infrastructure, and

economic capacity still hinder equal participation in digital justice systems. Governments and international organizations must therefore focus on bridging the digital divide to ensure inclusivity and prevent technological innovation from reinforcing social inequality.

As legal institutions become increasingly digitalized, cybersecurity and data privacy have become critical concerns. Law firms, courts, and governmental bodies manage vast volumes of sensitive personal and corporate information, making them attractive targets for cyberattacks. The European Union's General Data Protection Regulation (GDPR) has set a global benchmark for privacy and data governance, ensuring greater accountability and transparency in the handling of personal data (European Commission, 2018). Nevertheless, many legal systems still struggle to maintain adequate cybersecurity measures. Building public trust in digital law depends on robust encryption technologies, multifactor authentication, and clear data protection legislation.

The digital transformation also affects legal education and professional development. Universities and training institutions increasingly include courses on digital law, data analytics, and AI ethics to prepare future lawyers for a technology-driven world (Susskind, 2020). This evolution ensures that new generations of legal professionals are both legally proficient and technologically literate. Moreover, digital platforms facilitate global academic collaboration and open-access research, enabling comparative studies and promoting international dialogue on digital justice.

The transformation of legal systems through technology represents one of the most significant developments in modern jurisprudence. Artificial intelligence, blockchain, and digital communication tools have redefined how justice is delivered, making it more efficient, accessible, and transparent. Yet this transformation also introduces ethical and legal challenges related to bias, accountability, and data protection.

The success of digital justice depends on maintaining a careful balance between innovation and the preservation of fundamental legal principles such as fairness,

human dignity, and the rule of law. Policymakers, legal professionals, and technologists must collaborate to create adaptive, transparent, and ethically grounded frameworks that guide the responsible use of technology in legal systems. Only through such cooperation can society ensure that the digital transformation of law strengthens justice, promotes equality, and upholds the integrity of legal institutions in the digital age.

REFERENCES

1. European Commission. (2018). General Data Protection Regulation (GDPR). *Official Journal of the European Union*, L 119, 1–88.
2. Katsh, E., & Rabinovich-Einy, O. (2017). *Digital Justice: Technology and the Internet of Disputes*. Oxford University Press. 304p.
3. Remus, D., & Levy, F. (2016). Can Robots Be Lawyers? Computers, Lawyers, and the Practice of Law. *Georgetown Journal of Legal Ethics*, 30(3), 501–558.
4. Surden, H. (2019). Artificial Intelligence and Law: An Overview. *Georgia State University Law Review*, 35(4), 1305–1337.
5. Susskind, R. (2020). *Online Courts and the Future of Justice*. Oxford University Press. 368p.
6. Tapscott, D., & Tapscott, A. (2018). *Blockchain Revolution: How the Technology Behind Bitcoin Is Changing Money, Business, and the World*. Penguin Books. 432p.

IMPROVEMENT OF THE ENTERPRISE MANAGEMENT SYSTEM CONSIDERING INTERNAL AND EXTERNAL ENVIRONMENTAL FACTORS

Tkach Vladyslava, Karavaieva Tetiana

Odesa I. I. Mechnikov National University

In the context of global economic transformation, the improvement of enterprise management systems has become one of the main conditions for achieving competitiveness and sustainable development. The effectiveness of any organization depends not only on internal resources and management tools but also on its ability to adapt to constant changes in the environment. Rapid technological progress, economic instability, social transformations, and environmental challenges require enterprises to develop flexible and innovative approaches to management.

The management system of an enterprise is a complex dynamic structure that combines strategic planning, organization, motivation, and control. It must respond to the influence of numerous internal and external factors. External factors include

political and legal regulation, the state of the national and global economy, technological innovations, social changes, and environmental trends. These elements determine the conditions under which a company operates, influence its goals and priorities, and shape competitive behaviour. For example, during periods of economic crisis, enterprises must optimize costs and reconsider their pricing strategies, while in conditions of technological progress, they should actively introduce innovations and digital tools. Environmental and legal requirements, in turn, encourage companies to implement sustainable production principles and corporate social responsibility policies.

At the same time, internal factors play an equally important role. They include the organizational structure, the level of qualifications and motivation of employees, corporate culture, leadership style, and the efficiency of communication within the company. The synergy of these elements determines how effectively an enterprise can adapt to external changes and achieve its strategic objectives. The absence of internal coordination often becomes a cause of management inefficiency, while a strong corporate culture and innovative mindset among employees form the foundation for stability and development.

Improving the enterprise management system involves creating an adaptive model that combines strategic foresight with operational flexibility. The introduction of modern management technologies, such as digital platforms, data analysis systems, and automated planning tools, allows enterprises to make more informed decisions and respond quickly to market fluctuations. Human capital development is another critical aspect — regular staff training, motivation programs, and the encouragement of creative thinking contribute to the company's innovative potential and competitiveness.

Ukrainian enterprises are actively working on enhancing their management systems by implementing digital technologies and modern management practices. Companies such as Sandora, Roshen, and Nova Poshta demonstrate that adaptation and innovation can ensure sustainable growth even under challenging economic conditions. For instance, Nova Poshta applies automated management and logistics

systems that increase the speed and efficiency of operations, while Sandora improves production quality control and environmental standards, strengthening its market position. These examples confirm that successful management improvement is based on a balance between technological modernization, staff development, and environmental responsibility.

To achieve effective modernization, enterprises should focus on systematic monitoring of the internal and external environment, identifying risks and opportunities that may affect their strategic position. It is also essential to integrate digital solutions into business processes, promote an innovative corporate culture, and ensure openness and sustainability in management decisions. Transparency and social responsibility increase stakeholder trust and contribute to long-term stability.

In conclusion, the improvement of the enterprise management system considering internal and external environmental factors is a continuous and multidimensional process. It requires strategic vision, flexibility, and readiness for transformation.

The future of Ukrainian enterprises depends on their ability to effectively combine innovation, human capital, and sustainable management principles. Only those organizations that develop adaptive and responsible management systems will be able to withstand competition and achieve stable growth in a constantly changing global environment.

REFERENCES

1. Khrystenko, O. V., & Oleksiienko, R. O. (2023). Influence of environmental factors on the modern enterprise management. *Economics and Region*, № 3(90), c. 76–81. DOI:10.26906/EiR.2023.3(90).3031.
2. Dombrovska, N., Farion, V. (2024). Digital transformation in enterprise management: adaptation of business models under the influence of innovative technologies. *Economic Analysis*, Vol. 34, 3.
3. Dolgalova, O., Kyslovska, O. (2024). Management of the internal environment of the enterprise. *Galician Economic Journal*, Vol. 89, № 4, c. 112–119.
4. Li, Z. (2024). Organizational Strategic Navigation in a Dynamic Environment: Insights into Market Competition, Technological Change, and Policy Dynamics. *Advances in Economics, Management and Political Sciences*, Vol. 108, pp. 98-103. DOI:10.54254/2754-1169/108/20241909.

THE EFFECTIVENESS OF AN ACADEMIC WRITING COURSE: A STUDENT PERSPECTIVE

Ulianova Viktoriia, Lazarevych Maria
Odesa I. I. Mechnikov National University

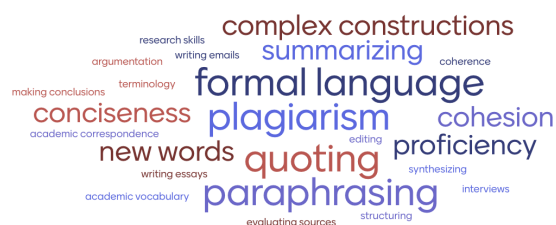
Success in master's programmes for chemistry students is traditionally associated with excellent laboratory work, innovative experiments and reliable data. However, on the path to obtaining a scientific degree, master's students face an equally important and often unexpected challenge: academic writing in a foreign language.

Many students assume that writing scientific texts is merely a technical, mechanical process, a simple translation of laboratory protocols and results onto paper. However, the reality requires much more. Academic writing in English is critical to success in scientific activity and international written communication. The effectiveness of this course is determined by how well it meets the real needs of students in writing essays, abstracts, annotations, and various scientific papers.

Thus, we aimed to explore the gap between the expectations of chemistry master's students and the actual requirements for academic writing at this stage of their education. We sought to compare their initial expectations of the subject with their final experience and to gather constructive suggestions for improving the course.

We surveyed fourth-year bachelor's degree students and first-year master's degree students. The survey was conducted on the *Mentimeter* online platform. Fourth-year respondents answered questions about their expectations

What is the most important skill you expect to gain from the Academic Writing course?

regarding the course content: *How does your cultural background shape your expectations of academic writing style? What is the most important skill you expect to gain from the Academic Writing course?*

The survey results show that fourth-year students' expectations regarding the Academic Writing course are highly specialised and directly related to preparing for their master's thesis and research activities. The main priorities identified by respondents are. The most important expected skill is mastering the logic and architecture of large scientific texts (theses, dissertations, correspondence, essays), in particular, the effective writing of literature reviews and conclusions (*35% of responses*).

Mastery of academic vocabulary and professional terminology is also of great significance for students (*25% of responses*). Ethical Work with Sources (*25% of responses*): It is critical for bachelor's students to learn how to use sources ethically and correctly in order to avoid plagiarism and master complex citation styles (APA, MLA). Students strive to learn not only to collect information, but also to formulate, support, and defend a complex, original research thesis, which includes the skill of analysing and evaluating external sources (*15% of responses*).

First-year master's students were asked questions about their expectations regarding the course content and reality. These questions helped us compare the discrepancies and obtain feedback on the course content, and collect suggestions for improving the course: *Before taking the course, what did you think was the main focus of academic writing? What surprised you the most about academic writing in English? Did you expect Academic Writing to improve your overall English fluency, and did it?*

The survey results show that initially, applicants underestimated the rhetorical and critical aspects of Academic Writing, expecting the course to focus on technical aspects. In fact, the emphasis was on the logic of argumentation, the structure of scientific work, the correct selection of appropriate academic vocabulary, and research ethics. The answers to the questions about the biggest surprises and the impact on overall English language proficiency were as follows: Most respondents (*about 70%*) noted that the most unexpected thing was not so much the mastery of grammar as the need to use specific rhetorical techniques and cautious language (hedging) to express scientific hypotheses without absolute categoricalness; The

strictness of the rules for citation and combating plagiarism was also surprising. Expectations for improving overall English fluency were high. Survey participants confirmed that the course significantly improved their command of academic register and vocabulary, but had less impact on their spoken fluency. The course helped them to ‘speak and write like academics’ rather than simply like native speakers.

An analysis of the responses from master's degree applicants shows that the content of the Academic Writing course largely meets their needs in terms of developing academic skills. Students positively noted the focus on critical thinking, logical argumentation, and academic ethics, which helped them overcome their initial perception of writing as a simple technical translation.

In particular, this refers to practical classes on writing cover letters and mastering the process of journal submission.

What other topics or types of writing assignments would you like to see included in the course?

The second group of suggestions focuses on the linguistic aspect, but not on

general grammar, but on highly specialised vocabulary. Students suggest strengthening work on chemistry-specific language, which is critical for ensuring accuracy and clarity in writing the Methodology and Results sections. These suggestions should be viewed not as criticism, but as constructive feedback aimed at fine-tuning the course to best meet the professional requirements of the scientific community.

The study confirmed that the Academic Writing course meets the key expectations of students, serving as an effective tool for transitioning to international scientific communication. Although at the initial stage students tend to perceive academic writing as a purely technical process, the course successfully reorients them towards the critical, rhetorical and ethical components of scientific text. Importantly, most respondents confirmed that the course significantly improved their command of the academic register and vocabulary, which is a direct response to their needs.

The main priorities identified by bachelor's students were reflected in the course content, as the master's students who completed it noted that their biggest surprise was the need for critical analysis and hedging-skills that go beyond basic linguistics and form the basis of academic culture. The gap between expectations and reality is small and mainly concerns deep professional specialisation. Master's students, who are directly involved in publishing activities, have a high demand for practical, highly specialised skills and genres that go beyond the standard curriculum.

REFERENCES

1. Zubir, F., Ghazali, N., Suryani, I. (2025). Research Trends On Academic Writing From 2020 To 2025. *International Journal Of Modern Education (IJMOE)*, 7(26). <https://doi.org/10.35631/IJMOE.726022>

COMMUNICATIVE STRATEGIES FOR MANAGING INTRA-INDUSTRY COMPETITION IN GLOBAL PROFESSIONAL DISCOURSE

Vasyliiev Artem, Karavaieva Tetiana
Odesa I. I. Mechnikov National University

The intensification of globalization has fundamentally transformed the landscape of intra-industry competition. Firms no longer compete solely with local rivals but face a complex, dynamic web of international competitors, necessitating a significant evolution in management and communication paradigms (Fiveable, 2025). In this highly interconnected environment, traditional competitive levers such as price leadership, supply chain efficiency and product quality are often insufficient to guarantee a sustainable advantage. This transformation foregrounds the linguistic and pragmatic dimensions of communication, bringing into focus the role of discourse, intercultural pragmatics, and strategic language use in shaping competitive positions. An effective communication strategy ceases to be a mere support function and transforms into a primary tool for achieving, solidifying and defending a competitive advantage (Salih, Al-Shami, 2025).

Thus, language becomes not only a medium but a strategic asset. This shift is driven by the need to navigate diverse cultural contexts, manage brand perception across borders and rapidly interpret market signals from varied linguistic sources.

The purpose of this research is to analyse and systematize the specific roles of communicative strategies in managing the complex dynamics of intra-industry competition within a globalized market, emphasizing their linguistic, pragmatic and discursive dimensions.

This study employs a theoretical methodology centred on the systematic analysis and synthesis of contemporary scientific literature. The research draws upon interconnected fields of applied linguistics, intercultural communication, discourse analysis and marketing theory. The methodological approach involves a critical review of theoretical models and published case studies to identify how business

communications are practically applied to shape competitive advantages and construct a resilient corporate image in a multi-market, multi-lingual environment (Mazur & Kubyshyna, 2025). The linguistic component of this research emphasizes how lexical choice, modality, and politeness strategies vary across cultures in professional settings. The analysis focuses on identifying and categorizing specific strategic communication frameworks that directly address the challenges and opportunities posed by diverse cultural and linguistic contexts.

The results indicate that strategic communication is integral to managing intra-industry competition in three primary domains. First, the mastery of cross-cultural communication is paramount for operational effectiveness and strategic alignment. Firms that fail to manage cultural nuances in negotiation, management styles, and marketing messages face significant internal friction and external strategic disadvantages.

Conversely, strong cross-cultural management enhances global collaboration, optimizes team performance, and builds trust with local stakeholders, creating a cohesive front against competitors (Malini, 2025). On a linguistic level this includes the appropriate use of speech acts (e.g., requests, apologies, disagreements), sensitivity to indirectness or formality and awareness of culturally bound metaphors and idioms in business communication. Second, adaptive communication for market penetration is essential. This extends beyond simple translation to the strategic adaptation of brand messaging, value propositions and public relations efforts to resonate with local sensibilities and effectively counter the narratives of entrenched local competitors (PrimeTarget, 2023). This involves the process of transcreation adapting content not only linguistically but also culturally to preserve intended effects. Third, communication serves as the core mechanism for advanced competitive intelligence. The ability to monitor, analyse, and rapidly act upon foreign-language market data, competitor announcements and subtle shifts in online consumer sentiment constitutes a formidable communicative act that provides a direct, actionable competitive edge (Salih & Al-Shami, 2025; Mazur & Kubyshyna, 2025).

In conclusion, managing modern intra-industry competition is inextricably linked to the sophisticated, proactive and integrated use of communicative strategies. In a globalized market communication is not merely informational; it is the fundamental mechanism for building brand equity, managing complex rival relationships, mitigating the significant risks of operating in diverse cultural settings, and asserting market presence. From the standpoint of language and communication these strategies are anchored in intercultural pragmatics, discourse conventions and communicative competence. Firms that treat communication as a strategic imperative, investing in developing powerful, adaptive and culturally intelligent communication frameworks, will be decisively better positioned to navigate the complexities of modern competition.

Future research should move beyond theoretical affirmation to focus on empirical studies, such as comparative case analyses of firms within the same industry that employ divergent communication strategies, to quantify the specific return on investment (ROI) derived from advanced cross-cultural communication protocols.

REFERENCES

1. Salih H., Al-Shami A. M. The impact of the communication strategy in achieving the competitive advantage of economic institutions: First International Conference of Sustainable Development ISCSD 2024. ResearchGate, 2025. URL: <https://www.researchgate.net/publication> (accessed: 07.11.2025).
2. Mazur V. P., Kubyshyna O. V. The role of business communications in shaping competitive advantages and creating a positive image of the enterprise. Business, trade and international economy. 2025. No. 1. P. 152–159. URL: <http://btie.kart.edu.ua/article> (accessed: 07.11.2025).
3. Malini R. The Impact of Cross-Cultural Management on Global Collaboration and Performance. ResearchGate, 2025. URL: <https://www.researchgate.net> (accessed: 07.11.2025).
4. How to deal with international competition? PrimeTarget, 2023. URL: <https://primetarget.tech> (accessed: 07.11.2025).
5. Globalisation and international competition. Fiveable, 2025. URL: <https://fiveable.me/competitive-strategy> (accessed: 07.11.2025).

ACID–BASE, SPECTROPHOTOMETRIC, AND SOLVATOCHROMIC PROPERTIES OF SOME CATIONIC DYES – DERIVATIVES OF 1,3,3-TRIMETHYLINDOLIUM

**Virchenko Mariia, Miller Vyacheslav, Barladian Dmytro, Zhukovetska Olena, Snigur Denys
Odesa I. I. Mechnikov National University**

Ion-association (IA) reactions are widely used in analytical chemistry. In particular, the determination of gold, silver, and platinum group metal ions is based on their ability to form anionic acid complexes and the corresponding ion associates with cationic dyes. Among such dyes, derivatives of 1,3,3-trimethylindolium are of special interest. These are intensely coloured compounds, stable to acids and bases, whose monocationic form exists over a wide pH range, making ion associates based on them effective analytical forms for spectrophotometric analysis. However, the available data on the acid–base, spectrophotometric, and solvatochromic properties of 1,3,3-trimethylindolium derivatives are scattered.

Therefore, the aim of this work was to investigate the acid–base, spectrophotometric, and solvatochromic properties of a series of dyes: Cationic Pink 2C, Cationic Red GRH, Cationic Brown, Cationic Red 4G, Cationic Red 5G, Cationic Dark Blue 2K, and Cationic Orange Zh.

The acid–base properties of the above dyes in aqueous solutions were studied using spectrophotometric and colourimetric methods. To determine pK values, absorption spectra of aqueous dye solutions were recorded while varying the acidity of the medium from 4 M H₂SO₄ to pH 14, and the change in the colourimetric function of specific colour difference was calculated. The dependence of this function on the acidity of the medium is characterised by the presence of two maxima, indicating the existence of three acid–base forms in solution that are in dynamic equilibrium depending on pH.

The pK values obtained by different methods are close to each other, confirming the reliability of the results. It should be noted that the studied cationic dyes undergo acid–base transformations in strongly acidic and strongly alkaline media, while in a

wide pH range (2–10) they exist in an intensely coloured monocationic form, which makes them convenient for use in ion-association reactions. Furthermore, for the spectrophotometric characteristics of the studied dyes, correlations were observed between the position of the absorption band and the Gutmann donor and acceptor numbers of the solvents.

As a result of this study, the acid–base properties of a number of cationic dyes—Cationic Pink 2C, Cationic Red GRH, Cationic Brown, Cationic Red 4G, Cationic Red 5G, Cationic Dark Blue 2K, and Cationic Orange G were investigated by spectrophotometric and colorimetric methods, and the corresponding pK values of their functional groups were determined. Using colourimetric function values of ion–molecular dye forms as an analytical signal provides a more comprehensive picture of the existing acid–base equilibria over a wide pH range of the medium.

LANGUAGE RIGHTS IN INTERNATIONAL JUSTICE

Ziberov Ihor, Karavaieva Tetiana

Odesa I. I. Mechnikov National University

The principle of fair trial is foundational to modern justice systems, yet its realization in the complex, multilingual environment of international courts and tribunals presents unique challenges. This thesis focuses on Language Rights in International Justice, examining their legal basis, practical implementation, and impact on the legitimacy and effectiveness of international legal proceedings.

We can say that Article 6 of the Convention states that every person charged with a criminal offence has the minimum right to be informed promptly, in a language they understand and in detail, of the nature and cause of the accusation against them, and to have the free assistance of an interpreter if they cannot understand or speak the language used in court (Convention, 10).

In *Kamasinski v. Austria* (1989), the applicant claimed that during the trial he was not fully informed in English about the charger that he was facing. «The Court infers from the evidence that, as a result of the oral explanations given to him in

English, Mr Kamasinski had been sufficiently informed of “the nature and cause of the accusation against him”, for the purposes of paragraph 3 (a) of Article 6. In the Court’s view, in the particular circumstances the absence of a written translation of the indictment neither prevented him from defending himself nor denied him a fair trial. Accordingly, no breach of Article 6 can be found under this head» (ECHR, 32).

«The minutes further show that he asked for the indictment also to be served on his defence counsel, but they make no mention of a complaint about inadequate interpretation or of a request for a written translation. Neither did the letter he wrote to his defence counsel immediately after the indictment hearing contain any such complaint or request. At the opening of the trial hearing on 2 April 1981 Mr Kamasinski, when asked, stated that he understood the charges and he and his counsel waived interpretation of the indictment into English» (ECHR, 32).

From the above, we can conclude that abusing one's rights in order to delay legal proceedings is illegal. This also leads to significant financial costs for conducting legal proceedings. The article 6 does not require a complete translation of all elements of written evidence or official documents, but only sufficient for the applicant to understand.

The next example illustrates that in cases where translation involves culturally specific concepts or fixed expressions, the interpretation must capture the full meaning and subtext intended by the speaker, rather than just a literal translation. Failure to do so can lead to a misunderstanding of intent, which is crucial in criminal law.

«The majority of the witnesses in this trial testified in Kinyarwanda. The Chamber notes that the interpretation of oral testimony of witnesses from Kinyarwanda into one of the official languages of the Tribunal has been a particularly great challenge due to the fact that the syntax and everyday modes of expression in the Kinyarwanda language are complex and difficult to translate into French or English.

Most of the testimony of witnesses at trial was given in the language, Kinyarwanda, first interpreted into French, and then from French into English. This

process entailed obvious risks of misunderstandings in the English version of words spoken in the source language by the witness in Kinyarwanda. For this reason, in cases where the transcripts differ in English and French, the Chamber has relied on the French transcript for accuracy. In some cases, where the words spoken are central to the factual and legal findings of the Chamber, the words have been reproduced in this judgment in the original Kinyarwanda» (ICC, 43).

The words Inkotanyi, Inyenzi, Icyitso/Ibyitso, Interahamwe, and expressions used in Kinyarwanda to refer to “rape” are considered separately because of their significance for the Chamber's findings, and the testimony of Dr. Mathias Ruzindana, who was an expert linguist, was therefore extremely important. It turned out that in order to ascertain the specific meaning of certain words and expressions in Kinyarwanda, it was necessary to consider them in context, both in time and space.

We can note that due to the specific nature of this case, a lengthy trial was necessary in order to ensure a complete and comprehensive examination of the case. In such cases, ensuring accurate translation is key to reaching a verdict in the case, and therefore translation is not only a tool for protecting the rights of individuals but also for delivering justice, and therefore the right to translation must always be maintained to a reasonable extent.

In conclusion, we can state that language rights compliance in the realization of a fair trial within international justice is faced with practical challenges. As demonstrated in *Kamasinski v. Austria*, the right to translation is not absolute in scope. The Court affirmed that Article 6 of The Convention demands sufficient oral or written interpretation to ensure the accused is effectively informed of the accusation and can prepare a defence.

The case also implicitly warns against the abuse of rights to obstruct or delay proceedings. The experience of the International Criminal Tribunal for Rwanda, underscores that Quality is Paramount. The Chamber's reliance on French transcripts over English and the necessity of incorporating original Kinyarwanda terms and expert linguistic testimony prove that the quality, nuance, and cultural accuracy of the

translation are determinative factors in establishing factual and legal findings, especially concerning elements like criminal intent.

REFERENCES

- 1.European Convention on Human Rights : of 04.11.1950.
URL: <https://www.echr.coe.int/convention> (date of access: 11.11.2025).
- 2.Judgement of the International Criminal Court of 02.09.1998 in no. ICTR-96-4-T.
URL: <https://www.globalhealthrights.org.pdf> (date of access: 11.11.2025).
- 3.Judgement of The European Court of Human Rights of 19.12.1989 in no. 9783/82.
URL: <https://hudoc.echr.coe.int/en> (date of access: 11.11.2025).

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Агібалова Тетяна, кандидат філологічних наук, доцент, Харківський національний автомобільно-дорожній університет; e-mail: tanika.fem@gmail.com

Аксьонова Юлія, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: aksenova.yulia@stud.onu.edu.ua

Александрова Катерина, викладач, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: katernaleksandrova@gmail.com

Барладян Дмитро, здобувач 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І.І. Мечникова; e-mail: rentinchibs@gmail.com

Бігунова Наталя, доктор філологічних наук, професор, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: natalbig@ukr.net

Благорозумна Анна, викладач, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: annablag777@gmail.com

Васильєв Артем, здобувач 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: vasilevartem@stud.onu.edu.ua

Вірченко Марія, здобувачка 2 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: virchenko.mariia@stud.onu.edu.ua

Григораш Вікторія, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: viktoriia.grygorash@onu.edu.ua

Дімова Тетяна, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: dimova.tetiana@stud.onu.edu.ua

Дімова Лариса, кандидат педагогічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: dimovalara5@gmail.com

Жуковецька Олена, доктор філософії, старший науковий співробітник, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: rentinchibs@gmail.com

Зіберов Ігор, здобувач 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: igor.ziherov41@gmail.com

Іванова Наталія, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: nat-iva@ukr.net

Іщук Вікторія, здобувач 4 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І.І. Мечникова; e-mail: ischuk.viktoria@stud.onu.edu.ua

Кавалжи Олег, здобувач 2 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: kavalzhy@gmail.com

Караваєва Тетяна, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: tkaravaeva@ukr.net

Карачова Дар'я, кандидат філологічних наук, доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»; e-mail: daria.karachova@khpi.edu.ua

Кіосе Тетяна, доктор хімічних наук, доцент, професор, Одеський національний університет імені І.І. Мечникова; e-mail: kiose@onu.edu.ua

Копчинська Олександра, здобувач 4 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: kopchinska.oleksandra@stud.onu.edu.ua

Кравченко Ніна, доктор філологічних наук, професор, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова, e-mail: kravchenko.nina@onu.edu.ua

Крамаренко Анастасія, викладач, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: nastenakramarenko7@gmail.com

Кременчуцька Маргарита, кандидат психологічних наук, професор, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: mkk@onu.edu.ua

Кривоніс Діана, викладач, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: kkrivonosdiana@gmail.com

Куделіна Ольга, старший викладач, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: ol.ryd63@gmail.com

Кузнєцова Галина, старший викладач, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: kuznetsovagalyna@gmail.com

Кульова Яніна, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: kulova.yanina@stud.onu.edu.ua

Кушнір Дарина, здобувач 4 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: kushnir.darina@stud.onu.edu.ua

Лазаревич Марія, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: ulyanova.viktoria@onu.edu.ua

Маслов Іван, здобувач 2 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: maslov.ivan@stud.onu.edu.ua

Матаєва Ліана, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: lianale506@gmail.com

Міллер Вячеслав, аспірант 3 року навчання, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Миронова Лариса, старший викладач, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: larysamironova@gmail.com

Набока Олена, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: elenanaboka17@gmail.com

Насилевич Єлизавета, здобувачка 4 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: nasylevych.yelyzaveta@stud.onu.edu.ua

Недельчева Анна, здобувачка 3 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: khadzhylii.tetiana@onu.edu.ua

Никифоренко Ірина, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: nikiforenko.irina@onu.edu.ua

Обухіна Вікторія, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: obukhina.victoria@stud.onu.edu.ua

Онищук Ірина, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: i.onyshchuk@onu.edu.ua

Орлова Єлизавета, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: orlova.elizaveta@stud.onu.edu.ua

Полякова Анна, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: annet.poli05@gmail.com

Постна Дарія, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: dariia.postna@stud.onu.edu.ua

Рибальченко Олександр, здобувач 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: rybalchenko.oleksandr@stud.onu.edu.ua

Романець Валентина, кандидат педагогічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: sadovska1julia@gmail.com

Ростомова Лада, кандидат психологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: rostomova1@gmail.com

Рудік Ірина, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: i.rudik@onu.edu.ua

Самойленко Анастасія, здобувач 4 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: samoilenko.anastasia@stud.onu.edu.ua

Сніговська Оксана, кандидат педагогічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: snigovska@onu.edu.ua

Снігур Денис, кандидат хімічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: snigur@onu.edu.ua

Степашова Наталія, здобувач 1 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: stepashovanatalya@gmail.com

Стрижньова Маріана, асистент, Київський національний університет імені Т. Г. Шевченка; e-mail: mariana.stryzhnova@knu.ua

Тер-Григор'ян Марина, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: maryna-ter-gryhorian@onu.edu.ua

Ткач Владислава, здобувачка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: tkach.vlada@stud.onu.edu.ua

Ульянова Вікторія, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: ulyanova.viktoria@onu.edu.ua

Уривська Анна, здобувач 4 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: uryvskaya.anna@stud.onu.edu.ua

Фокіна Світлана, кандидат філологічних наук, доцент, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: svetlanaalexandrovnafokina@gmail.com

Хаджилій Тетяна, викладачка, Одеський національний університет імені І. І. Мечникова; e-mail: khadzhylii.tetiana@onu.edu.ua

Харкова Ганна, кандидат філологічних наук, доцент, Національний університет "Одеська морська академія"; e-mail: annamarusich@gmail.com

